

Aynı Dinden Değiliz

Yazar Adı: Mahmut ELGÖRMÜŞ

Genel Yayın Yönetmeni:

Haldun ŞEKER

ISBN: 978-605-70343-7-3

Copyright © 2025, Ortak Akıl Yayınları

“Ortak Akıl” Eriha Basım Yayın Matbaacılık

Kitap ve Reklam Ajansı Ltd. Şti.’nin tescilli markasıdır.

Bu kitabın tüm yayın hakları saklıdır. Tanıtım amacıyla, kaynak göstermek şartıyla yapılacak kısa alıntılar dışında yayıncı izni olmadan, kısmen de olsa fotokopi, film vb. elektronik ve mekanik yöntemlerle çoğaltılamaz.

Baskı: Mart, 2025

Editör

Haldun ŞEKER

Mizanpaj & Kapak: ERİHA

Baskı Mücellit: Eriha Basım Yayın Matb. Ltd. Şti.

Matbaa Sertifika: 50502

Dağıtım: Emek Kitap

ORTAK AKIL YAYINLARI

Mimar Sinan Mh. Selmanı Pak Cd. Demircioğlu İşhanı

No: 48/413 Üsküdar/İstanbul

Yayıncı Sertifika No: 50502

C Ü B B E S İ Z M A H M U T

AYNI DİNDEN DEĞİLİZ

MAHMUT ELGÖRMÜŞ

*Allah'a davet etmek ve farkındalık oluşturmak
gayesiyle aynı dinden olmadığım akrabalarım ve
dostlarıma ithaf olunur.*

İÇİNDEKİLER

SÖZÜN ÖNÜ	7
1) Âyetleri Okuduktan Sonra Üfleyerek Medet Umanlar İle Aynı Dinden Değiliz	13
2) Cehennemden Çıkıp Cennete Gideceğine İnananlarla Aynı Dinden Değiliz!	21
3) Kur'an'da Lafzı Yazdığı Halde "Hükümü Kalkmış Âyetler Vardır" Diyenlerle Aynı Dinden Değiliz!	27
4) Kur'an'da Lafzı Yazmadığı Halde "Hükümü Olan Âyetler Vardır" Diyenlerle Aynı Dinden Değiliz!	31
5) Âyetlerin Sünnet İle Nesh (Hükümsüz) Edildiğine İnanlar İle Aynı Dinden Değiliz!	36
6) Mezheblere Bölünenlerle Aynı Dinden Değiliz!	39
7) Kur'an Sünnete Muhtaçtır Fakat Sünnet Kur'an'a Muhtaç Değildir Diyenler İle Aynı Dinden Değiliz!	50
8) Rasûlullah'ın Zalim ve Gaddar Bir Rasûl Olduğunu İddia Eden Hadislere İnananlar İle Aynı Dinden Değiliz!	53
9) "Dinin Emridir" Diyerek Hadisleri Delil Alarak İnsan Öldürenler İle Aynı Dinden Değiliz!	69
10) Rasûl'e Cinsel Konuda İftiralar Atanlar İle Aynı Dinden Değiliz!	80
11) Dinden Para Kazananlar İle Aynı Dinden Değiliz!	82
12) Menkıbelerde Din Arayanlar İle Aynı Dinden Değiliz!	89

13) Dinî Hükümleri Kur'an Haricinde Arayanlar İle Aynı Dinden Değiliz!.....	99
14) Allah'tan Başkasına Dua Eden İle (Yardım İsteyen) Aynı Dinden Değiliz!.....	108
15) Rasûlünü Diğer Rasûllerden Üstün Görenler İle Aynı Dinden Değiliz!.....	114
16) Kıyamet Gününde Allah'tan Başkasından Yardım Bekleyenlerle Aynı Dinden Değiliz!.....	121
17) Ölüler İle İletişime Geçenler İle Aynı Dinden Değiliz!	131
18) Tasavvuf İnancını Savunanlar İle Aynı Dinden Değiliz!	138
19) Gruplara Ayrılanlar İle Aynı Dinden Değiliz!	143
20) Dinin Tek Kaynağı Kur'an Olamaz Diyenler İle Aynı Dinden Değiliz!.....	149
21) Kur'an Harici Mucizelere İnananlar İle Aynı Dinden Değiliz!	158
22) Kadınları Erkeklerden Aşağı Görenler İle Aynı Dinden Değiliz!...	165
23) Günümüz Hristiyanları İle Aynı Dinden Değiliz!.....	169
24) Günümüz Yahudileri İle Aynı Dinden Değiliz!	173

SÖZÜN ÖNÜ

İnsanlıkla aynı yaşta olduğu tahmin edilen dinler tarihi, ateist argümanlara göre bazı kişilerin kasıtlı bir şekilde insanları kullanmak için bir uyuşturucu ve afyon olarak uydurulan inanç sistemi şeklinde görülse de, Göbeklitepe'nin keşfi ile bilimsel olarak dinin insanın en önemli gerçeği ve temel taşı olduğunu ortaya çıkarmıştır!

Mısır piramitlerinden (M.Ö. 2560) ve Güney İngiltere Stonehenge (M.Ö. 3100)'den binlerce yıl önce M.Ö. 10.000 yılında yapılan Ayasofya'dan kat kat büyük bir mabet, tapınak keşfedildi. Matematik, sanat ve mimarlık gerektiren bu tapınak; teker icat edilmeden, hayvan terbiye edilmeden ve yerleşik düzene geçilmeden insanlar tarafından neden ve nasıl yapılmıştır? Tonlarca ağırlıktaki taşlar oyularak yerden çıkarılıyor, üzerinde kabartma ve oyma hayvan figürleri işleniyor ve zemine açılmış 10 cm'lik çukurlara dikiliyor.

“İnsanoğlu önce hayvanı terbiye etti, sonra tekeri icat etti, ardından yerleşik düzene geçildikten sonra tapınmayı keşfetti.” aforizması Göbeklitepe ile değişti, yerle yeksan oldu. Artık arkeolojinin yeni mottosu, “Tarih yeniden yazılıyor.” Yani bu keşiflere göre insanoğlunun mazisinde tapınmak ilk sıraya yerleşiyor. Neticede insanın yerleşik düzene geçmesinin sebebi din ve inançtır.

Hasılı, din cilalı taş devrinde başlayınca fitratımıza yüklü bir değer olduğunu anlamamız zor olmuyor. Tapınmak insanın DNA'sına kodlanmış temel güdülerden biridir. Bir dine bağlı olmadığını iddia edenlerin hayatına dikkatli bakarsanız onların da bir dini olduğunu görürsünüz; para, şöhret, makam ya da şehvet gibi, kişinin yaşama gayesi onun dini olmuştur. İnsanın hammaddesi olan toprak buna uygundur. Halen her insanın topraktan yaratıldığının farkına varırsak yediğimiz sebze, meyve (ya da onları yiyen hayvanları yeriz) vücudumuzun ürettiği meni, spermdir. O zaman toprağın özelliğini hatırlamamız yeterlidir, nedir toprağın özelliği?

Toprak boşluk kabul etmez. Okyanusun dibi ya da çöldeki kumun içinde kalan bir yağmurla yeşeren vaha tohumu hiç fark etmez. İnsan da boş bırakıldığı zaman toprak gibidir, mutlaka bir şeyleri barındırır, korur ve yeşertir. Biz de toprak olan bu vücuda doğru bilgileri verirse mutlaka verim alırız. Bire kırk ya da bire beş. Fakat boş bırakırsak orada bir süre sonra çalı ya da yaban otu çıkacaktır.

Benim amacım da bakımsız ve bilgisiz bırakılmış topraklarda bu yaban otlarını temizlemek ve doğru ekimi yapmak olacaktır. Önce taşlar temizlenmeli sonra tohum ekilmeli, sonra ışık ve su yeteri kadar verilmeli, fazla ya da az değil sonrası taktir Allah'ındır.

Doğru olan din nedir ya da hangisidir? Din insana neden lazım? Olmasa ne olur? Gerçek din ile uydurulmuş dinleri nasıl ayırt etmeliyiz? Tarih boyu birbiri ile mücadele içinde olan savaşan dinler Allah'ın rızasını kazanmak için başka bir dinin mensubunu öldürmek zorunda mı? Bu dinlerin kaynağı neden birbirini reddediyor?

Kim haklı sorusunu sormadan önce kimin kaynağı doğru sorusunu sormak lazım. Zira düşünen insanlar fikirleri, dü-

şünmeyen insanlar kişileri tartışır. Eğer kaynaklar çelişki barındırıyor ise eleştirme hakkı doğacaktır. Problemin ana merkezi tartışılmaz kabul edilen kutsal kitapların içindeki emir ve tavsiyelerin deliller ile ispatıdır. Din diye bize verilen fakat arkasında herhangi bir delil olmayan ya da tutarlı delil olmayan diyelim, diğer öğrendiklerimize zıt bir netice veriyorsa sorgulamamız gerektiğini bilmemiz gerekir.

Binlerce yıl önce din ile tanışan insanoğlu zamanla mevcut dinin deforme olması sebebi ile temel ilkeleri aynı olan yeni din ile tanıştılar ve her yeni din bir müddet sonra maalesef insanoğlunun zaafı sebebi ile bozulmaya devam etti. İnsan bunu sadece din için de yapmadı, kendi aklı ile bulduğu yönetim şekilleri için savaştı, sonra o sistemi kurdu, yıllar sonra o kurulan sistemin yıkılması için savaşlar yapıldı. Komünizm insanların bulduğu bir sistem, yıkılması için ölenler yine insan. Krallık insanların bulduğu bir sistem, yıkılması için ölenler yine insan. Firavunluk bile aniden olmadı, insanlar üretti. Sonra insanlar kurtulmaya çalıştı. Nazi Almanyası ya da Çarlık Rusyası aynı neticeye giden yaşanmış olaylardır.

Konumuz olan dine dönersek kaçınılmaz gerçek olan yaratıcıya inanma gerçeği bizi sorgulama, düşünme ve karar verme neticesine götürecektir. Fakat atalarımızdan duyduklarımızı tek doğru olarak kabul edersek, tartışmaya açmazsak ya da sorgulamaya cesaret edemezsek gerçek bir inanış sahibi değil sadece taklitçi olmuş oluruz. Özü itibari ile atalarından duyduklarını sorgulamayan bir inanış ile sorgulayan ve düşünen kişilerin dini aynı olamaz. Sorgulayan kritik düşünce sahibi kişiler maalesef atalar dini mensupları tarafından dışlanarak hakarete maruz kalırken, gücü eline geçirenler de aynı kişiler olursa büyük zarar verme ihtimalleri de mevcuttur.

Günümüz dünyasında aynı dinden olmadığımız birçok farklı inanış mevcuttur. İslamiyet, Hristiyanlık, Yahudilik, Hinduizm, Budizm, Çin geleneksel dini, Theravada, Mahayana, Vajrayana ve bunların kendi aralarında bölündükleri sayısız mezhepler! Büyük ihtimalle milyarlarca insan kendi dini konusunda şüphesi olmayan, sorulduğu zaman “Şükürler olsun ki bu dinden doğmuşum Rabbimin şanslı kuluyum!” diye şükrettiğini görebiliriz. Ağlama duvarının önündeki Yahudi ve diğerleri aynı duygular içinde. Fakat kendilerine sorsak “Allah torpil yapar mı?” ya da “Hindu doğup ölen insanın suçu nedir?” “O da bizimle aynı dinden doğsaydı şimdi cehennemlik olmayacaktı.” diyebilir. Aynı dinden değiliz dedikten sonra aslında karşı tarafın genelde maalesef cehennemlik olduğunu ifade etmiş oluyoruz. Aslında öyle değil tabi ki fakat mevcut bütün din adamlarının büyük bir çoğunluğu diğerlerinin hüsrana uğrayacağını söylerler. Böyle düşünen din adamlarının ortak özellikleri din onların geçim kaynağıdır. Dinin temel argümanları kutsal kitaplar haricindeki eserlerdir. Hadis ve Sünnet benzeri oluşumlar her dinde mevcuttur.

Dinden para kazananlar, dinden para kazanılmaz diyenler ile ayı dini yaşıyor olamaz. Temel konulara bakıldığında hüküm koyma yetkisini bile Allah’tan başkasına verenlerin “Allah adına hüküm koyar.” diyerek savunmaları ne kadar tutarsız ise ayrıntıya indikçe farklılıklar iyice belirginleşiyor. Sizler de dininizin temel kural ve kaidelerini öğrenerek çevrenizdeki insanlarla aynı dinden olup olmadığınızı görebilirsiniz.

Bu kitabın yazılma amacı savunduğunuz din ile yaşadığınız dinin ilkelerini karşılaştırma imkânı sağlamaktır. Örneğin ben Hindu’yum ama inek etini seviyorum demesi nasıl bir çelişki ise yurdumuzun ve hatta İslam âleminin birçok konuda durumu bu kadar çelişki içindedir. Mezheplere bö-

lünme gerekçeleri de yine ciddi fikir ayrılıklarından kaynaklanıyor. Dinin kaynağı nedir sorusuna aynı cevabı veremeyen din adamları, farklı kaynaklara ihtiyaç olduğunu savunduktan sonra bu kaynaklar arasında da fikir ayrılığına düşüyor. Bir görüşün olmazsa olmaz olarak kabul ettiği bir metot diğeri için olmaması gereken bir unsur olabiliyor.

İslam dininin en önemli bölünme meselesi Kur'an'ın tek kaynak olarak kabul edilmemesinden kaynaklanıyor. Bu dindir diye bize verilen bir öğretinin doğruluğunu nereden öğreneceğiz? Hepsinin doğruyu söylediğini iddia ettiği bir ortamda hangi kaynaktan bu doğruları kıyaslayacağız? Gerçek dinin içinden uydurulan dini nasıl ayıracağız?

Bunun için dinde olmayanları sizlere sunacağım. Gerekçem Kur'an'da olamayan bir dini mesele olamaz. Allah dini mi tamamladım (5/Mâide 3) diyor. Kur'an'da yok ama dinde vardır dersiniz sizinle aynı dinden değiliz demektir. Bir konu bir âyet ile bağımlı değilse bu sosyal hayatın konusudur. Örnekle, tuvalete hangi ayağınızla gireceksiniz sorusunun cevabı, hangi ayağıyla girdiğinde kayma ihtimalin az ise onunla gir, zemin ıslak olabilir. Şayet Kur'an'da olmayan fakat bütün din adamlarının tartıştığı bir konu var ise (inanın çok var) işte bu konular din adamları tarafından icat edilen meselelerdir. Din adamlığını meslek yapanlar dindar adam olmak yerine din adamı olayı tercih ettiler. Kolaylaştırılmış bir din onların işini zora sokacağı için mümkün olduğu kadar teferruata ve ayrıntıya boğarak kendilerine muhtaç hale getirdiler. Sadece İslam fıkhi dersiniz bile anlatmak istediğim konunun önemini anlarsınız. İcma, kıyas, sünnet, siyer, hadis, tefsir, İstisbah, sahabe sözü, şer'u men kablena (geçmişlerin şeriati), örf, maslahat (kamu yararı) ve istihsan her biri ayrı bir ilim dalı olmuş durumda. Oysa Allah'ın bize verdiği halis din İslam'dır

ve tek kaynağı da Kur'an'dır. Aynı dinden olmadığımızın farkına varabilmemiz için vereceğim örnekler o kadar net ki her maddesini karşı dindeki kişiye verdiğinizde "Evet buna inanan benimle aynı dinden olamaz." diyecektir.

Şimdi belli başlıklar altında toplum içinde cari olan dinin şartlarına bakalım, uydurulan dinin argümanlarını hep beraber irdeleyelim.

İstanbul, Mayıs 2021

Cübbesiz Mahmut

1

ÂYETLERİ OKUDUKTAN SONRA ÜFLEYEREK MEDET UMANLAR İLE AYNI DİNDEN DEĞİLİZ

Kur'an âyetlerini okuduktan sonra önündeki kişiye ya da başka bir cisme, eşyaya veya suya üfleyenlerle aynı dinden olamayız. Kur'an bir büyü kitabı değildir ve bunu âyetler ile üstüne basarak vurgulamaktadır. Fakat bu hurafe günümüzde çok açık bir şekilde alınıyor, satılıyor ve uygulanıyor. Sahaflar çarşısında "Gizli İlimler Hazinesi" adlı kitabı basmayan yayınevi yoktur ya da "Kara Davud" dersiniz benzer bir kitap elinize geçecektir. Bu kitapların sadece Türkiye'dekilerin listesi ayrıca bir kitap olur. Birkaç kaynak ile yetinelim.

1) Her Uzuv İçin Şifa Âyetleri, Ahmet Mahmut Ünlü / Cübbeli Ahmet Hoca Yayıncılık

2) Kur'an-ı Kerim'in Havas ve Esrarı, İmam-ı Yâfii / Pamuk Yayıncılık

3) Dert Sizde, Derman Bende, Şifa Reçeteleri, Kudret Şandra / Pamuk Yayıncılık

4) Şifa İncileri, Mustafa Yiğit / Demir Kitabevi

5) Nihat Hatipoğlu'nun Kaleminden Günlük Dualar / Özge Yayınları

- 6) Dualar Hazinesi, Arif Pamuk / Pamuk Yayıncılık
- 7) Tam Dua Kitabı, Yusuf Tavaslı / Tavaslı Yayınları
- 8) Hastalara Şifalı Sırlar Hazinesi Sırlı Dualar, Mehdi Aydın / Sağlam Yayınevi
- 9) Seçme Dualar, Enes Uner / Semerkant Yayınları
- 10) Çok Faziletli Salât-u Selâmlar, Ahmet Mahmut Ünlü / Cübbeli Ahmet Hoca Yayıncılık
- 11) Çörek Otu Mucizesi ve Şifalı Dualar, Ahmet Mahmut Ünlü / Cübbeli Ahmet Hoca Yayıncılık

Ne yazık ki bu kitapların, âyetlerin geliş amacı ile alakası olmayan konular için kullanılması ve istismar edilmesi Allah'a karşı işlenmiş bir suçtur. Meseleyi daha iyi kavramak için Kur'an'a atılan bu iftiralarından birkaç örnek verelim.

1. Hurafe: Rum sûresinde geçen üç âyet-i kerime ile Saf-fât sûresindeki üç âyet-i kerimeyi okumayı âdet haline getiren kimselerin denizler, yahut da çöllerdeki kumlar kadar günahı olsa yine de Cenab-ı Hak tarafından bağışlandığına inanılır. Bir kimse bu surenin tamamını ağız kısmı dar olan cam bir kap içerisine yazar ve hasta olmasını istediği kimsenin evine bırakırsa, o evde bulunanların tamamı derhal hastalanırlar. Hatta o eve, evin yabancıları olan bir kimse dahi girse derhal hastalığa yakalanır. Aynı kabın içerisine yağmur suyu doldurularak kendisine düşmanlık eden birine içirilirse, o kişi derhal şiddetli bir hastalığa yakalanır. Aynı sûre topraktan pişirilmiş bir kap içerisine yazılır, içerisi su ile doldurulur ve bu su ile bir kimsenin yüzü yıkanır, başında bulunan bütün azaları ağrı ve sancı içerisinde kalır ve hatta o kimsenin gözlerinin kör olmasından korkulur.

Gördüğünüz gibi Allah'ın insanlığa rahmet olarak verdiği âyetleri başkalarına (sözde) zarar vermek için kullanan

bu kişiler, nasıl oluyor da fütursuzca yazılan, Allah'a ve insanlığa iftiralar içeren kitapları bastırıp satabiliyorlar! Kur'an'da bunun gibi hükümlerin olduğuna inanmak en hafif tabirle bühthandır. Allah'a ve Rasûlüne bu şekilde ithamlar içeren kitapların toplatılması, yazarı ve yayınevi hakkında kovuşturma açılması gerekir. Hiç kuşkusuz bu zihniyet bizimle aynı dinden olamaz.

2. Hurafe: Sancıdan kıvranan bir hasta üzerine Mücadele suresi okunursa sancısı geçer ve tatlı tatlı uykuya dalar. Gece ve gündüz bu sureyi okumaya devam eden kimse hırsızlara karşı korunur. Surenin tamamı bir kâğıt üzerine yazılıp herhangi bir mahsul üzerine atılırsa, o mahsul her türlü haşerenin tahribatından kurtulur, bolluk ve bereket meydana gelir.

Haşerat öldürmek için âyet kullanan bu insanların hem ekolojik dengeden hem de âyetlerin manaları hakkında bilgileri yok.

3. Hurafe: Para biriktirip zengin olmak isteyenler her namazın sonunda Hümeze sûresine devam etmelidirler. Bir kimseyi teşhir etmek için de 101 adet biber üzerine okunup, niyet edilene yakılır.

İftira olduğu çok net belli olan bu iddiaya da inanan insanlar vardır elbette.

4. Hurafe: Bir kimse Mâûn sûresini ev eşyası üzerine okuyup üfürse, o eşya kırılmaktan ve kaybolmaktan kurtarılmış olur. Bu surenin okunmasını alışkanlık haline getiren kimsenin sözü her yerde geçerli olur. Hiç kimse bir dediğini iki etmez.

5. Hurafe: Sık sık hamamcı olan kimseler, bir şap üzerine Tarık sûresini okuyup yastığın altına koyar ve bu şekilde uyursa hamamcı olmaktan kurtulur.

6. Hurafe: Basur hastalığına yakalanan kimse namazların sonunda A'lâ sûresini yedişer defa okursa hastalığı geçer. Cuma ezanında yazdırıp üzerine alan kimse kıskançlık, nazar ve sihre karşı kendini korur.

A'lâ sûresini basur hastalığı için yedi defa okutmak en basit tarifi ile aymazlıktır ve çok çirkin bir hurafedir.

7. Hurafe: Bir çirişe yedi ilmik atılır, birinci ilmiğe “*mâ ağna annî maliyeh*”, ikinci düğüme “*heleke annî sultaniyeh*” üçüncü düğüme, “*huzûhu fegullûhu sümmelcahîme sallûhu*”, dördüncü düğüme “*ize's-semâu-nşakkat*”, beşinci düğüme “*Ve ezzimet lirabbiha ve hukkat*”, altıncı düğüme “*Ahiyyen şerahiyyen*”, yedinci düğüme “*Sûre-i Kevser*” okunur ve düğümlenir. Her düğümünde, Ya Rabbi filanın şehvetini, fercini ya da zekerini, aklını, fikrini 360 beden azası ile 72 endamı ile bağladım ve düğümledim.” denir. Bu çiriş rüzgâra karşı asılır. İcap ettiğinde çözmek için kaybolmaması da şarttır.

Aynı dinden olmadığımız bu ahlak yoksunu kişiler o kadar haddi aşıyorlar ki, yaptıkları edepsizliği örtmek için kadının cinsel organı olan *ferc* ve erkeğin cinsel organı olan *zeker* kelimelerini Arapça bırakmak zorunda kalıyorlar. Bütün metin Türkçeye çevriliyor, bu iki kavram orijinal kalıyor. Bu kadar edepsizliğe pes doğrusu!

8. Hurafe: Bakara suresi; içinde 17 mim harfi bulunan Âyetel-kürsî'yi yine bir çiriş alıp bakire bir kıza 17 kez düğümlenecek şekilde ilmik attırılır. Her ilmiğe on adet Âyetel-kürsî okunur. Kimin için niyetleniyor ve ne için isteniyorsa; “Ya Rabbi falanın şehvetini, dilini ya da yolunu bağlıyorum. Âyetel-kürsî'deki İsm-i Azam'ın ve Esmâ-i İlahiyyenin yüzü hürmetine düğümledim.” diyerek, bakire kıza bir düğüm attırılıp işaretle hiç konuşmadan 17 ilmik böylece düğümlenir. Ve 170

adet Âyete'l-kürsî okunmuş olur. Bu okunmuş çiriş karanlık bir yerde ağır bir taşın altına konularak muhafaza edilir.

9. Hurafe: Erkekliği bağlı bir şahsın çözülmesi için temiz bir kâğıda Âyete'l-kürsî, diğer bir kâğıda da Haşr sûresinin son dört âyeti ile Amene'r-Resûlü âyet-i kerime olarak ayrı harf harf yazılır. Âyete'l-kürsî sağ kola, diğer yazılı Amene'r-rasûlü ve Haşr suresi sol kola bağlanır. Sonra hiç kullanılmamış bir baltanın deliğinden bağlı erkeklik uzvunu geçirip küçük tuvaletini yapar.

10. Hurafe: Bakara suresinin 260. âyet-i kerimesinin bir kısmı suya okunur. Sudan biraz alınıp tenasül uzvuna serpilir. Ve suyun kalanı içilir.

11. Hurafe: Tenasül uzvunun zayıflığının giderilmesi için Adiyat suresi okunup uzva üflenir.

12. Hurafe: Allah'ın Kayyum ismi zikredilerek uzva üflenir...

Gördüğünüz gibi gerçek din ile uzaktan yakından alakası olmayan bu alçakça iftiralar, bizi mecburen **“Aynı dinden değiliz”** cümlesini kullanarak yeni neslin önündeki en büyük tehlikeyi göstermek amacına yöneltti. Dini kendi dünyevi çıkarları için kullanan bu uydurulmuş din tüccarları, kendilerinin bile uygulamadığı bu iftiraları kitap ya da videolar aracılığı ile pazarlıyorlar ve dini para kazanma aracı olarak kullanıyorlar. Onlara Kâfirûn sûresini hatırlatmamız gerekir.

“De ki: “Ey kâfirler! Ben sizin tapmakta olduklarınıza tapmıyorum. Siz de benim tapmakta olduğuma tapmıyorsunuz. (Zaten) ben sizin tapmış olduklarınıza tapmıyordum. Siz de benim taptığıma tapmıyordunuz. Sizin dininiz size, benim dinim banadır!”

Kur'an'ın üfürük kitabı olmadığını anlamamız için Kur'an'ın kendisini nasıl tarif ettiğini yine âyetlere bakarak müşahede edebiliriz.

Kur'an'ın Âyetler Işığında Tarifi

- 1) Doğruyu yanlıştan ayıran, **Furkan**. (25/Furkan 1)
- 2) İman edenler için bir mucize, **Âyet**. (28/Kasas 2)
- 3) Her şeyi açıklayan, **Tibyan**. (16/Nahl 89)
- 4) Tüm insanlara hatırlatma, **Zikir**. (2/Bakara 99, 16/Nahl 44)
- 5) Haklıyı belirleyen bir kanıt, **Beyyinne**. (98/Beyyine 1-3)
- 6) Mü'minler için bir bağış, **Rahmet**. (16/Nahl 89)
- 7) Bizleri doğru yola ulaştıran bir rehber, **Hudâ**. (2/Bakara 185)
- 8) Yolumuzu aydınlatan bir ışık, **Nûr**. (4/Nisâ 174)
- 9) İhtilaf içinde kalanlara bir delil, **İlim**. (13/Rad 37)
- 10) Kalplerinde manevi hastalık bulunanlar için bir ilaç, **Şifa**. (17/İsrâ 82)
- 11) Sıkıntıdaki mü'minler için müjde, **Büşra**. (27/Neml 1-2)
- 12) Her şeyi detaylı olarak açıklayan, **Mufasssal**. (6/En'am 114)
- 13) Düşünenlere bilgelik kaynağı, **Hikmet**. (10/Yunus 1)
- 14) Akleden mü'minler için apaçık bir kitap, **Mü'min**. (22/Hac 16)
- 15) Adalet arayan toplum için evrensel bir yasa, **Hâkim**. (24/Nur 55)
- 16) Birbirine düşmüş insanları birleştiren bir ip, **Hablullah**. (8/Enfal 46)
- 17) Dirileri uyarmak için gönderilen kitap, **Kur'an'un Mübîn**. (36/Yasin 70)
- 18) Hayranlık veren, hayrete düşüren, **Acep**. (72/Cin 1-2)

- 19) Kur'an'ın koyduğu hükümler tam ve mükemmeldir, **Adl.** (6/En'am 115)
- 20) Kur'an sözün en güzelidir, **Ahsenü'l-hadis.** (39/Zümer 23)
- 21) Kur'an çok yüce, yüksek şerefli, **Âli.** (43/Zuhuruf 4)
- 22) Kur'an büyük azamete sahiptir, **Azîm.** (15/Hicr 87)
- 23) Kur'an çok izzetli, şerefli, eşsizdir, **Azîz.** (41/Fussilet 41)
- 24) Kur'an tüm insanlara bir bildiridir, **Belağ.** (14/İbrahim 52)
- 25) Gerçeğin ortaya çıkmasını sağlayan, **Besâir.** (7/A'raf 203)
- 26) Birini bir şeyle sevindiren, müjdeleyen, **Beşîr.** (2/Bakara 97)
- 27) Açıklama, bildiri, duyuru, **Beyân.** (3/Âl-i İmran 138)
- 28) Kur'an gerçek ve kesin sözdür, **Fasl.** (86/Tarık 13)
- 29) Kur'an hakikat ve gerçekliktir, **Hakk.** (35/Fatır 31)
- 30) Bir mana ifade eden düzgün söz, **Kavl.** (28/Kasas 51)
- 31) Kur'an düzgün ve dosdoğrudur, **Kayyim.** (18/Kehf 1-2)
- 32) Mana ifade eden söz, isnadı sağlam, **Kelamullah.** (9/Tevbe 6)
- 33) Yüceltmeye ve hürmete layık, **Kerîm.** (17/İsrâ 9)
- 34) Değeri ve kıymeti çok yüksek, **Mecîd.** (50/Kaf 1)
- 35) Dini öğüt nasihat eden, iman etmeyi sağlayan, **Mev'iza.** (16/Nahl 90)
- 36) Manası kolaylıkla anlaşılan, **Muhkem.** (11/Hud 1)
- 37) Kur'an doğrulayıcı ve tasdik edicidir, **Musaddık.** (46/Ahkaf 12)
- 38) Bereketli olan, bereketin kaynağı, **Mübarek.** (6/En'am 92,155)
- 39) Kur'an aşikâr kılan, açıklayandır, **Mübeyyin.** (65/Talak 11)
- 40) Koruyan, gözetken tanıklık eden, doğrulayıp destekleyen, **Müheymin.** (5/Mâide 48)

- 41) Davetçi, seslenen çağırın, nida eden, **Münâdi**. (3/Âl-i İmran 193)
- 42) Benzer, benzerlik, iki şeyin birbirine benzemesi, **Müteşabih**. (39/Zümer 23)
- 43) Kur'an büyük haberdır, **Nebe-i Azîm**. (78/Nebe 1-3)
- 44) Kur'an saklayan koruyandır, **Hâfız**. (50/Kaf 4)
- 45) Doğru ön hükümlerle yapılan kıyas, delil, ispat, **Burhan**. (4/Nisâ 174)
- 46) Aslı bozulmamış, orijinal, **Ümmü'l-Kitab**. (43/Zuhruf 4)

Kur'an'ın Esması 57 sıfattır, hepsini yazmaya gerek duymadım ama aralarında okunur ve üflenir ismi yok. Diğer bir ifade ile inandığımız kitabın özellikleri farklı. Onların kutsal kitabının kullanma amacı ile bizim kullanma amacımız gördüğünüz gibi çok farklı.

Bu gerekçe bizim onlarla aynı dinden olmadığımızın en önemli delillerindendir.

2

CEHENNEMDEN ÇIKIP CENNETE GİDECEĞİNE İNANANLARLA AYNI DİNDEN DEĞİLİZ!

Toplumda genel kabul görmüş olan bu inanişaya göre “*İman etmiş bir kişi er ya da geç cennete girecektir.*” iddiası, maa-
lesef Kur’anî bir dayanağı olmayan, hadisler yolu ile insanlara
sunulan uydurma bir inançtır.

Hepimizin yakından tanıdığı malum din adamları, % 51
günahı olan birisinin sadece % 1 yüzünden sonsuz cehen-
nemde kalmasının Allah’ın Rahmân ve Rahîm oluşuna yakış-
mayacağını bildikleri için çareyi hadislerde bulmuşlardır. Ay-
rıca “O, kendi arzusuna göre konuşmaz. O’nun sözü kendisine gelen
vahiyden başka bir şey değildir.” (Necm, 3-4) âyetini delil getire-
rek, Hz. Peygamber’in sözlerinin de nihayet vahye müstenid
olduğunu, lafzı Hz. Peygamber’e, manâsı Allah Teâlâ’ya ait
kudsî hadislerin bulunduğunu, dolayısıyla bunların da birer
vahiy olduğunu göz önünde bulundurarak Peygamberimizin
sözlerinin Kur’an âyetini neshedebileceğini ileri sürmüşlerdir.

Oysa işin gerçeği nedir, buyrun âyetlere ve uydurma ha-
dislere beraber bakalım.

“Kim bir iyilikle gelirse kendisine bunun on katı vardır, kim
bir kötülükle gelirse onun mislinden başkasıyla cezalandırıl-
maz ve onlar haksızlığa uğratılmazlar.” (6/En’am, 160)

Âyeti dikkatli okursanız mahşer günü sevap ve günahların terazide olduğu gün, sevapları 10 ile çarpıldığı halde %50'yi bulamayan kişilerin aslında %1 ile değil "0" oldukları için sonsuz cehenneme atılacaklarını anlarsınız.

Sadece % 5 olsalar, on katı %50 ile sonsuz cennet onların olacak. Bire 700, bire 1000 vb. amellerine rağmen %49'da kalanların zaten hatırlanmayacak kalitede olduklarını anlamak zor değildir diye düşünüyorum.

Bu matematiğe rağmen kaybedenlerin akıbetini buyurun âyetlerde görelim.

Örnek Âyet 1)

"Dediler ki: Sayılı günlerin dışında, ateş asla bize değmeyecektir. De ki: Allah katından bir söz mü aldınız? -ki Allah asla sözünden dönmez. Yoksa Allah'a karşı bilmediğiniz bir şeyi mi söylüyorsunuz?" (2/Bakara 80)

İsrâiloğullarına hitaben geldiği için siyak-sibakına bakmadan kendi üzerimize alınmadığımız bu tür âyetleri iptal etmeye kalksak, bize hitap eden âyet sayısı sanırım 6000'den 500'e düşecektir. Onlar da sadece cenneti anlatan âyetler!

Kur'an eski kavimlerin yaptıkları hataları anlatarak öğüt verdiği halde aynı hataları yapan insanlar bunun farkında değil, bu âyetleri de kendilerine muhatap almıyorlar. Maalesef bu âyette İsrâiloğullarının ortaya koyduğu iddiaların aynısı hadislerde de mevcuttur.

Örnek Âyet 2)

"Faiz yiyenler, kabirlerinden ancak şeytan çarpmasından hırpalanmış bir kimse gibi kalkarlar. İşte bu, onların: "Oysa alışveriş de faiz gibidir." demeleri sebebiyledir. Ve Allah alış-

verişi helâl, faizi haram kılmıştır. Bundan sonra Rabbinden kendisine öğüt gelen kimse vazgeçerse o takdirde geçmiş olan onundur ve onun hükmü Allah'a aittir. Ve kim de dönerse işte onlar ateş ehlidir. Ve onlar orada ebedî kalacak olanlardır." (2/Bakara 275)

Cehennemın sonsuzluğunu ortaya koyan 53 âyet arasından kafir ve müşrikler için söylenenler değil, mü'min olduğu halde yapılabilecek hatalarının neticesinde sonsuz cehenneme dûçar olanları vurgulayan âyetleri seçtim.

Örnek Âyet 3)

"Ve kim, bir mü'mini kasten öldürürse o takdirde onun cezası içinde ebediyen kalacağı cehennemdir ve Allah ona gazap etmiş ve ona lanet etmiştir. Ve (Allah) onun için "büyük azap" hazırlamıştır." (4/Nisâ 93)

Bu âyeti de sonsuz cehennem ile tehdit edilen kişinin kafir olmadığı belli olduğu için aldım.

Örnek Âyet 4)

"Ve kimin sevap tartıları hafif gelirse, işte onlar nefislerini hüsrana düşürenlerdir. Onlar cehennemde ebediyen kalacak olanlardır." (23/Mü'minin 103)

Kâfirlerden ve firavunlardan bahsetmeyen bu âyet en güçlü delildir. Hesap günü mahkemeye çıkıyor, sevap ve günahlar tartılıyor, sevabı hafif gelenler maalesef sonsuz cehenneme mahkûm oluyorlar.

49 yerde geçen "*Cehennemden çıkış yok.*" minvaldeki âyetlere dileyenler bakabilir. Kur'an'da cehennemden çıktılar, çıkarlar ya da çıkacaklar gibi ifadeler asla mevcut değildir.

Şimdi uydurma rivayetler üzerinden Allah Rasûlüne atılan iftiralara bakalım.

Örnek Uydurma Hadis 1)

Rasûlullah (s.a.v.) buyurdular ki: *“Hakkıyla cehennemlik olan cehennemlikler var ya, onlar cehennemde ne ölürlər ne de yaşarlar. Lakin günahları sebebiyle ateşe duçar olan bir kısım kimseler vardır ki ateş onları tamamen öldürür. Yanıp kömür olduktan sonra kendilerine şefaate edilme izni verilir. Böylece grup grup getirilirler ve cennet nehirlerine dağıtılırlar. Sonra ‘Ey cennet ehli! Bunların üzerlerine su dökün.’ denilir. Bunlar sel yatağında biten bir ot gibi yeniden biterler.”*

Ravi: Ebu Said **Kaynak:** Müslim, İman 306, (185)

“Hakkıyla cehennemlik olanlar var ya!” diye başlayan uydurma hadis, diğer cehennemliklerin acaba haksız yere mi oraya atıldığını iddia ediyor. Fesühânallah, akıllara ziyan.

Örnek Uydurma Hadis 2)

Rasûlullah (s.a.v.) buyurdular ki: *“Mü’minler cehennemden kurtarılıp cennetle cehennem arasındaki köprüde bir müddet hapsedilirler. Bu sırada, aralarında dünyada geçmiş olan haksızlıklar kısas edilir. Böylece günahlardan temizlenip paklandıktan sonra cennete girmelerine izin verilir. Nefsimi kudret elinde tutan Zat-ı Zülcelal’e yemin olsun, onlardan her biri cennetteki evini dünyadaki evinden daha iyi bilir.”*

Ravi: Ebu Said, **Kaynak:** Buhârî, Mezalim 1, Rikak 48

Cehenneme girdikten sonra çıkarken uygulanan kısas meselesi, cehenneme girmeden yapılması daha mantıklı bir uydurma olurdu. Ezcümle bu uydurma hadis de kendi içinde tutarsız.

Örnek Uydurma Hadis 3)

“Rasûlullah (s.a.v.) buyurdular ki: *“Muhammed’in (s.a.v.) şefaati ile bir kısım insanlar cehennemden çıkacak, cennete girecektir. Bunlara cehennemlikler denecektir.”*

Ravi: İmran İbnu Husayn

Kaynak: Buhârî, Rikak 513; Ebu Davud, Sünnet 23, (4740); Tirmizî, Cehennem 10, (2603)

Bu hadiste gördüğünüz gibi günahları kadar yanmaya bile gerek yok. Allah cehenneme atıyor, Rasûl de şefaet ederek çıkartıyor. Rahman ve Rahim olan Allah’tan daha merhametli bir Rasûl algısı oluşturuluyor.

Örnek Uydurma Hadis 4)

Rasûlullah (s.a.v.) buyurdular ki: *“Cehenneme giren iki kişinin oradaki bağırırları şiddetlenecek. Allah Teâlâ hazretleri: “Çıkarın bunları!” buyuracak. Onlara: “Niçin bağırıyorsunuz?” diye soracak. Onlar: “Bize merhamet edesin diye böyle yaptık!” diyecekler. Rab Teâlâ: “Benim size rahmetim, gidip kendinizi ateşe atmanız şeklindedir!” buyuracak. Onlar gidecekler. Biri kendisini ateşe atacak. Allah da ateşi ona soğuk ve selametli kılacak. Diğer kalker fakat kendini ateşe atamaz. Allah Teâlâ hazretleri: “Arkadaşının attığı gibi seni de kendini atmaktan alıkoyan nedir?” diye sorar. Adam: “Ey Rabbim beni ondan çıkardıktan sonra oraya bir kere daha göndermeyeceğini ümit ediyorum!” der. Allah Teâlâ hazretleri: “Haydi ümidini verdim!” der. İkisi de Allah’ın rahmetiyle cennete sokulurlar.”*

Ravi: Ebu Hüreyre

Kaynak: Tirmizî, Cehennem 10, (2602)

Allah'a ve Rasûlüne atılan bu iftiraların gerçek olma payı olsaydı, cehennemden çıkışın sayısız şeklini ve türünü veren bu hadislerden sadece bir tanesinin benzerinin Kur'an'da olması gerekirdi.

Bu iftiralara inananlar ile aynı dinden değiliz.

KUR'AN'DA LAFZI YAZDIĞI HALDE “HÜKMÜ KALKMIŞ ÂYETLER VARDIR” DİYENLERLE AYNI DİNDEN DEĞİLİZ!

Nesh: Bir hükmü değiştirmek, iptal etmek.

Nâsih: Hükümsüz bırakan, değiştiren.

Mensuh: Hükümsüz bırakılan, değiştirilen.

Ehl-i Sünnet inancının temel taşlarından olan nâsih-mensuh ilkesi onlara göre derin bir ilim dalı haline gelmiştir. Sonradan gelen bir âyetin, daha önceden gelmiş âyetin hükmünü kaldırdığını savunan bu fikir bütün tarikat ve cemaatler tarafından kabul görmüştür. Hükmü kalkmış âyetlerin halen hafızlar tarafından ezberlenmesini bir çelişki olarak görmeyen bu zihniyetin asıl üzücü ve şaşırtıcı yanı, kaç âyetin iptal edildiği yani kaç âyetin kendi tabirleri ile *neshedildiği* sorusuna cevap veremeyecek kadar zavallı bir durumda olmalarıdır. Haliyle böylesine büyük iddialara karşılık aklı başında bir müslümanın sorması gereken onlarca soru olacaktır.

Biz aklı başında olmayan (!) birileri olarak soralım: “Kaç âyetin hükmü kalktı hocam?” Verilecek cevap yok. Zira 5’ten 700’e kadar farklı sayılarda âyetin neshedildiğini savunanlar var.

Kur'an'a dayanılarak ortaya konulan iddiaları aşağıdaki âyetler ışığında değerlendirelim:

2/Bakara 106: Biz bir âyetten her neyi yürürlükten kaldırır veya unutturursak daha hayırlısını yahut benzerini getiririz. Allah'ın her şeye gücü yettiğini bilmez misin?

16/Nahl 101: Biz bir âyetin yerine başka bir âyeti getirdiğimiz zaman -ki Allah neyi indireceğini çok iyi bilir- "Sen ancak bir iftiracısın." dediler. Hayır onların çoğu bilmezler.

Burada kastedilenin Kur'an'dan önceki kutsal kitaplar olan Tevrat, Zebur ve İncil'in hükümlerinin kaldırılıp yerine Kur'an âyetlerinin gelmesidir. Kur'an'ın inzal edildiğinde diğer kitapların hükmünün kalktığını her fırsatta dile getirenler, bu âyeti kullanmak yerine işlerine gelmeyen ya da çelişki olarak gördükleri âyetleri iptal etmek için kullandılar. İkinci ihtimal ise Kur'an'da geçen **âyet** kelimesi sadece Kur'an vahyi olarak değil yaratılan her mahlûkat için de kullanılır. Güneş ve yıldızlar Allah'ın âyetlerindendir. Kuraklığı kaldırıp yağmurun getirilmesi ya da yağmuru durdurup güneşin getirilmesi bir âyetin yerine bizim için hayırlı başka bir âyetin getirilmesi manasına da gelir. Konu nâsih-mensuh ise bütün Ehl-i Sünnetin kabul ettiği birkaç âyeti sizlerle paylaşayım.

Örnek 1)

Hükmü kaldıran âyetler:

5/Mâide 91: Şeytan içki ve kumarla sadece aranızda düşmanlık ve kin sokmak ve sizi Allah'ı anmaktan ve namazı kılmaktan alıkoymak ister. Artık vazgeçiyorsunuz değil mi?

2/Bakara 219: Sana şarap ve kumardan soruyorlar. De ki; "Bu ikisinde büyük bir günah ve insanlara bazı yararlar

vardır. Ancak günahları yararlarından daha büyüktür." Yine sana neyi infak edeceğini soruyorlar. De ki: "Affettiğinizi!" Allah âyetlerini sizin için böyle açıklıyor ki düşünesiniz!

Örnek 2)

Hükmü kaldırılan âyetler:

2/Bakara 115: Doğu da batı da Allah'ındır. Nereye dönerseniz Allah'ın yüzü oradadır. Allah bilgisi geniş olandır.

2/Bakara 144: Yüzünü göğe çevirdiğini görüyoruz ve seni hoşnut olacağın o kıbleye çevireceğiz. Yüzünü Mes-cid-i Haram tarafına çevir. Ve her nerede olursanız olun, yüzünüzü o tarafa dönün. Kendilerine kitap verilenler, bunun Rablerinden gelen bir gerçek olduğunu bilirler. Allah onların yaptıklarından gafil değildir.

Örnek 3)

Hükmü kaldırılan âyetler:

2/Bakara 284: Yerde ve göklerde olan Allah'ındır. İçinizdekini açıklasanız da gizleseniz de Allah sizi ondan hesaba çeker. Dilediğini bağışlar, dilediğini cezalandırır. Allah her şeye gücü yetendir.

2/Bakara 286: Allah her şahsı ancak gücünün yettiği ölçüde sorumlu tutar. Herkesin kazandığı iyilik kendine, yapacağı şer de kendinedir. Rabbimiz! Unutur ya da yanılırsak bizi sorumlu tutma. Ey Rabbimiz! Bizden öncekilere yüklediğin gibi bize de ağır bir yük yükleme. Ey Rabbimiz! Bize gücümüzün yetmediği işler de yükleme! Bizi affet! Bizi bağışla!

Böyle bir metot uygulayarak âyetleri iptal eden bu Ehl-i Sünnet zihniyeti, ilk bölümdeki Kur'an'ın Allah tarafından

anlatılan sayısız özelliğini görmezden geliyor. Oysaki bunu çok basit bir örnek ile anlatabiliriz. Sizin için ilk içki âyetinin hükmü kalkmış olabilir fakat dünyada İslam ile yeni tanışan sayısız insanın neden aynı süreçten geçeceğini düşünmüyorsunuz? İçkiyi ilk muhatabına kademe kademe yasaklayan Kur'an, şimdi yeni tanışan ve akşam yemeğinde şarap içen bir gayrimüslime bu âyetin hükmü kalkmıştır mı diyelim! Bir erkek için kadınlarla ilgili âyetin hükmü yoktur dersek yanlış mı olur! Kendiniz için hükümsüz gördüğünüz bir âyet, başka biri için taptaze olamaz mı? Anlayamadığı her âyetin hükmünü kaldırarak probleminden kurtulduğunu zanneden bu zavalı zihniyet, yine kendi içinde çelişki yaşadığı için iptal edilen âyetler konusunda da aynı fikirde değiller.

KUR'AN'DA LAFZI YAZMADIĞI HALDE “HÜKMÜ OLAN ÂYETLER VARDIR” DİYENLERLE AYNI DİNDEN DEĞİLİZ!

Kur'an'da yazmadığı iddia edilerek hükmünün geçerli olduğuna inanılan âyetler:

Recm Cezasının Olduğunu Gösteren Misaller;

1) Hz. Ömer'in: *“Korkarım birileri Allah'ın kitabında görmüyoruz diyerek recm cezasını inkâr ederler. Hâlbuki Rasûlullah recmetti, ondan sonra da biz recmettik.”* demesi, (Buhârî, Hudud, 30) Hz. Peygamber ve dört raşit halife devrinde recm cezasının uygulandığını gösterir.

2) Hz. Ebu Hüreyre ve Hz. Zeyd b. Halid el-Cüheni'den yapılan rivayete göre;

“Bedevi Araplardan iki kişi Rasûlullah'ın (s.a.v.) huzuruna vardılar ve onlardan biri:

“Ey Allah'ın Rasûlü! Benim oğlum şu adamın yanında ücretli/işçi olarak çalışırken karısıyla zina etti. Ben de oğlunun bu suçundan dolayı fidye olarak bu adama yüz koyun bir de hizmetçi/köle verdim. Sonra ehl-i ilimden sordum, bana; ‘Oğluma yüz değnek bir de bir yıl sürgün cezası olduğunu, onun karısına da recm cezası olduğunu.’ bildirdiler. (Adamı dinleyen) Hz. Peygamber:

“Nefsim elinde olan Allah’a yemin ederim ki ben şimdi aranızda şanı yüce Allah’ın kitabıyla hükmedeceğim: Verdiğin yüz koyun ile hizmetçi/köle sana geri verilecek; oğluna yüz değnek ve bir yıl sürgün cezası uygulanacaktır.” diye bu yurduk, sonra da Üneysê (el-Eslemî) dönerek,

‘Ya Üneys! Bu adamın karısının yanına git, eğer suçunu itiraf ederse onu recmet’ dedi. Kadın suçunu itiraf etti ve recmedildi.”¹

3) Hz. Ebu Hüreyre anlatıyor: Adamın biri mescidde bulunan Hz. Peygamber’in yanına geldi ve “Ya Rasûlallah! Ben zina ettim.” dedi. Hz. Peygamber ondan yüz çevirdi. Bu sözünü dört defa tekrarladi (her defasında Hz. Peygamber cevap vermiyor, yüzünü çeviriyordu). Nihayet dört defa kendi aleyhine (zina yaptığına dair) şahitlik yapınca Hz. Peygamber onu çağırdı ve *“Sende delilik var mı?”* diye sordu. Adam *“Hayır!”* diye cevap verince, bu defa *“Muhsan/Evli misin?”* diye sordu. Adam buna “Evet!” cevabını verince, Hz. Peygamber *“Bunu götürüp recmedin!”* diye buyurdu.²

4) Hz. Câbir anlatıyor: Esleme kabilesinden bir adam Rasûlullah’ın yanına geldi ve zina yaptığını itiraf etti. Hz. Peygamber ondan yüz çevirdi. Nihayet adam dört defa bu suçunu itiraf ettikten sonra *Hz. Peygamber onun deli olmadığını ve evli olduğunu da öğrendikten sonra recmedilmesini emretti...*³

Bu hadiste yer alan adamın Maiz b. Malik olduğunu Müslim’in şu rivayetinden anlıyoruz:

1 Bk. Buhârî, Hudud, 30; Müslim, Hudud, 25; Ebu Davud, Hudud, 25; Tirmizî, Hudud, 8; Nesâî, Kudat, 22; İbn Mâce, Hudud, 7; Dârimî, Hudud, 12; İbn Hanbel, 4/115-116

2 Buhârî, Hudud, 22

3 Buhârî, Hudud, 25

Süleyman b. Bureyde *-babasından naklen-* özetle şunu anlatıyor: “Maiz b. Malik el-Eslemi adında bir adam dört gün Hz. Peygambere gelip zina yaptığını itiraf etti. Her defasında Hz. Peygamber onu geri çevirdi. Nihayet dördüncü defa geldiğinde onun akrabasından deli olup olmadığını sordu. Aklının yerinde olduğunu (evli olduğunu) öğrenince recmedilmesini emretti ve recmedildi.”⁴

5) Aynı sahabinin rivayetinde Cüheyne’den bir kadın (el-Ğamidiye) gelip Hz. Peygambere zinadan gebe olduğunu söyledi. Hz. Peygamber çocuğunu doğurduktan sonra gelmesini emretti. Doğumdan sonra geldiğinde ise onu (bir-iki) yıl emzirdikten sonra gelmesini söyledi. Nihayet gelip çocuğun artık yemek yediğini söyleyince recmedildi.”⁵

Kuvvetli ihtimalle bu rivayetlerden bazılarında isim verilmemiş, bazılarında isim verilmiştir. Bir rivayette kadın için “Cüheyne”den bir rivayette Cühayne’ye bağlı bir Ğamid bölgesinden olduğu için “el-Ğamidiye” denilmiştir. Bundan anlıyoruz ki *Hz. Peygamber devrinde bu recm olayı 2-3’ü geçmez. Bunların hepsi de kendi itiraflarıyla olmuştur.*

6) Hz. Ali’nin Şurahe el-Hemedaniye adlı bir kadını recmettiği bildirilmiştir.⁶

Soru 1:

1561- İbnu Abbâs (radiyallahu anhümâ) anlatıyor:

“Hz. Ömer’i (radiyallahu anh) hutbe verirken dinledim. Şöyle demişti:

“Allah Teâlâ Hazretleri Muhammed’i (s.a.v.) hak (din ile) gönderdi ve ona kitabı indirdi. Bu indirilenler arasında recm âyeti de vardı! Biz bu âyeti okuduk ve ezberledik. Ayrıca,

4 Buhârî, Hudud, 22-23

5 Buhârî, Hudud, 22-24

6 Bk. Razi, İbn Kesir, 24/Nur suresi: 2. âyetin tefsiri

Rasûlullah (s.a.v.) zina yapana recm cezasını tatbik etti, ondan sonra da biz tatbik ettik. Ben şu endişeyi taşıyorum:

Aradan uzun zaman geçince bazıları çıkıp: “*Biz Kitabullah’ta recm cezasını görmüyoruz.*” (deyip inkâra sapabilecek ve) Allah’ın kitabında indirdiği bir farzı terk ederek dalalete düşebileceklerdir. Bilesiniz recm, kadın ve erkekten muhsan olanların zinaları -*delil veya hamilelik veya itiraf yoluyla*- sübut bulduğu takdirde, onlara tatbik edilmesi gereken Kitabullah’ta mevcut bir haktır. Allah’a kasemle söylüyorum, eğer insanlar: “*Ömer, Allah Teâlâ’nın kitabına ilavede bulundu.*” demeyecek olsalar recm âyetini (Kitabullah’a) yazardım.”⁷

Hadis ilmine göre bu kadar sağlam bir hadis... Diyor ki, “Önceden âyetti, Kur’an’dan çıkartıldı fakat hükmü duruyor.”

Örnek 2)

“İçinizden kimse Kur’an’ın tümünü elinde tuttuğunu söylemesin. Bunu diyen bilir mi Kur’an’ın tümü ne kadardı, nasıldı? Kesin olan o ki Kur’an’ın çoğu yok olup gitmişti (doğrusu: Kur’an’dan hayli kısmı gitmiştir.)”

Şeklindeki ifade hakkında şunları söylemek mümkündür:

- Rivayete göre Hz. Âişe anlatıyor:

“Recm âyeti ve büyüklerin on defa süt emmeleri konusunda âyet inmişti. Bu âyet karyolamın altında bir sahifede yazılıydı. Rasûlullah (s.a.v.) vefat edince biz onunla meşgul olduk, o sıralarda bir hayvan (keçi) gelip onu yedi.”⁸

7 Buhârî, Hudud 31, 30, Mezâlim 19, Menâkibu'l-Ensar 46, Megâzi 21, İ'tisâm 16; Müslim, Hudud 15, (1691); Muvatta, Hudud 8, 10, (823, 824); Tirmizî, Hudud 7, (1431); Ebu Dâvud, Hudud 23, (4418)

8 İbn Mâce, Nikâh, 36

Ayrıca bu hadisin içindeki **“On defa büyükleri emzirme”** bölümü saklanan faciadır. Herkes recm meselesine odaklanırken bu yetişkinleri emzirme meselesi de fecaattir.

Haremlik selamlık uygulamasından dolayı yabancı erkeklere görünmeyen kadınlar, uydurma bir hadis yoluyla istedikleri yetişkin adamı on kere (bazı rivayetlerde bu sayı 5'tir) emziriyordu. Böylece artık o eve rahatça girip çıkıyorlardı.

Muhammed Fuâd Abdülbâkî, önceki âyeti nesheden beş emzirme âyetinin inzalinin çok geç olduğunu, bu sebeple bazı kimselerin beş emzirme âyetini, Rasûl vefat ettiğinde Kur'an âyeti olarak okumaya devam ettiklerini, sonra bunun neshedildiğini öğrenip bıraktıklarını belirtir. On emzirme âyetini, tilâveti ve hükmü neshedilen âyetlere, beş emzirme âyetini de, tilâveti neshedilip, hükmü bâkî kalan âyetlere örnek gösterir.⁹ Aynı durum, recm âyeti hakkında da dile getirilmiştir. Bir âyetin hükmü bâkî kalacaksa, tilâvetinin niçin neshedileceğini anlamak ve izah etmek oldukça zordur.¹⁰

9 Müslim, Sahih, II, 1075, dipnotta.

10 bkz. Mustafa Zeyd, en-Nesh fi'l-Kur'âni'l-Kerim, I-II, Dâru'l-Vefâ', 2. bsk., (Mansura, 1987), I, 283; Keskin, Y. Ziya, Recm Cezası, İstanbul, 2000, 114-116

ÂYETLERİN SÜNNET İLE NESH (HÜKÜMSÜZ) EDİLDİĞİNE İNANLAR İLE AYNI DİNDEN DEĞİLİZ!

Örnek 1)

Bakara sûresinin "*Ölüm gelince ana baba ve yakınlarla vasiyet farzdır*" mealindeki 180. âyeti, Buhârî'deki "*Vârise vasiyet yoktur*" hadis-i şerifi ile nesh edildi.

Zekât verilmesi bildirilen 8 sınıftan biri olan müellefe-i kulub, iman etmesi veya kötülükleri önlenmek istenilen kâfirler ve yeni iman etmiş olan zayıf müslümanlar idi. Hz. Ebu Bekir zamanında Beytülmal emini olan Hz. Ömer, "*Zekâtı müslümanların zenginlerinden al, fakirlerine ver*" mealindeki Muaz hadisini bildirip, "Müellefe-i kulub'a zekât verilmesini Rasûlullah neshetti" dedi. Ashab-ı kiramın hepsi bunu kabul etti. Nesh edilmiş olduğuna ve bunlara zekât verilmemesi gerektiğine icma hasıl oldu. (Redd-ül Muhtar)

Gördüğünüz gibi korunan Allah'ın kelamı korunmayan kul sözleri ile nasıl hükümsüz kınıyor. Ölenin bıraktığına el koyan bu zihniyet "Kişi yaşarken istediği gibi dağıta bilir." dedikten sonra aynı kişinin yazılı olarak bıraktığı vasiyetin geçersiz olduğunu iddia ederek müthiş bir çelişki içine düşüyorlar.

İkinci örneğimiz daha hayatın içinden bir örnek, namazın sesi.

Örnek 2)

17/İsrâ suresi 110: **De ki: “İster Allah deyin ister Rahman deyin. Hangisini deseniz olur. Çünkü en güzel isimler O’na hastır.” Namazında yüksek sesle okuma; onda *sesini fazla da kısma* ikisinin arası bir yol tut.**

111 âyet olan, gece yürüyüşü manasına gelen İsrâ sûresinin 110. âyeti bu kadar net bir şekilde namazın sesini anlatırken, âyete rağmen namazın sessiz kılınmasının sebebi, Rasûl’ün uygulaması olarak kabul ediliyor. “Rasûl Kur’an’a aykırı namaz kılar mı?” sorusuna cevap olarak hiç düşünmeden “Tabii ki kılmaz.” diyenler, camilerde halen namazları sessiz kılıyorlar. Bu âyet “Müslümanların sayısı çok az olduğu için namazlar sesli kılınırsa yerleri belli olur ve öldürülürse yeryüzünden İslam silinir endişesi ile Rasûl namazları sessiz kıldırdı!” gerekçesi ile âyeti neshetmiştir. Bu bilgiler bütün siyer kaynaklarında mevcuttur. Rasûl’ün Kur’an’a aykırı namaz kıldığını savunan bu zihniyet ile aynı dinden değiliz.

Bu konu hakkında kendileri ile yaptığımız tartışmalarda sorduğumuz basit sorulara bile cevap veremeyen bu insanlar, ısrarla namazlarını sessiz kılmaya devam ediyorlar. Sizler de camilerde veya cemaatle namaz kıldığınız ortamlarda, aşağıda ifade ettiğim üç soruyu (imama yahut namazı kıldıran) sorarak konuyu istişare edebilirsiniz.

1) Rasûl Kur’an’da **“Namazın sesini kısmayın”** (17/İsrâ 110) dediği halde içinden namaz kılar mı?

2) Güvenlik endişesi ile sessiz namaz kılınıyor ise ezan nasıl okunuyor?

3) Günümüzde namazı Rasûl’ün sessiz kılma gerekçesi kalktığına göre neden hâlâ sesiz namaz kılıyorsunuz?

Konu ile ilgili videoma QR kodu telefonunuzdan okutarak ulaşabilirsiniz.

Hadisler ve sünnet ile âyetleri iptal edenler, hadisler içindeki çelişkiler için de nâsih-mensuh ilkesini kullanmışlardır. Zeki bir şekilde işlerine gelmeyen hadisi başka bir hadis ile iptal edebiliyorlar. Tabîî ki yine sayı ve kaynak yok, farklı farklı yorumlar var. Dini oyun ve eğlence haline getiren, akla aykırı bir uygulama ile hiçbir hadisin garantisi olmadığını savunan bu Ehl-i Sünnet fıkıhı, inanmayanlara da “dinden çıkar, mürted olur, katli vaciptir!” tehdidini savurmadan geçemiyor.

Sünnetin sünneti iptal etmesi ya da hadisin hadisi iptal etmesine de yine kendi kaynaklarından örnekler verelim.

Sünnetin sünnet ile neshi:

Hadis-i şeriflerde buyuruldu ki:

“Kabir ziyaretini yasaklamıştım, bundan sonra ziyaret edin!”¹¹

“Cehennemde en hafif azap Ebu Talib’e yapılır. Ayaklarında ateşten iki nalın olacak, bunların sıcaklığından beyni kaynayacaktır.”¹²

Bu hadis-i şerif, İmam-ı Kurtubî ve İmam-ı Süyutî’nin bildirdiği *“Amcam Ebu Talib diriltildi ve iman etti”* mealindeki hadis-i şerif ile nesh edilmiştir.

Yine uydurma bir hadiste Rasûlullah şöyle buyuruyor:

“Bazı âyetlerde olduğu gibi hadislerimden de birbirini nesh eden olur.”¹³

11 İbni Mâce

12 Müslim

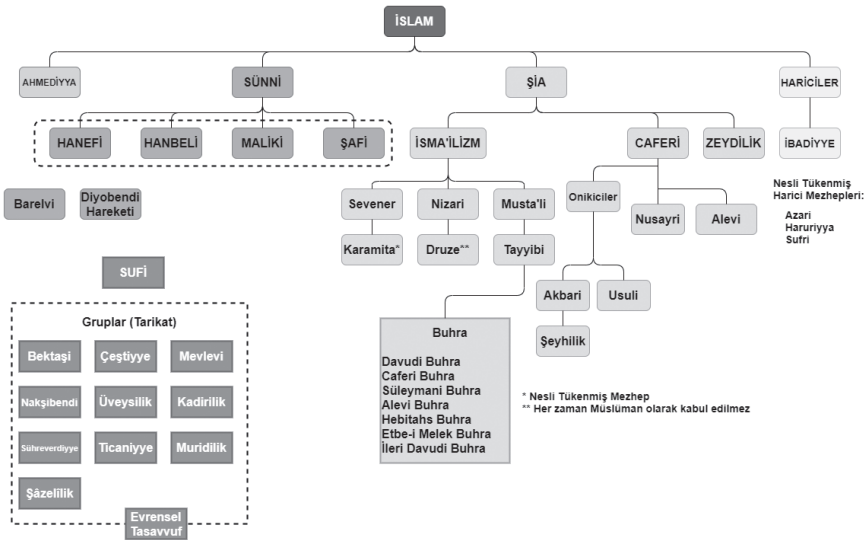
13 Deylemî

6

MEZHEBLERE BÖLÜNENLERLE AYNI DİNDEN DEĞİLİZ!

Biz mezhep diye başlık altına alsak da aslında insanlar tarafından her biri ayrı ayrı din haline getirilmiş olan bu gruplar kendi aralarında da büyük bir rekabet içindeler.

"Bölünmeyin, müslümanlar tek millettir" deseniz de, âyetler yerine rivayetlere güvenen bu grupların ortak noktası kendi inancının doğru olduğunu, ötekilerinin ise yanlış yolda olduğunu savunmalarıdır.

İslam'ın dört ayrı gruba ayrıldığı günümüzde bazı grupların taraftarı çok az kalsa da, bilinen bir gerçek olan bu tablo maalesef müslümanların içinde bulunduğu büyük sıkıntıların sebebidir.

"Aynı dine inandığını söyleyen bir buçuk milyar Müslüman aynı elçiye, aynı kitaba iman ettiğini iddia etmelerine rağmen neden bu kadar farklı gruplara ayrılmış olabilirler?" sorusunun tek cevabı, dinin kaynağı olarak kabul edilen Kur'an harici eserlerin içinde yazılan hükümlerden kaynaklandığını görürsünüz.

Sayırsız mezhebe bölünen dört ana grubu tanımaya çalışalım.

1) AHMEDİYYE NEDİR?

Ehl-i Sünnete mensup internet sitesinde Ahmediyye Tarihinden SAPIK olarak bahsedilmesi bölünmenin neticesini vermektedir. Kendi içlerindeki çelişkileri, "İhtilafta rahmet vardır!" diye normalleştiren Ehl-i Sünnet, diğer müslüman gruplara sapık demekte sıkıntı görmüyor.

İşte o alıntı;

Dinî Terimler Sözlüğü

Ahmediyye nedir, ne demektir?

1. Evliyanın gözbebeği İmâm-ı Rabbanî Ahmed Fârûkî Serhendî hazretlerinin tasavvufdaki yolu. Bu yola Müceddiyye-i Ahmediyye de denir.

Ahmediyye yolunun büyüğü İmâm-ı Rabbanî hazretleri bir nasihatlerinde şöyle buyurdu:

"Her şeye kalbi bağlamaktan kurtulmadıkça Hak Teâlâ'ya bağlanılamaz."

İnsana lazım olan önce Ehl-i Sünnet'e uygun inanmak, sonra Allah-ü Teâlâ'nın emir ve yasaklarına uymak, sonra tasavvuf yolunda ilerlemek ve ihlâsı elde etmektir.

İhlâs ile yapılan bir iş senelerle yapılan ibadetlerin kazan-
cını hâsıl eder.

Dünyaya düşkün olanlar ahirette zarar görür.

2. Hindistan'da Gulam Ahmed Kâdiyânî tarafından kuru-
lan sapık bir yol. (Bkz. Kâdiyânîlik)

(Bu maddede yazan sapık ifadesi bana ait değildir.)

Başka bir siteden ayrıca tanımaya çalışalım.

Halvetiyye tarikatının Yiğitbaşı Ahmed Şemseddin'e (ö. 910/1504) nispet edilen ana kollarından biri.

Halvetiyye tarikatında "orta kol" diye bilinen Ahmediyye tarikatının silsilesi, kurucusu Yiğitbaşı Ahmed Şemseddin'in şeyhi Alâeddin Uşşâki, İbrâhim Tâceddin Kayserî ve Pîr Muhammed Erzincânî vasıtasıyla Seyyid Yahyâ Şîrvânî'ye ulaşır. Ahmed Şemseddin Halvetiyye tarikatında usûl-i esmâ denilen Allah'ın yedi ismiyle (lâilâhe illallah, Allah, Hû, Hak, Hay, Kayyûm, Kahhâr) zikretmeyi esas alan zikir usulüne Vehhâb, Fettâh, Vâhid, Ahad ve Samed isimlerini ilave ederek zikri on iki esmaya çıkarmıştır. Ahmediyye tarikatından doğan ilk kol Ahmed Şemseddin'in halifesi İzzeddin Karamânî'nin müntesibi İbrâhim Ümmî Sinan'a nispet edilen Sinâniyyedir. Daha sonra silsileleri Yiğitbaşı Ahmed Şemseddin'e ulaşan Ramazâniyye, Uşşâkiyye ve Mısıriyye şubeleri ile bunların kolları meydana gelmiştir.

Sinâniyye. Kurucusu Ümmî Sinan'dır (ö. 976/1568). Kolları Muslihiyye (kurucusu Tekirdağlı Muslihuddin Mustafa, ö. 1099/1688) ve Zühriyyedir (kurucusu Kayserili Ahmed Züh-rî, ö. 1157/1744).

Ramazâniyye. Kurucusu Ramazan Efendi'dir (ö. 1025/1616). Kolları Cihangîriyye (kurucusu Cihangirli Hasan Burhâneddin, ö. 1074/1664); Buhûriyye (kurucusu Edirneli Mehmed Buhûrî, ö. 1039/1630); Raûfiyye (kurucusu Ahmed Raûfî, ö. 1170/1757); Cerrâhiyye (kurucusu Nûreddin Cerrâhî, ö. 1083/1672) ve Hayâtiyye'dir (kurucusu Mehmed Hayâtî Efendi [ö.?).

Uşşâkiyye. Kurucusu Hasan Hüsâmeddin Uşşâkî'dir (ö. 1001/1593). Kolları Cemâliyye (kurucusu Edirneli Mehmed Cemâleddin Efendi, ö. 1164/1751); Salâhiyye (kurucusu Selâhaddin Uşşâkî, ö. 1130/1718) ve Câhidiyye'dir (kurucusu Edirneli Ahmed Câhidî, ö. 1070/1660).

Mısriyye (Niyâziyye). Kurucusu Niyâzî-i Mısri'dir (ö. 1105/1694).

Resmen önüne gelen bir tarikat kurmuş denilebilir.

Çok önemli bir oluşummuş gibi gösterilmeye çalışılan bu isim kalabalıklarının sadece bir âyetin bile hükmünü değiştirmeye ya da iptal etmeye yetkisi ve gücü olamaz.

Kendi haram ve helallerini koyan bu grupların hiçbirisi ile aynı dinden değiliz!

2) SÜNNİLİK NEDİR?

Ehl-i Sünnet dediğimiz ekol, manasını değiştirdiği kavramdan alan bir oluşumdur. Allah'ın yasası olarak kullanılan Sünnetullah, maalesef Rasûl'ün yaptıkları olarak evrim geçirmiş durumdadır. Kur'an'da olmayan Sünnetü'l-Muhammed İslam âleminin bölünen en büyük grubunun adı olmuştur.

İslam'ın ilk dönemlerinde Sünnilik daha çok Ebu Hani-fe'nin başını çektiği Ehl-i Rey denilen bir ekole karşı ortaya çıkan ve Ehl-i Hadisle özdeşleştirilen bir ekoldü. Bu ekol özel-

likle sahabîlerin yolundan gidilmesini savunarak lafızcı bir din anlayışını savunmuştur.

Mezheplerin ortaya çıkmasıyla bu anlayış da fazla taraftar bulamayınca, Sünnilik kavramı da anlam değişimine uğradı.

Fıkhi mezhepler artık kurumsal kimliklerini sağlamlaştı-
rınca (hicretten 4 asır sonra) Eş'arilik Şafilikle, Matüridilik de
Hanefilikle aynı şeyleri savunur hale geldi. Böylece Sünnilik
kavramı Ehl-i Sünnet ve'l-Cemaat olarak Hanefi, Şafii, Hanbeli
ve Maliki mezheplerinin ortak adı olarak kabul gördü.

Osmanlının ilk yıllarından itibaren Şia olmayan herkes
Ehl-i Sünnet'in bir kolu olarak kabul edildi.

Bir araya geldiklerinde hiçbir sorun yokmuş gibi beraber
cemaatle namaz kılmalarına rağmen, savundukları fıkıh gere-
ği aynı inançta olmadıklarını kendileri de bilmektedirler.

Ehl-i Sünnet harici bütün oluşumların yanlış yolda oldu-
ğunu, tek kurtuluşun Ehl-i Sünnet yolu olduğunu her fırsatta
ısrarla dile getiren bu gruplar, kendilerinin Allah tarafından
torpilli olarak doğduklarını düşünen bireylerden oluşuyor.
(Buradaki "düşünen" kelimesi ironi içerir.)

Bu kitabımızın birçok bölümü bu grupların bizimle aynı
dinden olmadıklarının delilleri ile doludur.

3) ŞİA NEDİR?

Şia; Sünnilik, Ahmediyye ve Hariciler grubunun dışında
yer alan, günümüze kadar varlığını koruyan ve günümüz İs-
lâm dünyasında da önemli sayıda taraftarı bulunan en önemli
itikadî, fikhî ve siyasî mezheptir.

Sözlükte "taraftar, yardımcı" anlamına gelen Şia, litera-
türde Muhammed Rasûl'ün vefatından sonra Hz. Ali'yi halife-
liğe layık kişi olarak gören ve onu tek meşru halife kabul eden,

vefatından sonra da hilafete Ali'nin evladının getirilmesi gerektiğini savunan toplulukların ortak adı olmuştur.

Hz. Osman'ın şehit edilmesini takip eden yıllarda bu misyon ve iddia ile ortaya çıkanların oluşturduğu bir siyasi hareket olarak doğmuş, Hicri 2. yüzyılın ikinci yarısından itibaren de sayısız gruplara ayrılan itikadi bir mezhep haline gelmiştir.

Tarih içinde kaybolup gidenleri ve unutulmaları olmuştur. Günümüze kadar varlığını koruyan üç büyük fırkasını tanıyalım.

Şîa'nın günümüze ulaşan üç büyük fırkası İsmâiliyye, İmâmîyye-İsnâaşeriyye ve Zeydiyyeden ibarettir.

İsmâiliyye mezhebi nedir?

Ca'fer es-Sâdık'ın ölümünden sonra devlet başkanlığına oğlu İsmail'in ve soyunun hak sahibi olduğu iddiası, Şîa içinde aşırı görüşleriyle tanınan İsmâiliyye fırkasının oluşmasının başlangıcını teşkil etti. İsmâîlîlerin Hicrî 4. yüzyılın başında Fâtîmî Devleti'ni kurmasıyla mezhep güçlendi, daha sonra doğu ve batı İsmâîlîler'i (Nizâriyye-Müsta'liyye) şeklinde iki ana kola ayrıldı. Eski Yunan ve doğu felsefelerinden, Orta Doğu dinlerinden etkilenmesi ve bâtını tevellere dayanması sebebiyle birçok uç görüşe sahip bulunan mezhep mensuplarına günümüzde sayıları fazla olmamakla birlikte Pakistan, İran ve Orta Asya'da rastlanmaktadır.

Zeydiyye mezhebi nedir?

Zeydiyye Hz. Ali'nin torunu Zeyd b. Ali Zeynelâbidîn'e nisbet edildiği için bu ismi alır. Zeydiyye itikadî konularda Mu'tezile mezhebine fıkıh sahasında ise Hanefî mezhebine yakın görüşlere sahiptir. Şîa içindeki en mütedil fırka olan Zeydîler, hilâfetin Hz. Ali'nin ve soyundan gelenlerin hakkı olduğuna inanmakla birlikte Hz. Ebubekir ve Hz. Ömer'in

hilâfetini de meşru görürler. Hilâfetin Hüseyinoğulları'na ait olduğu ve devlet başkanının masum olduğu fikrini de kabul etmezler. Yemen bölgesinde çoğunluktalar.

İmamiyye-İsnâaşeriyye mezhebi nedir?

İmâmiyye, çağımızda dünya müslümanlarının yaklaşık yüzde onunu teşkil eden Şîa'nın büyük çoğunluğunu bünyesinde toplayan ana koldur. Mezhebin siyaset ve imâmet görüşü on iki imam düşüncesi etrafında şekillendiğinden İsnâaşeriyye, akaid ve fıkhıta Ca'fer es-Sâdık'ın görüşlerini esas aldıklarından Ca'feriyye adlarıyla da anılırlar. Hz. Ali ve Hüseyin soyundan gelen on iki imama inanma hem iman esaslarından birini hem de mezhebin ana şartını teşkil eder.

Akaid konularında yer yer Mu'tezile mezhebiyle paralellik gösteren görüşlere sahiptir. Sadece Ehl-i beyt'e mensup râvilerin hadis rivayetini kabul eder, ilk üç halifenin hilâfetini meşru görmez ve devlet başkanlığına Hz. Ali ve soyunun nas ile tayin edildiğini yani imamlığın bunlara ait olduğunu Muhammed Rasûl'ün açıkça belirttiğini ve bunların vahiy alma hariç rasûllere benzer vasıflara sahip olup günah işlemekten ve hata yapmaktan korunmuş olduklarını kabul ederler. Küçük yaşta gaip olan on ikinci imamın kurtarıcı (mehdi) olarak tekrar geri geleceğine inanırlar. Açık ve gizli bir tehlikenin bulunduğu durumlarda inancı gizleme ve farklı görünmekte bir sıkıntı görmezler. Hz. Ali'ye biat etmeyen sahâbîlere karşı tavır alma ve onları karalama yine mezhebin temel ön kabulelerindendir. İmâmiyye halen İran'ın resmî mezhebidir. Irak'ta ve Azerbaycan'da yaşayan müslümanların yarısından fazlası da bu mezhebe bağlıdır. Sayısız yazılı ve görsel alanda huraresi bulunan bu inanışın Türkiye'deki tarikat ve cemaatlerden hiçbir farkı yoktur.

Günümüzdeki Şia ekolünün geçmişi;

Tarihi kökenleri MÖ 3000-2500 yıllarına kadar dayanan İran'ın kronolojik sıralaması şu şekildedir:

- Elam Devleti (MÖ 2550-640)
- Med İmparatorluğu (MÖ 708-550)
- Pers İmp. (Ahamenişler) (MÖ 555-330)
- Part İmparatorluğu (MÖ 249-MS 228)
- Sasani İmparatorluğu (MS 226- 652)

İslam'ın gelmesinden sonra

- Safeviler (MS 1501-1749)
- Kaçarlar (MS 1779-1925)
- Pehleviler (MS 1926-1979)
- İran İslam Cumhuriyeti (1979- ...)

Büyük pencereden bakınca, Araplarla tarih boyunca problemler yaşayan, sürekli İsrâil ve Amerika'ya hakaret eden, onlara tehditler savuran, Filistin örgütlerine gizlice silah verdiği söylenen ve bununla övünen İran devleti, sıra icraata gelince İsrâil'le savaşmak için sebep bulamayan garip bir politikaya sahiptir.

Küçük pencereden bakarsak, Kerbela etkinliklerinde bıçaklarla kendi vücutlarına zarar verenler ya da erkeklerin örfü olduğu için dudak dudağa öpüştüğü bu topluluk ile aynı binden değiliz demek yeterlidir.

4) HARİCİLİK NEDİR?

Günümüzün Kur'an'dan uzak, tarikat elinde oyuncak olmuş birçok insan, kendisi gibi düşünmeyenleri "bunlar hari-ci" şeklinde yaftalar. Özellikle sadece Kur'an diyen bizlere de defalarca Harici ya da Şia diye etiketleyenler için bu bölüm çok aydınlatıcı olacaktır.

İnşallah bundan sonra kendilerine daha yakın olan bu grupların kendileri ile aynı dinden olmadığını fark ettikten sonra bizimle de aynı dinden olmadığının farkına varırlar.

Şimdi Hariciliği tanıyalım.

Hâricîlik, Hâriciyye ya da Havâric...

İslam dininde bir siyasi mezhep olarak Hicri ilk yüzyılda ortaya çıkmış ve asırlardır kendini değişik şekillerde sergileyen İslam'ın ilk mezhebidir.

İslâm dünyası içerisinde %2'lik bir kısmı oluşturmaktadır. Tarihte Hâricîlerin en aşırı fırkalarından olan Ezarika'nın ana görüşleri itibarıyla İslâm'dan çıktığını kabul ettikleri ve kendilerinden olmayan diğer müslümanları tekfir ile itham ederek öldürdükleri bilinmektedir.

Günümüzde ise Hâricîler içerisinde en ılımlı kol olarak bilinen İbâdiyye'nin sadece çoğunlukta oldukları bölge olan Umman Sultanlığı (tahmini %70) ile nüfusun azınlığını teşkil ettikleri Cezayir, Tunus'un Cerbe adası, Zanzibar ve Tanzanya'nın bazı muhitlerinde yaşamakta oldukları bilinmektedir.¹⁴ Öte taraftan "Umman İbadileri" kendilerinin Hâricîlerin bir dalı oldukları savını kabul etmemektedirler.¹⁵

Ortaya çıkışı:

Kaynaklar Hariciliğin çıkışının Rasûl Muhammed döneminde olduğunu yani ilk mezhep olduğunu belirtir.

Muhammed'e arkadaşlık etmiş olan Abdullah b. Zu'l-Hüveysıra'nın, sonradan Haricilerin liderliğini yapmış olan Hurkus b. Züheyrle aynı kişi olması muhtemeldir.¹⁶

14 "CIA - The World Facebook". CIA. 5 Haziran 2013. 24 Aralık 2018 tarihinde kaynağından arşivlendi. Erişim tarihi: 2 Aralık 2014.

15 Valerie Jon Hoffman, *The Essentials of Ibadi Islam*, sayfa. 3. Syracuse: Syracuse University Yayınları, 2012. ISBN 9780815650843

16 İbn Abdilberr, Camiu Beyani'l-ilm, 2/195

Sahih olduğuna inanılan rivayetlere göre Abdullah b. Zu'l Huveysıra et-Temimi "Adil ol! Zira bu paylaşırma Allah'ın rızasının gözetildiği bir paylaşırma değildir" demiş, bunun üzerine Muhammed üzüntüsünü de belli ederek "Ben adil olmayayım da kim adil olsun!" cevabını vermiştir. Bu davranışı üzerine Muhammed'den kendisini öldürmek için izin isteyenlere yine Muhammed engel olmuştur.¹⁷

Görüşleri:

Haricilerin büyük bir kısmının sünnet ve hadisle sabit birçok hükme itiraz ettikleri bilinmektedir. Kaynaklar az veya çok olduğuna, korunmuş veya korunmamış olduğuna bakılmaksızın, hırsızın elinin kesileceğini iddia ettiklerini, recmi ve mest üzerine mesh etmeyi Kur'an'da olmadığı gerekçesiyle reddettiklerini söyler.¹⁸ Ayrıca Haricî ekollerinden Ebu İsmail el-Batîhi ve takipçileri "sabah bir rekât ve akşam bir rekâtın dışında namaz yükümlülüğü yoktur" görüşüne sahiptirler.¹⁹

Haricî gruplar

Siyasi, itikadi veya tarihi bazı ihtilaflar nedeniyle Haricîler kendi içlerinde de çeşitli gruplara ayrılmışlardır. Bu grupların bazıları İslam dininin temel akide kaidelerini takip ederken, bazıları İslam dininin itikadi prensiplerinden ayrılarak İslam da-iresi dışı ilan edilmiş ve bu kapsamda incelenmiştir. Fakat bu grupların da temelleri Haricîlere ve İslam dinine dayanır.

Haricî grupların başlıcaları

- Ezarika - Nâfi bin el-Ezrak'ın takipçileri

17 Buhârî, Menakıb 25, Mürteddin 7; Müslim, Zekât 142,148; İbn Mâce, Mukaddime 12

18 el-Bağdadi, el-Fark, s.19

19 İbn Hazm, el-Fasl, 4/189

• Beyhesiyye - Ebû Beyhes el-Hâysam ibn Câbir'in takipçileri²⁰

• Necedat - Necdât ibn-i Amîr el-Hanefî'nin takipçileri

• Sufrîyye - *Abd-Alah el-Âsfar*, *Abd-Allah ibn el-Seffar es-Saadî et-Tamimî* ve *Ziyad ibn el-Âsfar* gibi bir dizi önder tarafından kurulmuş ama kendi isimleri sûfilerden üretilmiş olan Haricî kolun takipçileri

• İrfanîyye - Banû İrfan'dan Ebû Kurra'nın takipçileri²¹⁻²²

• Nukkarîyye - Ebû Yezîd Makhlâd Keydâd en-Nukkarî'in takipçileri²³

• Acarîde - Abdû'l-Kerîm ibn-i Acrâd'ın takipçileri

• Meymuniye - Meymûn ibn-i Hâlid el-Acrâd'ın takipçileri

• Sa'labiler - Sa'labî İbn-i Amîra'nın takipçileri

• İbâdîyye - Abdullah bin İbâz'ın takipçileri

İslam dini dairesi içinde sayılmayan Haricîler

İtikadi sebepler yüzünden bu gruplar çoğunlukla İslam dairesi dışında ele alınır.

• Meymuniye (*Meymûn ibn-i Hâlid el-Acrâd'ın taraftarlarının oluşturduğu öz kardeşlerinin kızlarıyla evlenmeyi caiz gören fırka*)

• Yezîdîyye (*Yezîd bin Ebî Üneyse'nin taraftarlarının oluşturduğu fırka*)

20 "Abû Bayhas". *Encyclopaedia of Islam*. 12 Mayıs 2016 tarihinde kaynağından arşivlendi. Erişim tarihi: 9 Mayıs 2016.

21 İbn-i Haldun, *Kitab El İbar*.

22 İbn-i Haldun, *Berberî Tarihi*, Banû İrfan Faslı.

23 "History of North Africa: Tunisia, Algeria, Morocco: From the Arab Conquest to 1830. Charles André Julien Publié par Praeger, 1970. Page 24". 19 Nisan 2015 tarihinde kaynağından arşivlendi. Erişim tarihi: 9 Mayıs 2016.

KUR'AN SÜNNETE MUHTAÇTIR FAKAT SÜNNET KUR'AN'A MUHTAÇ DEĞİLDİR DİYENLER İLE AYNI DİNDEN DEĞİLİZ!

Ehl-i Sünnet'in en temel ilkesi olan “Kur'an sünnete muhtaçtır.” inancı temiz akıl sahibi herkes tarafından refleks olarak tepki çeker. Olur mu öyle şey diyerek itiraz edilir. Fakat bu kadar basit bir problem, medrese eğitimi ya da tarikatların müridi olmuş kişiler tarafından ısrarlı bir şekilde savunulmaktadır. Peki sizce delilleri nedir? Neden korunan Allah'ın kitabı, korunmayan kul sözlerine muhtaç olur. Öncelikle delillerini inceleyelim.

İlk delilimiz Marife adlı bir derginin sayfaları... (Yıl 7, sayı 2, güz 2007, s. 111-139)

“İslam dininin iki temel kaynağı olan Kur'an ile sünnet arasında kurulan ilişki, şer'i ilimler açısından çok büyük bir önem arz etmektedir. Bu çalışmada ele aldığımız Yahya b. Kesîr'e ait; “Sünnet kitaba kâdîdir, kitap ise sünnete kâdî değildir” sözü bu bağlamda zikredilmiş dikkat çekici bir ifadedir. Çalışmada söz konusu ifadenin nazari olarak ifade ettiği anlam ve pratik olarak uygulamaya akseden yansımaları tespit edilmeye çalışılmaktadır. Çalışma, bu konuda yapılan bazı tespitler ve bunlarla ilgili bazı tekliflerle son bulmaktadır.”

Ahlak sorunu olan bu zalim insanlar, eğitim seviyesi düşük ya da kendileri gibi uydurulmuş dinin iftira dolu fıkıh, icma ve kıyas gibi konularını bilmeyen topluma karşı manayı işte böyle Osmanlıca, Farsça ya da Arapça kelimeler kullanarak saklıyorlar. “*Sünnet kitaba kâdîdir*” ne demek? Türkçe güncel kelimeniz mi bitti! Yahya bin Kesir’in eserini tercüme edip günümüze uyarlayan uyarlamacılar toplumu işte böyle şekillendiriyorlar.

Kâdî, kadî ile aynı kökten geliyor. Yahya bin Kesir’in bu savı, “Son sözü söyleyen Kur’an son sözü söyleyemez, son hüküm sünnete aittir” manasına gelmektedir. Kendi ders kitaplarında “Kur’an sünnete muhtaçtır, sünnet Kur’an’a muhtaç değildir!” olarak yazdıklarını biliyoruz. Kâdî kelimesi nasıl saklanıyorsa, birçok konuda benzer kelimeler aynı şekilde saklanıyor. Sadece Kur’an diyenlerin emekleri karşısında ortaya çıkan deve sidiği meselesi de benzer bir kelime saklama hilesi ile veriliyordu. İşte ortaya çıkarttığımız **bevl** meselesi.

“*Size “berri” olan devenin bevl ve sütünü tavsiye ederim.*”²⁴ buyurulmaktadır. Yani sütünden veya bevlinde şifa umulacak deve.

Hadisin kaynak listesine bakarsanız sanki İslam’ın şartı. Adalet veya şirk konusunda konu başlığı olmayan hadis külliyyatı deve sidiği için seferber olmuş.

Gördüğünüz gibi deve ve süt Türkçe, **bevl** nedir? Hadis inkarcıları gündeme getirene kadar kaç kişi **sidik-idrar** olduğunu biliyordu? Madem Avrupalı bilim adamları deve idrarının faydalarını kitap yapmış, neden idrar yazmıyorsunuz? Emin olun, kendileri inansalardı saklamazlardı.

24 Buhâri, Vudu, 66; Tıp, 5-6; Diyat, 22; Müslim, Kasame, 9-11; Ahmed b. Hanbel III/107,163; Ebu Davud, Hudud,3; Tirmizi, Taharet, 55, Nesâî, Tahrimu’d-dem, 8-9

Tekrar “Kur’an sünnete muhtaçtır.” iddiasına dönersek vaaz ve sohbetlerde söylemeye cesaret edemedikleri bu iftira eserlerinde mevcuttur. Münafık bir hayat yaşadıkları için sizlerden saklıyorlar. Bu eser sebebi ile bu konunun yeni farkına varan kardeşlerim en kısa zamanda test etmelerini tarikat ve cemaat mensubu birilerine bu soruyu sormalarını tavsiye ederim.

Ehl-i Sünnet’in iddiası olan;

“Kur’an sünnete muhtaçtır, sünnet Kur’an’a muhtaç değildir!” sözünü biraz daha yumuşatarak vermeye çalışanlar da olmuş. Yine Ehl-i Sünnet’in büyük hocalarından birine ait meşhur bir benzer sözü nakledelim: “*Kur’an’ın sünnete olan ihtiyacı, sünnetin Kur’an’a olan ihtiyacından daha fazladır.*” (Mekhûl, ö.113/731)

“*Cebrâil Hz. Peygamber’e Kur’an’ı getirdiği gibi sünneti de getiriyordu.*”²⁵ şeklinde bir görüşte mevcuttur.

Ebu Hüreyre’ye muhtaç bir Kur’an inancı düşünün! (Kur’an’ın vasıflarını diğer konular için de verdim) Rabbimizden bize indirilen biricik Kur’an’ın bu iftiraldan uzak olduğuna iman etmek her mü’minin inancının gereğidir.

25 Dârimî, es-Sünne Kâdiyetün ale’l-Kitab, 49; İbn Kuteybe, a.g.e., s. 166; Kurtubî, a.g.e., I, 30

RASÛLULLAH'IN ZALİM VE GADDAR BİR RASÛL OLDUĞUNU İDDİA EDEN HADİSLERE İNANANLAR İLE AYNI DİNDEN DEĞİLİZ!

Kur'an'a göre örnek bir insan olarak verilen elçiler, maalesef arkalarından gelen ve sözde nebî ve rasûllerini sevdiğini iddia eden kişiler tarafından uydurma rivayetler yolu ile sayısız iftiralara maruz kalmıştır.

Öncelikle âyetler ışığında Muhammed Rasûlün ve diğer nebi ve rasûllerin nasıl tarif edildiğini örnek âyetler ile okuduktan sonra bu âyetlerin tersi olarak uydurma rivayetleri kıyaslamamız için verelim.

Kur'an'da Rasûl

Örnek 1)

"Rabbinin yoluna hikmetle ve güzel hatırlatmalarla davet et ve onlarla en güzel bir şekilde tartış. Şüphesiz Rabbin kendi yolundan sapanları da, doğru yolda olanları da en iyi bilendir." (16/Nahl 125)

Davetin nasıl yapılması gerektiğini söyleyen âyettir.

Örnek 2)

"Biz seni âlemler için yalnızca bir rahmet olarak gönderdik."
(21/Enbiya 107)

"O gecede her hikmetli iş tarafımızdan bir emirle ayrılır. Gerçekten biz "Rabbin tarafından bir rahmet olarak elçiler göndeririz. Şüphesiz ki O her şeyi işitir ve bilir." (44/Duhan 4-5-6)

Elçilerin tamamı âlemlere rahmet olarak gönderilmiştir.

Örnek 3)

"Elbette sen büyük bir ahlak üzeresin." (68/Kalem 4)

Verdiğimiz örnekler ışığında hadis adı altında yapılan iftiraların ne kadar korkunç olduğunun farkına varacağınızı ümit etmekteyim.

Bu tür örnekleri vermek, yazmak zorunda olmak bile inanın bizleri derinden üzmektedir. Fakat maalesef bu insanlar ile aynı dinden olmadığınızın farkına varmanız için ifşa etmemiz gerekiyor. İşte iftira deryasından üç damla örnek verelim.

Örnek 1)

Nebi'nin (s.a.v.) Evlerini Başlarına Yakmayı Düşündüğü Kimseler: Enes b. Mâlik'in (r.a.) nakline göre Hz. Peygamber (s.a.v.) şöyle buyurmuştur: "Bir kişi insanları yağlı bir kemiğe veya tırnak parçasına davet edecek olsa ona uyup gelirler. Buna karşılık cemaatle şu namaza davet ediliyorlar fakat gelmiyorlar. İçimden öyle geçti ki, birisine emredeyim de insanlara cemaatle namaz kıldırırsın, sonra ben ezanı duyup gelmeyenlere gideyim ve evlerini başlarına yakayım. Çünkü cemaatle namazdan ancak münafık olan geri kalır." (Taberâni)

Buhârî'nin Ebû Hüreyre'nin (r.a.) nakline göre ise Hz. Peygamber (s.a.v.) şöyle buyurmuştur: "*Münafıklara en ağır*

gelen namaz yatsı namazıyla sabah namazıdır. Eğer bu iki namazdaki hayrın ne olduğunu bilselerdi, emekleyerek de olsa onları kılmaya gelirlerdi. [Nefsîmî kudret eliyle tutan Zât'a kasem olsun!] Ezan okutup namaza başlamayı, sonra halkın namazını kıldırması için yerime birini bırakmayı, sonra da beraberlerinde odun desteleri olan bir grup erkekle namaza gelmeyenlere gitmeyi ve evlerini üzerlerine yıkmayı düşündüm.”²⁶ Rahmete'n-li'l Âlemîn olan Nebî'nin (s.a.v.) ümmetine son derece şefkatli ve merhametli olmasına, hiçbir kimsenin en ufak bir eziyet çekmesine dayanamamasına rağmen (özürsüz olarak) evlerinde namaz kılanlara o kadar öfkeliydi ki onların evlerini yakmaya dahi razı olmuştu.

(Âlemlere rahmet olarak gönderilen Hz. Peygamber'in (s.a.v.) böyle buyurmasının sebebi, o kişinin evini yıktığı zaman evsiz kalıp mescitte yatıp kalkacak dolayısıyla cemaati hiç kaçırmayacaktır.)

Ham sofuların hali, başka bir rivayet

Bir kişi Abdullah İbn-i Abbas'a (r.a.) gelerek “Gün boyu oruç tutan, bütün gece nafilâ namaz kılan fakat cuma ve cemaate katılmayan kişi hakkında hüküm nedir?” diye sorunca, “O kişi cehennemliktir” buyurdu.” (Tirmizî, Terğîb)

Yani o kişi müslüman olduğundan dolayı bir müddet cezasını çektikten sonra cehennemden çıkacaktır. Ancak ne zamana kadar cehennemde kalacağı belli değildir. Sofuların bazı cahilleri, zikirlerle ve nafilâlere çok titizlik gösterdikleri halde cemaatle namaz kılmaya pek aldirış etmezler. Bunu da bir büyüklük zannederler. Hâlbuki büyüklüğün en yüksek derecesi Allah'ın (c.c.) sevgili Peygambere (s.a.v.) tabi olmaktır.

Bir hadis-i şerifte buyruluyor ki:

26 Buhârî, Ezân 29, Husûmât 5, Ahkâm 52; Müslim, Mesâcid 252, (651)

“Üç kimseye Allâhü Teâlâ lanet eder;

1-Namaz kılanlar kendisinden (geçerli bir sebepten dolayı) razı olmadıkları halde onlara imamlık yapan kimse.

2-Kocası kendisine kırgın olan kadın.

3- Ezan sesini duyup da cemaate katılmayan kimse.”

Muaz b. Cebel (r.a.) şöyle diyor:

“Kim ki Allah’ın (c.c.) huzuruna emin olduğu halde gelmek istiyorsa, şu beş vakit namazı, ezanın okunduğu yerlerde kılarak gelsin. Çünkü bu hidayet yollarından birisidir. Peygamberimizin (s.a.v.) sünnet kıldığıdır. Sakın “Benim evimde bir namazgâhım vardır, ben orada namaz kılıyorum.” demeyin. Çünkü eğer siz böyle yaparsanız Peygamberinizin (s.a.v.) sünnetini terk etmiş olursunuz. Eğer Peygamberinizin (s.a.v.) sünnetini terk ederseniz sapıtırınız.”

Böyle bir hadise inanan kişi Kur’an’daki Rasûlü okumamış demektir.

Örnek 2)

Meşhur deve sidiği içilmesi hadisinin içinde saklanan vahşet bölümü ile sizleri tanıştırmak isterim.

“Hz. Enes anlatıyor: Ukeyle veya Ureyne kabilesi halkından sekiz kişilik bir grup Medine’ye gelip Hz. Peygamber’e (s.a.v.) biat ederek müslüman oldular. Bir müddet sonra Medine’nin havası onlara dokundu ve hasta oldular. Şikayetleri üzerine Hz. Peygamber (s.a.v.), çobanlarıyla birlikte Medine’nin dışına çıkıp develerin sütlerinden ve sidiklerinden içmelerini öğütledi. Adamlar bir müddet develerin süt ve sidiklerinden içtiler ve sağlıklarına kavuştular. Derken çobanı öldürüp develeri önlerine katıp götürdüler.

Olaydan haberdar olan Hz. Peygamber (s.a.v.) birkaç adam peşlerine taktı ve nihayet onları bir yerde yakalayıp getirdiler. Hz. Peygamber (s.a.v.) onlara hakettikleri ağır bir

cezayı tatbik etti. Ellerini, ayaklarını kesti, gözlerine mil çekti ve güneşin altında ölüme terk etti. Onlar “Su! Su!” diyerek inlerken, Peygamber “ateş, ateş” diye karşılık verdi.”²⁷

Recm uydurma hadisinin (onlar recm âyeti diyorlar) içine saklanan yetişkinleri emzirme meselesi gibi burada da deve sidiği hadisinin içine saklanan zalim bir Rasûl tarifi bulunuyor. Bir çobana karşılık kısas olarak 8 kişinin ellerini, ayaklarını kesen, gözlerini oyan, çöle terk eden ve onlar “su, su” diye inlerken, “ateş, ateş” diye karşılık veren bir Rasûl düşünebiliyor musunuz?

Örnek 2)

Savaştan sonra teslim olan Yahudi kabilesinin akıbeti...

Teslim olan Yahudi kabilesinin savaşacak yaştaki bütün erkeklerin kellesi kesiliyor, kadınlar ve kızlar cariye olarak paylaşıyor, küçük erkek çocuklar köle olarak alınıyor, bütün mallarına el konuyor.

Bu vahşeti yazan sayısız kaynak var. Ben bu katliamı savunan bir yazıyı seçtim. Sorularla İslamiyet adındaki Ehl-i Sünnet sayfası mümkün olduğu kadar yumuşatmış fakat neticede aynı durumu kurtarabilmek için 3 Yahudinin affedildiğine dair asılsız bir ilave de yapılmış. Hendeğin içinde kesilen kelle sayısını da vermeye utanıyorlar. Kendi kaynakları 700 veya 800 diyor. Sözümona bu infaz teslim olan esirlere yapıyor. Eli kılıç tutabilecek tüm erkekler katlediliyor. Anlatılan rivayetlerin içinde Cebrâil de var, bol miktarda hadis de var. Merhamet timsali olarak gösterdikleri Rasûl'e bu iftirayı atanlar, bizimle aynı dinden olamaz.

27 Buhârî Tıp5/1, Hanbel, 3/107,163

BENÎ KURAYZA GAZÂSÎ

Hicretin 5. senesi (Milâdî 627) Benî Kurayza Yahudilerinin Peygamber Efendimizle olan anlaşmalarına göre Hendek Muharebesinde düşman tarafından sarılan Medine'yi müslümanlarla el ele vererek müdafaa etmeleri gerekiyordu²⁸, fakat bunu yapmadılar. Üstelik anlaşma hükümlerini hiçe sayarak harbin en nazik safhasında müşriklerle iş birliğine giriştiler.

Peygamber Efendimizin tahkik ve sulh için gönderdiği heyete hakarete bulundular ve “Rasûlullah da kim oluyor-muş? Muhammed’le aramızda ne ahit vardır ne de akit.” dediler. Hatta daha da ileri giderek Peygamber Efendimiz için küstahça sözler bile sarf ettiler.²⁹

Bununla da yetinmediler. Medine üzerine baskınlar düzenleyerek, müslüman aile ve çocukları kılıçtan geçirme teşebbüsüne bile kalkıştılar. Bu hareketleriyle müslümanları harp endişesinden daha büyük bir telaş ve endişeye düşürdüler. Bu, Peygamber Efendimizin kendilerine lütufkâr davranmasına karşı açık bir nankörlük ve hıyanetti.

Hendek Muharebesinde on bini bulan düşman ordusu büyük bir hezimete uğrayarak geri çekilmişti. Harpte müşrikler yanında yer alan Kurayzaoğulları da hayal kırıklığı içinde Medine'ye iki saatlik mesafede bulunan sağlam kalelerine çekilmişlerdi.

Giriştikleri haince hareketin farkında idiler. Bu sebeple Resûl-i Ekrem'in her an üzerlerine yürümesinden endişe duyup korkuyorlardı.

Cebrâil'in (a.s.) getirdiği emir.

28 Sîre, 2:147-148.

29 a.g.e., 3:233; Tabakât, 2:74; Müslim, 3:1389.

Nitekim müslümanlar Medine'ye henüz yeni dönmüşlerdi ki Cebrâil (a.s) Resûl-i Ekrem'e şu emri getirdi:

“Ya Muhammed! Yüce Allah sana, Benî Kurayza üzerine yürümeni emrediyor!”³⁰

Resûl-i Ekrem Efendimiz silahını yeni çıkarmış, temizliğini henüz bitirmişti. Derhal Hz. Bilal'i çağırarak bütün müslümanlara şunu nida etmesini emretti:

“İşiten ve Allah'ın emrine itaat edenler ikinci namazını Benî Kurayza yurdunda kılsın!”³¹

Bu daveti duyan müslümanlar da bir anda toplandılar. Peygamberimiz sancağı Hz. Ali'ye teslim ederek ordudan önce onu yola çıkardı. Abdullah bin Ümmi Mektûm'u ise Medine'de yerine imam bıraktı.³²

İslâm ordusu 3.000 kişiden ibaretti. İçlerinde otuz altı süvari vardı. Ordu Rasûlullah'la olan anlaşmasını en nazık bir zamanda bozan, vatana hıyanet eden, düşmanla iş birliğine giren Benî Kurayza Yahudilerine hak ettikleri cezayı vermek üzere yola çıkıyordu.

Ordudan önce yola çıkarılmış olan Hz. Ali, Kurayzaoğulları kalelerine yaklaşarak sancağı kalenin dibine dikti. Bu esnada Yahudilerden bazı nahoş sözler duydu. Kurayzaoğulları Peygamber Efendimiz hakkında ağır laflar ediyor, ileri geri küstahça konuşuyorlardı. Bu davranışlarıyla giriştikleri hainlikten pişmanlık duymadıklarını açık açık belli ediyorlardı.

Hz. Ali sancağı bir başka sahabîye teslim ederek geri döndü. Yolda Peygamber Efendimizi karşıladı. Onun bu sözleri işitip de üzülmelerini istemiyordu.

30 Sîre, 3:244.

31 a.g.e., 3:244-245; Tabakât, 2:74.

32 Tabakât, 2:74.

“Yâ Rasûlallah, şu şirret adamların yakınına kadar varmasan olmaz mı?” dedi.

Resûl-i Ekrem “Neden?” diye sordu.

Hız. Ali Yahudilerden işittiği nahoş sözleri tekrarlamaktan utanıp sustu.

Peygamber Efendimiz: “Herhalde sen onlardan beni üzecek birtakım sözler işitmişsindir.” deyince Hız. Ali,

“Evet yâ Rasûlallah” karşılığını verdi.

O zaman Peygamber Efendimiz şöyle buyurdu:

“Musa Peygamber bundan daha ağıryla karşılaşmış, daha çok üzülmüştü. Git! O Allah düşmanları beni göreceklurlarsa, söylemiş oldukları çirkin sözlerden hiçbirini söyleyemeyeceklerdir!”³³

Resûl-i Ekrem Efendimiz mücahitlerle Benî Kurayza Yahudilerinin kalelerinin dibine kadar vardı. Oradan Yahudi ileri gelenlerinin isimlerini birer birer zikrederek onlara şöyle seslendi:

“Ey Allah’ın gazabına uğrayarak maymuna çevrilmiş olanların kardeşleri! Allah sizi hor, hakir kıldı mı ve belâsını, cezasını üzerinize indirdi mi? Demek siz bana kötü söz söylediniz öyle mi?”

Yahudi ileri gelenleri süt dökmüş kediye dönmüşlerdi:

“Yâ Ebâ'l-Kasım! Sen sözünü bilmezlerden değilsin! Musâ'ya indirilmiş olan Tevrat'a yemin ederiz ki biz sana hiçbir kötü laf sarf etmedik.” diyerek söylediklerini inkâr ettiler.³⁴

Benî Kurayzalıların Muhasaraya Alınması

Benî Kurayza Yahudileri cürüm üzerine cürüm işlediler. Peygamber Efendimiz ve mücahitleri iyi bir şekilde karşıla-

33 Sîre, 3:245; İbn-i Kesîr, Sîre, 3:228; Tabakât, 2:77.

34 Sîre, 3:245.

mak yerine, onlar hakkında ileri geri konuştular ve söylenmeyecek laflar ettiler. Bu onların teslim olmayıp mukavemet edeceklerinin ifadesi idi.

Bunun üzerine Peygamber Efendimiz, önce mücahitlere onları oka tutmalarını emretti. Mücahitler onlara ok yağdırmaya başladılar. Kurayzaoğulları da kalelerinden müslümanların üzerine en şiddetli bir şekilde ok yağdırıyorlardı. Böylece, Kurayzaoğulları muhasara altına alınmış oluyorlardı.

Görünüşte Hz. Rasûlullah ve müslümanların yanında bulunan, hakikatte ise daima İslâm düşmanlarıyla gizliden gizliye iş birliği yapan münafıklar, muhasara esnasında Kurayzaoğullarına gizlice şu haberi gönderdiler:

“Sizler teslim olmanız! Medine’den çıkıp gidin deseler de çıkıp gitmeyiniz! Onların istediklerini kabul etmeyip çarpışmayı sürdürürseniz, biz size hem canımız hem silahlarımızla yardıma söz veriyoruz.”

Haliyle gizlice gelen bu haber Kurayzaoğullarına bir cesaret verdi. Karşı koymaya devam ettiler. Peygamber Efendimiz (a.s.), her şeye rağmen muhasarayı kaldırmıyordu. Müslümanları da cihada ve sıkıntılara katlanmaya teşvik edici konuşmalar yapıyordu.

Benî Kurayzalılar, muhasaranın uzadığını görünce, sıkılmaya başladılar. Münafıklardan da herhangi bir yardım gelmeyince bütün maneviyatları sarsıldı. Büyük bir korkuya kapıldılar. Bunun üzerine görüşme isteğinde bulundular. Resûl-i Ekrem Efendimiz istediklerini kabul etti. Peygamber Efendimizle görüşmek ve konuşmak üzere içlerinden Nabbaş bin Kays’ı gönderdiler. Nabbaş,

“Yâ Muhammed! Benî Nadir Yahudilerinin teslim olmalarındaki gibi kanımızı dökme, mal ve silahlar senin olsun!

Kadınlarımızı ve çocuklarımızı alıp memleketinden çıkıp gidelim. Her cins silah hariç olmak üzere, her aile için bir devenin taşıyabileceği gerekli eşyayı götürmemize müsaade et!” dedi.

Peygamber Efendimiz, “Hayır, bu teklifi kabul edemem.” buyurdu. Nabbaş ikinci olarak şu teklifi yaptı:

“Öyle ise kanımızı bize bağışla. Sadece kadınlarımızı ve çocuklarımızı alıp gidelim, malları olduğu gibi bırakalım!”

Peygamber Efendimiz,

“Hayır, kayıtsız-şartsız benim hükmüme itaat edip teslim olmaktan başka hiçbir çareniz yoktur!” dedi.

Nabbaş, me’yus ve perişan bir halde, kavminin yanına döndü. Olup bitenleri olduğu gibi anlattı.

Ka’b bin Esed’in Teklifleri

Ka’b bin Esed, onların reislerinden biri idi. Bütün bu olup bitenlerden sonra durumu açık seçik anlamıştı.

“Ey Yahudi topluluğu!” dedi. “Görüyorsunuz ki bir felaketle karşı karşıya gelmiş bulunuyoruz.

“Size üç ayrı teklifim olacak. Onlardan istediğinizi kabul edebilirsiniz.”

“Benî Kurayzalıları merakla, “Nedir o tekliflerin?” diye sordular. Ka’b tekliflerini sıralamaya başladı:

“Birinci teklifim: Şu adama tabi olalım ve onun peygamberliğini kabul edelim! “Vallahi onun Allah tarafından gönderilmiş, kitabınızda sıfatlarını yazılı bulduğunuz peygamber olduğu sizce de malum olmuştur. Ona iman edecek olursanız, kanlarınız, mallarınız, çoluk çocuğunuz kurtulmuş olur! “Ona tabi olmayışımızın tek sebebi, Araplara karşı duyduğumuz kıskançlık ve onun İsrâiloğullarından gelen bir peygamber olmayışındır! Hâlbuki bu Allah’ın bileceği bir iştir.”

“İbni Hıraş’ın yanınıza geldiği zaman size söylediği şeyleri hatırlamıyor musunuz? O, ‘Ben Şam gibi her türlü yiyeceği içeceği bol olan bir yeri terk edip su kırbası, hurma ve arpadan başka bir şeyi bulunmayan bir yere geldim.’ demişti.

“Bununla başka neyi kastetmek istiyorsun?” diye sorulunca da o; “Mekke’den bir peygamber çıkacaktır. O zaman sağ olursam ona tabi olur ve ona yardım ederim. Eğer benden sonra gelirse ona karşı hile ve aldatma yoluna başvurmaktan sakınınz! Ona tabi olup dostları ve yardımcıları olunuz.” dememiş miydi?”

Benî Kurayza Yahudileri, “Hayır, biz bizden başkasına tabi olmayız. Biz kitap sahibi bir cemaatiz!” dediler.

Kâ’b bu teklife kimsenin yanaşmadığını görünce ikinci teklifini yaptı:

“O halde size ikinci teklifim şudur: Geliniz çocuklarımızı ve kadınlarımızı öldürelim. Tâ ki aramızda herhangi bir ağırlık kalmış olmasın. Sonra da kılıçlarımızı sıyırıp Muhammed’le ashabının üzerine yürüyelim. Allah onunla aramızda kesin hükmünü verinceye kadar çarpışmaya devam edelim. Ölürsek zaten arkamızda bıraktığımız bir nesil yok! Şayet galip gelirsek yeniden evlenir, evlatlar yetiştiririz.”

Kurayzaoğulları bu teklifi de uygun görmediler. O zaman Kâ’b üçüncü teklifini arz etti:

“Size üçüncü teklifim şudur: Bu gece Sebt (Cumartesi) gecesidir. Bu gece Muhammed ve ashabı bizim kendilerine karşı herhangi bir harekette bulunmayacağımızdan emin ve gafil bulunabilirler. O halde hemen kalelerimizden aşağı inelim. Onları ansızın vurabiliriz.”

Kurayzaoğulları bu teklife de şu cevabı verdiler:

“Biz Sebt günü çalışma yasağını nasıl bozabiliriz. Bizden önce Sebt (Cumartesi) gününe hürmetsizlikten dolayı may-

mun ve domuzlara çevrilen belli kimselerden başka hiç kim-
senin ihdas etmediği bir şeyi biz nasıl ihdas edebiliriz?”

Kâ'b'ın bütün bunlardan sonra son sözleri şunlar oldu:

“İçinizden hiçbir kimse doğduğundan şu ana kadar bir gece
bile tedbirli ve doğru görüşlü olarak gününü geçirmemiştir.”³⁵

Bunların müslüman olmasına sebep yıllar önce kendile-
rini ziyaret eden İbni Heyyiban'ın konuşmasıydı. Aralarında
bundan sonra bir kargaşalık başladı. Birbirlerine ileri geri
laflar sarfettiler. Bir taraftan da kadınlar ve çocuklar ağlaşıp
duruyorlardı. Yahudiler yaptıklarından son derece pişman ol-
dular. Bu sırada iki kardeş olan Sa'lebe ile Esid bin Sâ'ye ortaya
çıkıp Kurayzaoğullarına şu nasihatte bulundular:

“Ey Kurayzaoğulları! Vallahi siz gayet iyi biliyorsunuz ki
Muhammed Allah'ın Resûlüdür. Onun vasıflarını bize hem
kendi âlimlerimiz hem de Benî Nadir âlimleri söylemişlerdir.
Onlardan biri hepimizin çok sevdiği İbni Heyyiban'dı. O öleceği
sırada bu peygamberin sıfatlarını bize haber vermişti.” dediler.

Benî Kurayza Yahudileri, “Hayır! Bu o gelecek peygamber
değildir.” diyerek hakkı bile bile inkâr ettiler. Fakat Sâ'yeoğul-
ları söylediklerinden vazgeçmediler. Bu inançlarını pervasız-
ca tekrarladılar:

“Vallahi bu gelecek olan o peygamberin sıfatındandır!
Allah'tan korkunuz da ona iman ediniz!”³⁶ dediler. Kurayza-
oğulları kıskançlıklarının esiri olmuşlardı. Peygamber Efen-
dimizin nübüvvetini tasdik etmeye niyetli görünmüyorlardı.
Bunun üzerine iki delikanlı olan Sa'lebe ve Esid'le amcaları-
nın oğlu Esed bin Ubeyd kaleden inip müslüman oldular.³⁷

35 Sîre, 3:246-247.

36 Sîre, 3:228; İsâbe, 1:33.

37 Sîre, 3:227-228.

İbni Heyyiban Şamlı bir Yahudi ve âlimdi. İslâm'ın gelişinden iki yıl önce Benî Nadir Yahudilerine gelip misafir olmuştu. Aralarında bir müddet yaşadıktan sonra ölüm döşəğine düşmüştü. Vefat edeceğini anlayınca,

“Ey Yahudi cemaati! Ben buraya ne için geldim bilir misiniz?” diye sormuştu. Yahudiler,

“Sen daha iyi bilirsin.” demişlerdi. Bunun üzerine İbni Heyyiban geliş maksadını şöyle anlatmıştı:

“Ben bu memlekete sadece gelme zamanı çok yaklaşmış bulunan ve buraya hicret edecek olan o peygamberi görmeye geldim! Umarım ki o çok yakında gelecek ve ben de ona tabi olacağım. Ey Yahudi cemaati! Ona tabi olmakta herkesten önce davranmalısınız.”³⁸

Ölüm döşəğinde Peygamber Efendimizin geleceğini müjdeleyen İbni Heyyiban, umduğuna erme imkânı bulamadan orada hayata gözlerini yummuştu.³⁹

Benî Kurayza Yahudileri yirmi beş gece süren muhasaradan sonra başka çare kalmadığını anlayarak teslim olmayı kabul ettiler. Haklarında hüküm vermek üzere de Peygamber Efendimizden bir hakem tayin edilmesini istediler. Peygamberimiz:

“Ashabımdan istediğinizi hakem olarak seçiniz.” buyurdu. Kurayzaoğulları:

“Biz Sa'd bin Muaz'ın vereceği hükme göre teslim oluruz.” dediler. Peygamber Efendimiz:

“Pekâla! Sa'd bin Muaz'ın hükmüne göre teslim olunuz.” buyurdu.⁴⁰

38 a.g.e., 3:228.

39 a.g.e., 3:228.

40 a.g.e., 3:351; Tabakât, 3:422.

Hendek Muharebesinde yaralanan Hz. Sa'd bin Muaz, o sırada tedavisine bakılması için Mescid-i Nebevîde kurulan bir çadırda bulunuyordu. Evsli müslümanlar onu alıp Hz. Rasûlullah'ın huzuruna getirdiler. Efendimiz şöyle buyurdu:

“Ey Sa'd! Bunlar senin hükmüne göre teslim olmayı kabul ettiler. Haydi onlar hakkındaki hükmünü bana açıkla.” Hz. Sa'd:

“Yâ Rasûlallah! Ben iyi biliyorum ki; Allah sana onlara yapacağın muamele hakkında bir emir vermiştir. Sen Allah'ın sana emrettiğini yap!” dedi. Peygamber Efendimiz:

“Evet öyledir! Fakat sen de onlar hakkındaki hükmünü bana açıkla.” dedi. Hz. Sa'd:

“Yâ Rasûlallah! Onlar hakkında Allah'ın hükmüne uygun hüküm veremem diye korkuyorum.” diye cevap verdi. Peygamberimiz ısrar etti:

“Sen onlar hakkında hükmünü ver! ⁴¹ buyurdu.

Benî Kurayza Yahudileri eskiden beri Evslilerin müttelikleri idiler. Bu sebeple Hz. Sa'd onlardan söz almak istedi:

“Kurayzaoğulları hakkında vereceğim hükmü kabul edeceğinize dair bana Allah'ın ahd ve misakıyla söz veriyor musunuz?” diye sordu. Evsliler:

“Evet söz veriyoruz.” dediler.

Hız. Sa'd onlara hakem olması hasebiyle Peygamber Efendimizden de bu hususu sorması gerekiyordu. O sırada Peygamber Efendimiz bazı sahabilerle bir tarafta oturuyordu. Hız. Sa'd Efendimize olan derin hürmetinden dolayı bizzat ismini zikredip sormaktan hayâ duydu. Yüzünü başka tarafa çevirerek:

41 Tabakât, 3:424-425.

“Şurada bulunan zat da bu yolda vereceğim hükmü kabul buyuracağına dair bana Allah'ın ahd ve misakıyla sizin gibi söz veriyor mu?” diye sordu. Resûl-i Ekrem Efendimiz “Evet.” diye cevap verdi.

Bundan sonra Hz. Sa'd'ın emri üzerine Kurayzaoğulları kalelerinden indiler. Silahlarını bırakıp teslim oldular. Hz. Sa'd bin Muaz bütün bunlardan sonra hükmünü şöyle açıkladı:

“Ben onlar hakkında buluş çağına eren erkeklerin boyunlarının vurulmasına; mallarının müslümanlar arasında taksim edilmesine, çocuklar ve kadınların esir alınmasına hükmettim.”

Peygamber Efendimiz, Hz. Sa'd'ı bu hükmünden dolayı tebrik ve takdir ederek:

“Sen onlar hakkında Allah Teâlâ'nın yedi kat gökler üzerinde verdiği hükmüne uygun hüküm verdin.” buyurdu.⁴²

Hakikaten de Hz. Sa'd bin Muaz'ın Kurayzaoğulları Yahudileri hakkında verdiği hüküm Hz. Musa'nın şeriatındaki hükme uygundu. Tevrat'ta bu hüküm şöyle açıklanmıştır:

“Bir şehre harp için yaklaştığında onu sulha davet edesin. Ve eğer sana sulh cevabını verip kapılarını açarsa, içinde bulunan kavmim hepsi sana haraç verip hizmet etsinler. Lakin eğer senin ile musalaha etmeyip harp eder ise onu muhasara edesin. Ve Allah'ın onu senin eline teslim ettiğinde erkeklerin hepsini kılıçtan geçiresin. Ama kadınlar ile çocukları, hayvanları, bütün ganimeti yani o şehirde bulunanların hepsini yağma edip Allah'ın sana verdiği düşmanlarının ganimetlerini yiyessin.”⁴³

Benî Kurayza Yahudileri Tevrat'ın bu hükmüne uygun olarak kendilerine verilen cezaya bilmeceburiye rıza gösterdiler.

42 Sire, 3:251; Tabakât, 3:426; Taberî, 3:56.

43 Tevrat: Tesniye, Bab 20X 10-15.

Peygamber Efendimizin emriyle bülûğ çağına ermiş erkeklerin elleri bağlandı. Bütün eşyaları bir araya toplandı. Eli bağlı erkekler, mallar ve davarlar Medine'ye getirildi. Ganimetler bir eve kondu. Davarlar ise etrafa yayılmaya bırakıldı. Daha sonra ganimetlerin beşte biri Beytü'l-Mâl'e yani devlet hazinesine tahsis olundu. Kalanı mücahitler arasında pay edildi.

Verilen hüküm gereği erkeklerin boyunları vuruldu. Muhasara sırasında kaleden aşağıya taş bırakarak bir sahabînin şehid olmasına sebep olan Nübâte adındaki bir kadına da kısas uygulandı.

Bu arada birkaç kişi de affa uğradı. Bunlar daha önce müslümanlara bazı iyiliklerde bulunmuşlardı. İyilik gören sahabîler onların affını isteyince Resûl-i Ekrem de onları affetti.

Böylece Medine'nin etrafı muzır unsurlardan temizlenmiş oluyordu. Hz. Rasûlullah ve müslümanlar bu hadiseden sonra uzun müddet huzur ve sükûn içinde yaşadılar ve harpsiz bir devir geçirdiler.⁴⁴

Süsleye süsleye bu hale gelen katliam, karşıt görüşlü eleştirel olarak yazılan yazılarda kaynak verilerek ailesinin gözü-nün önünde kellelerinin kesilmesi, kadınların ve kızların elleri arkadan bağlı baba ve eşlerinin gözleri önünde çadırlarda tecavüz edilmeleri, saatlerce kelle kesildi, Rasûl'ün ganimet olarak Reyhane binti Zeyd'i kendisine cariye aldı. Bu kadının kocası öldürülenlerin arasındaki Kureyzalı Hakem isminde biri idi. Yani farklı bir tarif ile kadın kocasının kellesini kesenin cariyesi oldu. Günümüzde bunu savunan zihniyet ile biz aynı dinden değiliz. Esir öldürülemez. Kısas da mümkün değil Kureyzalılar tarafından öldürülen sahabe yok.

44 Salih Suruç, Kâinat'ın Efendisi (s.a.v.); Kaynak: sorularlaislamiyet.com

“DİNİN EMRİDİR” DİYEREK HADİSLERİ DELİL ALARAK İNSAN ÖLDÜRENLER İLE AYNI DİNDEN DEĞİLİZ!

Kur'an'da öldürmeyi yasal kılan sadece iki yer vardır. Birincisi;

2/Bakara 178

"Ey iman edenler! Öldürülenler hakkında size kısas emredildi. Buna göre hüre hür, köleye köle ve kadına da kadın kısas edilir. Fakat katil öldürdüğü kimsenin yakını tarafından affedilirse kısas düşer. O zaman affeden uygun görülen diyeti kabul etmeli, affedilen de diyet borcunu güzelce ve tam olarak ödemelidir. Bu Rabbinizin bir hafifletmesi ve merhametidir. Bütün bunlara rağmen kim Allah'ın koyduğu sınırı aşarsa pek acı bir azabı hak etmiş olur."

Kısas âyeti olarak bilinen bu âyet sayesinde öldürmenin ne kadar zor olduğu anlaşılır. Öldüren kişi kısas hükmü ile kendisinin de öleceğini bilirse öldürmenin ne kadar zor olduğunu anlar. Fakat birini öldüren gidip "Paşa paşa yatarım." diyebiliyorsa öldürmek tabi ki kolaylaşır.

Öldürmenin ikinci izin yeri de tabi ki savaş meydanıdır. Buna delil de gerekmez. Savaşmak için karşı karşıya gelen iki taraf için geçerli bir sebeptir. Bu iki gerekçe haricindeki bütün insan öldürme hükümleri İslam'ın değil sonradan üretilen uydurulmuş dinin hükümleridir.

Dinin yasalarını yazan Kur'an, yerine din adamlarının yazdıkları eserler ile yasalar oluşturanlar kendi iktidarlarını korumak için kan akıtmayı normal gören zihniyet, fıkıh ilmi olarak oluşturdıkları yasalar ile sayısız konuda insan öldürmek için ruhsat icat ettiler. Bunlardan birkaçını delilleri ile verelim.

Örnek 1)

“Dinden dönen öldürülür.”, “Dinini değiştireni öldürün!”⁴⁵

Dine girerken hiçbir şeyden haberi olmayan küçük bir çocuk büyüdüğünde çıkmaya kalkarsa öldürülecek. Ben çevremde bunu test ederek şu soruyu sordum:

“Ne zaman müslüman oldunuz? Kaç yaşında idiniz?” Cevap maalesef yok. Fakat girdiğinizi hatırlamadığınız, fıkırininizin alınmadığı bir konuda vazgeçme hakkınız yok. Ayrıca bu her dinde mevcut. Şu anda dünyadaki büyük bir çoğunluk dine girdiği anı hatırlamıyor. Hepsinin ilk başlangıcı ortak. Sonrasında hepsi aynı akıbete uğruyor. Hristiyanlar aforoz edilenler öldürülürken, müslümanlar mürted denilerek öldürüldüler. Günümüzde uygulanması pek mümkün olmayan, nadir de olsa suikast yoluyla, genelde İran'ın verdiği fetvalar ile yaşanmış cinayetler mevcuttur.

Ayrı bir başlık açmaya gerek duymadığım, nebî olduğunu ilan eden birisi otomatik olarak ölümü hak etmiş oluyor.

Örnek 2)

“Zekât vermeyen öldürülür. İster “Zekât yoktur” diye inkâr etsin, isterse “Zekât vardır ama vermiyorum” desin fark etmez. Mürted olmuştur, dinden dönmüştür ve öldürülür.”

Kendi kaynaklarından alıntı yaptığım bu bölümde zekât vermeyen toplumlara savaş açılacağını, kadın ve kızlarının cariye yapılarak bütün mallarına el konulacağını okuyacaksınız. Zorla alınan zekâtın savunmasını ve uygulamasını sizlerin takdirine bırakıyorum.

“Birinci mesele olan söz konusu kavmin hükmü nedir konusunu ele alacak olursak; Sahih-i Müslim’de zekât vermeyenlerle alakalı Ebubekir ve Ömer’in (r.a.) münazarası şu şekilde nakledilmektedir:”

“Bize Kuteybe ibnu Said rivayet etti (dedi ki): Bize Leys b. Sa’d, Ukayl’dan, o da Zühri’den naklen rivayet etti. Zühri demiştir ki: Bana Ubeydullah b. Abdillâh b. Utbe ibni Mes’ud Ebu Hüreyre’den naklen haber verdi.” Ebu Hüreyre şöyle demiştir:

“Rasûlullah (s.a.v.) dünyadan gidip de ondan sonra Ebubekir halife seçildiği ve Araplardan küfredenler küfrettiği zaman Ömer ibnü’l-Hattâb Ebubekir’e şunları söyledi: Rasûlullah (s.a.v.):

“İnsanlar: Allah’tan başka ilah yoktur deyinceye kadar (onlarla) çarpışmaya me’mur oldum; şimdi her kim Allah’tan başka ilâh yoktur! derse malını ve canını benden korumuş olur. Ancak hakkıyla olursa müstesna! Onun hesabı da Allah’a kalmıştır.” buyurduğu halde sen nasıl oluyor da insanlar-la harp ediyorsun?”

Ebubekir: *“Vallahi namazla zekâtın arasını ayıranlarla mutlaka harp edeceğim. Çünkü zekât malın hakkıdır. Vallahi Rasûlullah’a (s.a.v.) verdikleri yularları dahi bana vermezler-*

se, vermediklerinden dolayı onlarla mutlaka harp ederim.” dedi. Bunun üzerine Ömer ibnu’l-Hattâb, “Vallahi iyi anladım ki Allah Azze ve Celle Ebubekir’in kalbini savaş için açmış. Ve anladım ki bu kıtal hakmış.” dedi.⁴⁶

Kadı İyaz ve başkalarının beyanına göre Allah, Rasûlullah’ın (s.a.v) vefatı esnasında ve Ebubekir’in (r.a.) hilafeti döneminde Araplardan irtidad edenler birkaç sınıftı. Bir grup putlara ibadete geri dönerken, bir grup da Müseyleme ve Esved gibi yalancı peygamberlere tabi olmuştu. İbn Hacer (r.a.) âlimlerin mürtedlerle alakalı yaptığı bu tasnifi aktardıktan sonra üçüncü sınıfı şöyle izah etmektedir:

“Üçüncü bir sınıf da vardır ki bunlar İslam üzere kalma-ya devam etmişler fakat zekâtı inkâr ederek onun Nebi (s.a.v.) zamanına has bir hüküm olduğu yönünde tevilde bulunmuşlardır. İşte Ömer’in (r.a.) kendileriyle yapılan savaş hususunda Ebubekir (r.a.) ile münazarada bulunduğu topluluk bunlardı.”⁴⁷

Görüldüğü üzere ashab, Araplardan dinin aslını inkâr eden kavimlerle savaşma hususunda icma ederken İslam’ın diğer hükümlerini kabul ettikleri halde sadece zekât vermekten imtina eden kavimler hakkında ihtilaf etmişlerdir. Nevevi’nin naklettiğine göre Ebu Davud şarihi Hattabi de (r.a) bu taksimatı zikrettikten sonra şöyle demektedir:

“Bir başka sınıf da vardır ki bunlar namazla zekâtın arasını ayırmışlar ve namazı kabul ederken zekâtın farziyetini ve yöneticiye verilmesi gerektiğini inkâr etmişlerdir. Bunlar hakikatte ehli bağy hükmündedirler fakat bilhassa riddet ehlinin dalgası içinde yer almalarından dolayı o zamanda bu isimle anılmamışlar ve isimleri genel olarak riddet ehline izafe edilmiştir. Çünkü riddet (yani dinden dönmek) bu iki işin en büyüğü ve

46 Müslim, İman: 8

47 Feth’ul Bari, 12/276

en önemlisi idi. Bağy ehli ile (isyancılarla) savaşın tarihinin Ali bin Ebi Talib (r.a.) zamanında başlatılması ise bağyilerin onun döneminde tek başına olmaları ve müşriklerle karışık bulunmamalarından kaynaklanmaktadır.”

Açıkça görüldüğü üzere sonraki dönem âlimlerinden bir grup, Ebubekir (r.a.) döneminde zekât vermeyenleri müs-lüman bağy ehli arasında değerlendirmiş ve mürted olarak görmemişlerdir. Başka âlimler ise bu kimseleri mürted olarak görmüştür. Allahu alem doğrusu da budur.

Ebubekir'in (r.a.) riddet ehline hitaben, “*Sizin ölüleriniz cehennemde, bizim ölülerimiz cennettedir.*” şeklinde hitap ettiği sabittir. Bu rivayeti Ebu Ubeyd, el-Emval no: 510 ve Said bin Mansur, Sünen'inde no: 2934'te tahrir etmiştir. İbn Kesir de bunu Sufyan es-Sevri kanalıyla nakletmiştir.⁴⁸

Bu rivayetlerde hitap edilen kimseler arasında zekât vermeyenlerin bulunduğu hususu açık olmamakla beraber, âlimlerden birçoğu bu hitabın içine zekât vermeyenlerin de dahil olduğunu ifade etmişlerdir. Mesela İbn Kudame (r.a.) el-Muğni adlı eserinde Hanbelilerden zekât vermeyenlerin kafir olacağını söyleyenlerin delillerini zikrederken, Ebubekir'in (r.a.) zekât vermeyenlere bu şekilde hitap ettiğini ve sahabeden hiç kimsenin onun bu sözüne karşı çıkmadığını ifade etmektedir.

Aynı hususu el-Kafi'de de zikretmiş (1/379) ve eş-Şerh'ul Kebir (2/671) ve el-Mubdi (2/391) adlı Hanbeli kitaplarının müellifleri de aynı şeyi zikretmişlerdir. Ayrıca bunlar ve diğer bazı kaynaklarda İmam Ahmed'den zekât vermemek için yöneticiyle savaşanların kafir olacağı nakledilmiştir ki bunun dayanağı da yine bu kıssadır. Şeyh Muhammed bin Abdilveh-

hab (r.a.) da bu hitabın zekât vermeyenlere yönelik olduğunu ifade etmiştir.⁴⁹

Keza İmam el-Acurri “el-Erbeun” adlı eserinde (s. 81) şöyle demiştir:

“İbni Mesud şöyle demiştir: ‘Şüphe yok ki Allah (azze ve celle) zekâtı namaz ile bir tuttu. Malının zekâtını vermeyenin namazı yoktur.’ Peygamber (s.a.v.) vefat ettiğinde, Yemame ehli zekât vermeyerek mürted oldular ve şöyle dediler: Namaz kılarız, oruç tutarız ama mallarımızın zekâtını vermeyiz. Bunun üzerine Ebu Bekir es-Sıddık (Allah ondan razı olsun) bütün sahabîler ile birlikte onlara karşı savaştılar. Ta ki onları öldürdüler ve esir ettiler. Ve (Ebubekir) şöyle demişti: ‘Sizin ölülerinizin cehennemde, bizim ölülerimizin de cennette olduğuna şahit olun! İşte bunların hepsi İslam’ın beş (şarttan müteşekkil) olmasındandır. Biri olmadan diğeri fayda vermez bunu da bilmiş ol inşallah!’”

Ebu Ubeyd Kasım bin Sellam (r.a.) ise İman adlı kitabında (s. 17) amellerin imandan olduğunu ispatlama sadedinde şöyle demektedir:

“Bu dediğimizi doğrulayan şey de şudur: Ebu Bekir es-Sıddık’ın (Allah ona rahmet etsin) Muhacir ve Ensar ile birlikte Araplardan zekât vermeyenler ile cihat etmesi ki onların cihadı Allah Rasûlüniün şirk ehli ile cihadı ile aynıdır. İkisi arasında kanları akıtmaları, ailelerini (kadın, çocuk vs.) esir etmeleri ve malları da ganimet olarak almaları noktasında hiçbir fark yoktur. Hâlbuki onlar (zekâtı) vermemekle beraber onu inkâr da etmemişlerdi.” Şeyh Muhammed bin Abdilvehhab’ın “Mufid’ul Müstefid” adlı eserinde naklettiğine göre İbn Teymiye (r.a.) ise bu hususta şöyle demiştir:

49 Er-Rasail’uş Şahsiyye, s. 234

“Sahabîler o (zekâtı vermeyenlere) sen (zekâtın) vacip olduğunu kabul ediyor musun? Yoksa etmiyor musun? diye sormamışlardır. Böyle bir şey halifelerden ve sahabîlerden sabit olmamıştır. Hatta es-Sıddık (r.a.) Ömer’e (r.a.) şöyle demiştir:

“Allah’a yemin olsun ki eğer Allah Rasûlüne verdikleri bir yuları bile bana vermeseler onu vermedikleri takdirde onlar ile savaşırım. İşte (Ebubekir es-Sıddık) onlar ile savaşmanın helal olmasını bunun vacibliğini inkâr etmelerine değil mücerred olarak (zekâtı) vermemelerine bağlamıştır.

Rivayet edildiğine göre (zekât vermeyenlerin) bazıları zekâtın vacipliğini itiraf etmekteydiler. Ama bu hususta cimrilik etmişlerdi. Bununla birlikte Halifelerin onlar hakkındaki yaptıkları şey birdir.

Bu da onlar ile savaşmak, ailelerini esir almak, mallarını ganimet olarak almak, onlardan ölenlerin cehenneme gideceğine şahitlik etmek ve onların hepsini riddet ehli olarak isimlendirmek gibi hususlardır.”

İşte bu olay, Allah’ın ona bu kimselerle savaşma hususunda sebat vermesi bakımından sahabe nezdinde (Ebubekir) es-Sıddık’ın (r.a.) en yüce faziletlerinden addedilmiştir. O, başkalarının onlar ile savaşmakta duraksadıkları gibi duraksamamıştı. Hatta onlar ile tartıştı, ta ki onlar da onun görüşüne geri döndüler.

Müseyleme’nin peygamberliğini kabul edenlere gelince, bunlarla savaşma hususunda sahabe arasında asla bir tartışma olmamıştır.

Bunlar da Ebubekir (r.a.) döneminde zekât vermeyenlerin mürted olduğunu ifade eden âlimlerin görüşleridir. Bizim burada konumuz zekât vermemek küfür müdür değil midir meselesi değildir. Ancak ister inkâr etmelerinden dolayı olsun, isterse de inkâr etmeden sırf zekât vermemelerinden do-

layı olsun racih olan görüş Ebubekir'e zekât vermeyen kavmin mürted olduğu görüşüdür. Gerek hadiste bu kimselerin kafir ve mürted olarak vasıflandırılması, gerek Ebubekir'in onlardan ölenlerin ateş ehli olduğuna şahitlik etmesi ve ettirmesi, gerekse de kafirlere yapılan muameleyi onlara yaparak ailelerini köleleştirip mallarını ganimet alması gibi hususlar da bunu desteklemektedir.

Bunları nakledecek bir rivayet bildiğimiz kadarıyla söz konusu olmadığı gibi bütün bunlar asla müslüman bağı ehline yapılacak davranışlar değildir. Bunlar ancak kafir ve mürtedlere yapılır.

İlgili hadislerle ve hadiste geçen riddet ehli kavramına yapılan tevillerinde hadisin zahirine uymadığı görülmektedir. Allah en doğrusunu bilendir.

Örnek Bir Hadiste;

Ebubekir (r.a.) ise namaz ve zekâtı yerine getirmeyenlerle de savaşılabacağına dair deliller getirince Ömer (r.a.) ikna oldu. Nitekim Nesâî'nin rivayetinde şöyle gelmiştir:

Enes bin Malik'ten şöyle demiştir:

“Rasûlullah (s.a.v.) vefat edip Araplar irtidad edince Ömer, Ebubekir'e “Araplarla nasıl savaşacaksın.” dedi. Ebubekir dedi ki: “Şüphesiz Rasûlullah (s.a.v.) şöyle buyurmuştur:”

“Ben insanlar ile Lâ İlâhe Allah (Allah'tan başka ibadete layık bir ilah yoktur) ve Muhammed Allah'ın Rasûlüdür diye şehadet getirene, namaz kılana, zekâtı verene kadar savaştım ile emrolundum.”

“Vallahi Rasûlullah'a (s.a.v.) verdikleri yularları dahi bana vermezlerse, vermediklerinden dolayı onlarla mutlaka harp ederim.” dedi.”

Bunun üzerine Ömer ibnu'l-Hattâb, "Ebubekir'in görüşünün böyle açılmış olduğunu görünce anladım ki bu kıtal hakmış." dedi."⁵⁰

"Buraya kadar Ebubekir (r.a.) döneminde zekât vermeyen kavmin hükmünün ne olduğunu tahkik etmeye çalıştık. Görüldüğü üzere bu kavim zekât vermeyerek mürted olmuşlardı. Sahih olan görüş budur."

Zekât vermeyenlerin öldürülmesinin normal olduğu bir durumda zekâtla beraber sürekli anılan namazın da terk edilmesi ölüm sebebi oluyor. İlgili hadisler şu şekildedir:

Örnek Hadis;

"Allah'a hamd olsun."

"Âlimler, müslümanlardan namazı kasten terk eden fakat farz oluşunu inkâr etmeyen kimsenin hükmü hakkında görüş ayrılığına düşmüşlerdir."

Bazı âlimler: Bu kimse İslam dininden çıkmış kafir ve mürteddir, üç gün tevbe etmesi istenir, tevbe ederse tevbesi kabul edilir, yoksa dinden döndüğü için öldürülür demişlerdir. Buna göre bu şekilde ölen kimsenin cenaze namazı kılınmaz, müslümanların kabristanına defnedilmez, diri veya ölü olsun ona selâm verilmez, selâmı alınmaz, onun için istiğfar da bulunulmaz, ona rahmet dilenmez, miras alamaz, miras da bırakamaz. Aksine onun malı bir ganimet olarak Beytül-Mal'e (devlet hazinesine) kalır.

Namazı kasten terk edenler ister çok olsunlar isterse az olsunlar, çok veya az oluşlarına göre hüküm değişmez.

Bu Nebi'nin (s.a.v.) şu sözündeki delil yönünden en doğru ve en tercihli görüştür:

“Bizimle onlar (münafıklar) arasındaki sözleşme namazdır. Her kim namazı terk ederse kâfir olur.”⁵¹

Nebi (s.a.v.) bu konuda yine şöyle buyurmuştur:

“Kişi ile küfür ve şirk arasındaki sınır; namazın terkidir.”⁵²

Âlimlerin cumhuru ise namazın terki konusunda şöyle demişlerdir:

“Bir kimse namazın farz oluşunu inkâr ederse o kâfirdir ve İslâm dininden dönmüştür. Bunun hükmü yukarıda birinci görüşte zikredilen kimsenin hükmü gibidir.”

“Eğer namazın farz oluşunu inkâr etmiyor fakat tembellikten dolayı terk ediyorsa, bu kimse büyük günah işlemiş olur ancak İslam dininden çıkmış olmaz, üç gün içerisinde tevbe etmesi istenir. Eğer tevbe ederse, tevbesi kabul edilir yoksa küfür (inkâr) cezası değil de had cezası uygulanarak öldürülür.”

Bu hükme göre bu kimsenin cenazesi yıkanır, kefenlenir, cenaze namazı kılınır, ona mağfiret ve rahmetle dua edilir, müslümanların kabristanına defnedilir, miras alır ve miras bırakır.

“Kısacası hayatta olan veya ölen günahkâr müslümanlar hakkında uygulanan bütün hükümler bu kimse için de geçerlidir.”

Görüldüğü gibi öldürme konusunda çok rahat davranan bu inanış sanal ortamda ya da sosyal ortamda konuşurken mezheplerin konusunun ayrıntı, teferruat olduğunu iman ile ilgili temel ve ciddi konularda aynı fikirde olduklarını savunurlar. Gördüğünüz gibi konu basit bir teferruat değil, insanların öldürülmesi!

51 İmam Ahmed ve Sünen sahipleri sahih bir senetle rivayet etmişlerdir.

52 Müslim; hadis no: 82

Namazla ilgili Kur'an'a aykırı birkaç hadis ile konunun ciddiyetini anlatalım.

Örnek uydurma hadisler;

1- “Kıyamette kulun ilk sorguya çekileceği ibadet namazdır. Namazı düzgün ise diğer amelleri kabul edilir. Namazı düzgün değilse hiçbir ameli kabul edilmez.” [Taberani]

2- “Bizimle kafir arasındaki fark namazdır. Namazı terk eden kafir olur.” (Nesâî)

3- “Namaz kılmayanın müslümanlığı yoktur.” [Bezzar]

4- “Namaz kılmayanın dini yoktur.” [İbni Nasr]

5- “Hz. Peygamber (s.a.v.) bizi bir kavimle savaşa götürdüğü zaman sabah oluncaya kadar beklerdi. Sonra bakardı, eğer ezan sesi duyulursa o kimselere hücum etmekten geri dururdu. Ezan sesi duymazsa onlara karşı hücumu geçirdi.”

“Bir defasında Hayber'e doğru harekete geçtik. Gece vakti buraya geldik. Sabah olunca Allah Rasûlü (s.a.v.) ezan sesi duymadı. Bunu üzerine atına bindi ben de Ebu Talha'nın ter-kine bindim, bu esnada ayaklarım Allah Rasûlünün ayaklarına değiyordu.”

“Hayberliler kazma ve kürekleriyle karşımıza çıktılar. Rasûlullah'ı (s.a.v.) görünce, “Muhammed! Allah'a andolsun ki Muhammed ve ordusu geldi dediler.”

“Allah Rasûlü (s.a.v.) ise “Allahu Ekber, Allahu Ekber, Hayber harap oldu (veya olsun). Biz bir kavmin yurduna girdik mi uyarılan kimselerin sabahı ne kötü olur.” buyurdu.”⁵³

İftira olduğu belli olan böyle bir hadise inananlar ile biz aynı dinden değiliz.

RASÛL'E CİNSEL KONUDA İFTİRALAR ATANLAR İLE AYNI DİNDEN DEĞİLİZ!

Dinle hiçbir alakası olmayan, cinsel hayatla ilgili mahremiyet içeren konuların en uygunsuz halde dilden dile dolaşan uydurma rivayetler ile atılan sayısız iftiradan birkaç örnek verelim.

Örnek 1)

Hiz. Peygamber (a.s.) şöyle buyurdu: “Bana cinsi yönden 40 erkek kuvveti verildi.”⁵⁴

Bu uydurma hadisin devamı için 40 erkek cennet ehli 40 erkektir, dünya için 4000 erkek gücüne denk gelir gibi akıl dışı bir iddiada mevcuttur.

Örnek 2)

Buhârî’de geçen bir rivayette Hiz. Enes: “Peygamberimizin bir gece veya gündüz (bazen) bir saat içinde 11 hanımıyla yat-tığını” söyleyince, dinleyenler “onun bu kadar gücü var mıydı?” diye sordular.

54 İbn Sad, et-Tabakat, 1/282; Suyûtî, el-Hasais, 1/120 şeklindeki hadisi zayıftır. (Bk. Mecmau’z-Zevaid, h. no: 14007)

Bunun üzerine Hz. Enes: “Biz kendi aramızda peygamberimizin 30 erkek gücünde olduğunu konuşurduk” demiştir.⁵⁵

Örnek 3)

“Dünyanızdan bana üç şey sevdirdi: Kadınlar, güzel koku ve namazdaki gözümün aydınlığı.”⁵⁶

Bu edepsiz konuyla ilgili videolarım mevcuttur. Aşağıdaki karekodu telefonunuza okutarak youtube kanalımı ziyaret edebilirsiniz.

55 Buhâri, Gusl,12; İbn Hacer, 1/377

56 Kenzu'l-Ummal, h. No:18913

DİNDEN PARA KAZANANLAR İLE AYNI DİNDEN DEĞİLİZ!

Dinden para kazanmak nerede başlar nerede biter? Örneğin dinî bir kitap satmak yanlış mıdır? Dinî bir program yaparak ücret almak doğru mudur? En önemli soru imamlar maaş almalı mıdır?

Öncelikle Ehl-i Sünnet fıkıhı ya da Diyanet İşleri Başkanlığı bu konuya nasıl bakıyor okuyalım.

Din İşleri Yüksek Kurulu Başkanlığı'na sorulan bir soru:

Din hizmetleri karşılığında maaş alınabilir mi? Maaşlı görevlilerin arkasında namaz kılınabilir mi?

Verilen cevap da şu şekildedir:

“İslam dininde ilke olarak ibadet karşılığında ücret almak caiz değildir. Çünkü ibadetler Allah için yapılır. İslam'ın ilk dönemlerinde durumu uygun olan herkes namaz kıldırabiliyordu. Dolayısıyla namaz kıldırmak için belli kişilerin görevlendirilmesine ihtiyaç duyulmuyordu.

İslam toplumunda kültür düzeyinin farklılaşması, farklı işlerle meşguliyetin artması ve zamanla namaz kıldırılmaya ehil kimselerin azalması gibi sebeplerle mescitlerde sürekli bulunacak görevlilere ihtiyaç duyuldu. Dolayısıyla her vakit

namaz kıldırarak görevlilerin belirlenmesi cihetine gidildi. Namaz kıldırmak üzere görevlendirilen kimselere de geçimlerini sağlamaları için maaş ödenmeye başlandı. Nitekim İslam âlimleri, imamet, müezzinlik ve dini öğretme gibi işler karşılığında ücret veya maaş almayı bu görevlerin sahipsiz kalması gerekçesiyle caiz görmüşlerdir.⁵⁷

Günümüzde imam-hatip ve müezzinler, namaz kıldırma-
larının karşılığı olarak değil başka bir işle uğraşmayıp böyle
bir görev için mesailerini tahsis etmelerinden (habs-i nefis)
dolayı maaş almaktadırlar. Çünkü namaz sadece Allah rızası
için kılınır ve kıldırılır. Diğer taraftan, imam-hatip ve müez-
zin-kayımların görevleri sadece namaz kıldarmaktan ibaret
değildir. Cami görevlileri, vaaz, irşad ve Kur'an öğreticiliği
gibi din hizmetlerinin yanında, caminin ibadete açılması, ibade-
det için hazır tutulması, temizliği, bakımı ve korunması gibi
pek çok hizmet sunmaktadırlar.

Buna göre, günümüzde din hizmetlerini yerine getiren
imam-hatip ve müezzin-kayımların aldıkları maaş helal ol-
duğu gibi kıldırarak namazlar da geçerlidir.”

Gördüğünüz gibi bir tane bile âyet veremedi verilen ce-
vap böyle, ayrıca “Sorularla İslamiyet” sitesinin de cevabını
verelim ve beraber inceleyelim.

Değerli kardeşimiz,

“İmamların devletten aldıkları maaş caizdir. İlk devir
âlimleri bunu uygun görmemişlerdi. Daha sonraki âlimler bu
görevin yapılması için maaşın gerekli olduğuna ve caiz oldu-
ğuna karar verdiler. Şu anda bu husus bir nevi icma ile sabittir.

57 İbn Nüceym, el-Bahr (Ali et-Tûrî'nin Tekmilesi), VIII, 33; İbn Âbidin, Reddû'l-Muhtâr, II,60, 302

Şunu utmamak gerekir ki imamlar, kıldırıkları namazın karşılığı olarak değil, vakitler arasında çalışma imkânı bulamadıkları için, ister istenmez namazları beklemek üzere kullandıkları zamanın karşılığı olarak maaş alıyorlar. Yoksa bir imam müslüman olarak elbette maaş almasa da namazını kılarlar. Fakat her gün beş vakit namazda camiye açıp kapamak, aynı camide namaz kıldırarak zorunluluğu onu genellikle başka iş yapmaktan alıkoymaktadır. Zaten devlet de buna izin vermez.”

“İlk devrin âlimleri uygun görmemiş” cümlesine bile sayfalarca cevap yazılır. Verdikleri hükümleri ilk devirdeki hatta Rasûl'e dayandığını iddia eden bu grup, işlerine gelmeyince icma ile ilk devrin kabul etmediğini uygun hale getiriyorlar.

Diyanetin özü kabahatinden büyük. “O zaman herkes namaz kılıyormuş, bu kadar çok meslek yokmuş!” Camideki imamın maaşını savunmak için yazılanlara bakın! Herkes namaz kılsa sizin imam sayınız artar, sadece camii sayısı daha fazla olur. Camiye birkaç kişi gelse bile birisi imam olabilir. Çok basit bir gerçeği şöyle vurgulayabiliriz: “Namaz kılan her müslüman imam da olabilir.” Asıl savundukları gerekçe vakit ayırdıkları, başka işlerde çalışmadıkları için maaş almalarının normal olduğunu savunmaları yani şöyle bir cümle işin özet; “Namaz kıldırarak için ücret almıyorlar, bütün gün camide kaldıkları için maaş alıyorlar.” Fakat maalesef Kur'an'dan bunu savunacak bir âyet bulamıyorlar.

Maaşın nereden geldiği, vergilerle toplanan paradan aldıkları maaşın hangi vergilerle toplandığı kısmı ayrı bir problem.

Şimdi şöyle bir soru ile karşı karşıya kalmak normal görünüyor.

“Bu kadar imam ne iş yapsın, çocuklarına nasıl ekmek götürsün?”

Meselenin anlaşılması için şöyle bir örnek verelim;

“Yüz tane makam şoförü var, fakat o arabaların satılması lazım! Şimdi çözüm nedir, şoför işsiz kalmasın diye müdür mü atayalım, şoförü işten mi atalım?” Problem fuzuli araç alınmasıdır; çare bir daha araç almazsın. Almak zorunda kalıyorsan o şoförü başka bir işte kullanırsın.

Kur'an'ın köleliği bitirme metodu da buna güzel bir örnektir. Âyetlerin içinde köle edinmekle ilgili bir âyet yoktur fakat sürekli köle azat etmeye teşvik ve örnekler vardır. Kur'an geldiği dönemde önünde bulduğu bu problemi böylece bitirmiştir. (Kur'an bitirdi fakat Ehl-i Sünnet bin yıldan fazla uydurma hadisler yoluyla köle edindi.)

Aslında gerçek problem imamlar değil bu imamları savunanak lüks bir hayat yaşayan tarikat liderleridir. Cemaat önderlerinin yazdıkları iftira dolu kitaplar sayesinde ulaştıkları makam ve maddi servet, imam maaşlarını tartışılırken kendilerine temize çıkarmış oluyorlar.

Şıfalı dualar, sırlı geceler, fazilet, bereket ve hikmet derken dokunulmaz bir güç ve saltanata ulaşanlar bu konuda toplumu bilinçlendirmek için yaptığımız konuşmalara itiraz ederken, bu konuştuklarımızı kitap yapınca “Yavuz hırsız ev sahibini bastırır.” deyiminde olduğu gibi bizlere şöyle bir eleştiri getiriyorlar: “Hem Kur'an yeter diyorlar hem de kitap yazıyorlar!”

Bizim “Kur'an yeter“ dememizin manası; “Hüküm ve yasa koyucu olarak Allah yeter demektir.” Derdimizi anlatmak için konuşmamız ne kadar normal ise bu konuştuklarımız unutulmasın, sonraki nesiller de istifade etsin diye bunları yazmamız da normaldir. Bizim kitaplarımız ile kendilerinin kullandığı kitaplar arasındaki işlev farkını bildikleri halde, kasıtlı olarak hedef saptırıyor, kendi düşünce ve ictihadlarını cemaatlerine haklı göstermek istiyorlar.

Mesleği sadece din adamlığı olan bu kişilerin mecburen sakladıkları, yüce Allah'ın kitabında defaatle zikrettiği âyetleri verelim. Lütfen düşünün aynı cümle neden bu kadar tekrar ediliyor.

Sünnet savunucuları, Rasûl'ün hayatından aldıkları binlerce örnek arasında, "Dinden para kazanılmaz" sözü neden yok. Aslında para kazanmıyorlar, "Bunlar müritlerimizin hediyesi, ikramı" gibi kaçamak cevaplar vererek o ikramın arkasındaki niyeti saklıyorlar.

İşte size Kur'an'dan dinden para kazanılamayacağını ifade eden âyetler:

6/Enam Suresi 90

"İşte bunlar Allah'ın doğru yola ilettiği kimselerdir. Sen de onların tuttuğu yola uy. De ki: "Bu tebliğe karşı sizden bir ücret istemiyorum. O bütün âlemler için ancak bir uyarıdır."

10/Yunus Suresi 72

"Şayet yüz çevirseniz sizden bir ücret istemedim, benim ücretim Allah'a aittir. Bana teslim olanlardan (müslümanlardan) olmam emredildi."

11/Hûd Suresi 51

"Ey kavmim! Ben buna karşı sizden bir ücret istemiyorum. Benim ücretim ancak beni Yaratana aittir. Hâlâ aklınızı kullanmayacak mısınız?"

36/Yasin Suresi 21

"Sizden bir ücret istemeyen o kimselere tâbi olun; onlar doğru yoldadırlar."

12/Yusuf Suresi 104

"Oysa sen tebliğ vazifene karşılık onlardan bir ücret de istemiyorsun. Bu Kur'an bütün akıllı ve şuurlu varlıklar için sadece bir öğüttür."

25/Furkan Suresi 57

"De ki: "Tebliğime karşılık sizden bir ücret istemiyorum. Ben sadece Rabbine giden yolu tutmak isteyenlere yol gösteriyorum."

34/Sebe Suresi 47

"De ki: "Bu yaptığım hizmet karşılığında sizden hiçbir ücret talep etmiyorum. Böyle bir şey istedimse o sizin olsun. Çünkü benim ücretimi verecek olan ancak Allah'tır. O her şeye hakkıyla şahittir."

42/Şura Suresi 23

"İşte Allah iman edip sâlih ameller işleyen kullarına bu başarı ve kazancı müjdelemektedir. Rasûlüm! De ki: "Tebliğime karşılık sizden hiçbir ücret istemiyorum. Sizden tek isteğim ak-rabaya saygı ve sevgi gösterip insanlar arasındaki kardeşlik ve dostluk ilişkilerini gözetmenizdir." Unutmayın ki kim güzel bir iş yaparsa onu daha güzel işler yapmaya yönlendirir, yaptığı güzelliklerin sevabını da fazlasıyla veririz. Muhakkak ki Allah çok bağışlayandır, her güzel iş ve davranışın karşılığını bol bol verendir."

26/Şuara Suresi

109] "Buna karşılık sizden hiçbir ücret istemiyorum. Benim ücretim ancak âlemlerin Rabbi olan Allah'a aittir."

127) "Buna karşı sizden hiçbir ücret istemiyorum. Benim ecrimi verecek olan ancak âlemlerin Rabbidir."

145) "Buna karşılık sizden hiçbir ücret istemiyorum. Benim ücretim ancak âlemlerin Rabbi olan Allah'a aittir."

164) "Buna karşılık sizden hiçbir ücret istemiyorum. Benim ücretim ancak âlemlerin Rabbi olan Allah'a aittir."

180) "Buna karşılık sizden hiçbir ücret istemiyorum. Benim ücretim âlemlerin Rabbine aittir."

38/Sad Suresi 86

"De ki: Ben o Kur'an'a karşı sizden bir ücret istemiyorum. Ve ben kendiliğimden bir şey de teklif etmiyorum."

Kur'an bir bütün olarak bakıldığında ne kadar önemli bir konu olduğu anlaşılıyor. Sünnet savunucularının bu âyetleri saklamaktan başka çareleri kalmıyor. Bizim görevimiz sadece göstermek, erdemli olanlar basit bir şekilde anlayacaktır.

Maalesef dine en büyük darbeyi vuran hurafenin adıdır “Menkıbeler”. “Menkıbe dini” diyebileceğimiz bir inanışa ve güce sahip olan bu eserler belki de iyi niyetli olarak başlasa bile Kur’ani olmayan bir metot olduğu için gerçek din olan İslam’ın biricik kaynağı olan Kur’an’ı devre dışı bırakan âyetlerin hükmünü etkisiz hale getirmek için uydurulan yalan ve iftira dolu hikayelerdir.

Sayılması imkânsız olan, menkıbe adı verilen bu uydurma hikayelerden çıkarılan dersler neticesinde insanlar gerçek dinden uzaklaşarak uydurma bir dine bağlanıyorlar ve hakikatten habersiz şekilde bir hayat yaşıyorlar.

Bu menkıbelerin anlatıldığı birçok sohbetin videosunu sizlerle senelerce paylaşarak ispat etmeye çalıştım. Allah dostları olduğunu iddia ettikleri bu kişilerin iftira dolu menkıbelerden sadece üç örnek vermek istiyorum. Nasihat vermek için anlatılan menkıbelerin içine konulan kaynaksız ve delilsiz birçok rivayet insanları Kur’an’dan uzaklaştırmıştır.

Örnekleri aldığım eser Celaleddin Rumi’nin Mesnevî’sidir. Tüm dünyada okunan, her dilde çevirisi olan, yüzbinlerce

turistin ziyaretine geldiği bu meşhur zatın eseri maalesef benim dinim olan İslam'a yakışmayan birçok edepsizlik içeren bir eserdir. Özellikle oğlancılık üzerine menkıbeler çok olmasına rağmen ben farklı örnekler seçtim. Sevgili okuyucularımla! Siz de kararınızı verin; bunları yazanlar, yayımlayanlar ve savunanlar ile aynı dinden misiniz?

Örnek 1)

Şehvetin Sonu – Mesnevi (Cilt 5, 1335-1420)

Bir halayık (câriye, hizmetçi) şehvetin çokluğundan, hırsının fazlalığından bir eşeği kendisine alıştırmıştı. O eşek kendisine yakınlaşmayı âdet edinmiş, insana yakın olmayı öğrenmişti.

1335. O hilebaz halayığın bir kabağı vardı. Eşek kendisine ölçülü yaklaşsın diye kabağı eşeğin aletine takardı. Yakınlaşma zamanında aletin yarısı girsin diye bu işi yapmaktaydı. Çünkü eşeğin aleti tamamı ile girse rahmi de parçalanırdı, damarları da.

1340. Onda hiçbir illet görünmedi, kimse bunun iç yüzünü haber veremedi. Kadın bu işin aslını adamakıllı araştırmaya başladı. Eşeğin haline dikkat edip dururken bir de ne görsün? O halayık eşeğin altına yatmıyor mu? Bunu kapının yarığından gördü, bu hale pek şaşıtı.

1345. Eşek erkekler kadınlara nasıl yakınlaşırsa, aynen onun gibi halayığa yakınlaşmış, işini becermekteydi.

1350. Sustu, halayığa hiçbir şey söylemedi. Bu işe tamah ettiği için işi gizledi. Halayık bütün fesat aletlerini gizleyip kapıyı açtı. Yüzünü ekşitip gözlerini yaşartarak dudaklarını oynatmaya başladı, güya oruçluyum demek istiyordu. Eline sapı yıpranmış bir süpürge aldı, develerin yatması için ahırını süpürüyor göründü. Elinde süpürge kapıyı açınca, kadın dudak altından seni usta seni, dedi.

1355. Yüzünü ekşittin, eline süpürgeyi aldın iyi. Fakat yemeden içmeden kesilmiş eşeğin hali ne? İşi yarıda kalmış, öfkeli aleti oynayıp durmada. Gözleri kapıda seni beklemede. Bunu dudağı altından söyledi, halayıktan gizledi. Onu suçsuz gibi ululayıp dedi ki: Tez çarşafını başına al. Filan eve git benden selam söyle. Şunu şöyle böyle yap, şöyle et. Neyse ben kadınların masallarını kısa kesiyorum.

1365. Şehvet isteği gönlü sağır ve kör yaptı mı eşeği bile Yusuf gibi nurdan meydana gelmiş bir ateş parçası gösterir. Nice ateşten sarhoş olmuşlar vardır ki, ateş ararlar kendilerini de mutlak nur sanırlar. Yalnız Tanrı kulu böyle değildir. Yahut da Tanrı birisini çeker çevirir de yola getirir, yaprağı döndürür bu da başka! Böyle olan o ateş hayali bilir, o hayalin yolda eğreti olduğunu anlar. Hırs çirkinleri güzel gösterir. Yol afetleri içinde şehvetten beteri yoktur.

1370. Şehvet yüz binlerce iyi adı kötüye çıkarmıştır. Yüz binlerce akıllı fikirli adamı şaşkın bir hale getirmiştir. Bir eşeği bile Mısır Yusuf'u gibi güzel gösterdikten sonra, o çıftı bir Yusuf'u nasıl gösterir? Pisliği afsunu ile sana bal göstermede iş inada bindi mi balı nasıl gösterir? Bir düşün artık. Şehvet yemeden olur, az ye. Yahut bir kadın nikâhla da kötülükten kaç. Yedin içtin mi şehvet seni harama çeker. Ele gireni elbet harcetmek gerektir.

1380. Kadın kapıyı kapadı, sevine sevine eşeği kendisine çekti, cezasını da tattı ya! Eşeği çeke çeke ahırın ortasına getirdi. O erkek eşeğin altına yattı. O kahpe de muradına ermek üzere halayığın yattığını gördüğü şekliyle yatmıştı.

1385. Eşek ayağını kaldırıp aletini daldırdı. Eşeğin aletinden kadının içine bir ateştir düştü. Alışmış eşek kadına abandı, aletini ta hayâlarına kadar sokar sokmaz kadın da geberdi. Eşeğin aletinin hızından ciğeri parçalandı, damarları koptu,

birbirinden ayrıldı. Soluk bile alamadan derhal can verdi. Seki bir yana düştü, o bir yana. Ahırın içi kanla doldu, kadın baş aşağı yıkıldı öldü. Kötü bir ölüm kadının canını aldı.

1390. Kötü ölüm yüzlerce rezillikle gelip çattı babacığım. Sen hiç eşeğin aletinden şehit olmuş insan gördün mü? Kur'an'dan rezillikle azap edilmeyi duy da böyle kepezellikle can verme. Bil ki bu hayvan nefis bir erkek eşektir. Onun altına düşmekse ondan daha kötü ve ayıp bir şeydir. Nefis yolunda benlikle ölürsen, bil ki hakikatte sen de o kadın gibisin. Tanrı nefsimize eşek sureti vermiştir. Çünkü suretler huylara uygundur.

Böyle bir sapık menkıbeyi o devirde normaldi ya da aslında oradaki eşek nefistir gibi savunmalar ile yıllarca mücadele ettim. Aza kanaat etmeyip kabağı takmayan eşeğin sahibinden aza kanaat edin nasihati çıkartan da olabilir.

Beni buna inananların dininden çıkartan gerçek şu; Mesnevini 5. Cildin 13. Konusu olan bu menkıbeyi evinde ailece okuyanlar ile aynı dinden olamam.

Örnek 2)

Mesnevi Cilt 5, 3716-3736

ŞEHİT OLMAK

3716. Zengin bir adam vardı. Bu adamın da zühre yanaklı ay yüzlü, gümüş bedenli bir kızı vardı. Kız kendini bildi, babası onu kocaya verdi. Fakat kocası kızın dengi değildi. Kavun karpuz oldu, sulandı mı yarmazsan telef olur gider. Babası da kızın baştan çıkmasından korktu da, onun için onu dengi olmayan birisine verdi.

3720. Kızına dedi ki: Kendini kocandan koru, sakın gebe kalma. Ne yapayım? Bu yoksula seni vermek zorunda kaldım. Bu adamı garip say, garipte vefa olmaz. Ansızın her şeyi bira-

kır, kaçıp gider. Çocuğu başına dert olur. Kız dedi ki: Babacığım dediğini tutarım, öğüdün pek doğru, kabulüm. Babası her iki üç günde bir kızına aman ha sakın diye öğüt veriyordu.

3725. Derken kız birdenbire gebe kalıverdi; ikisi de gençti. Kız bunu babasından gizledi. Çocuk karnında beş yahut altı aylık oldu. Artık iyiden iyiye belli oldu. Babası dedi ki: Bu ne? Ben sana ondan kendini koru demedim mi? Öğütlerim yel miydi ki hiç sana tesir etmedi? Kız, baba dedi nasıl tahammül edeyim? Erkekle kadın şüphe yok ki ateşle pamuk.

3730. Pamuk ateşten nasıl çekinebilir? Yahut da ateş nasıl olur da pamuğu yakmaz çekinir? Babası dedi ki: A kızım ben sana onun yanına gitme demedim. Yalnız menisinden kendini koru dedim. Tam zevk anında onun beli gelirken kendini çekmeliydin. Kız, peki beli ne vakit gelecek ben ne bileyim? Bu pek gizli bir şey, anlaşılmaz ki dedi. Babası gözleri süzüldü mü anla ki beli geliyor deyince,

3735. Kız dedi: Onun gözü süzülünceye kadar benim bu iki gözüm de kör oluyor a baba! Her bayağı akıl hırs ve öfke zamanı yerinde durmaz ki!

Bir babanın kızıyla böyle bir konuda sohbet edeceğine inananlar ile aynı dinden değiliz.

Örnek 3)

Mesnevi – Cilt 5 (3831-4025) nolu beyitler

AY YÜZLÜ

Bir kovucu, Mısır halifesine, Musul padişahının huri gibi bir cariyesi olduğunu söyleyip dedi ki: Onun bir cariyesi var ki âlemde onun gibi güzel yok. Güzelliğinin haddi yok, söze sığmaz, anlatılmaz ki. İşte resmi, şu kâğıtta bir bak. O ulu hali-fe, kâğıttaki resmi görünce hayran oldu, elindeki kadeh düştü.

3835. Derhal Musul'a büyük bir ordu ile bir er gönderdi. Eğer o ay parçasını teslim etmezse orasını yak yık. Verirse bir şey yapma, bırak, yalnız o ay parçasını getir de yeryüzündeyken ayı kucaklayayım dedi. Er, binlerce Rüstem'le, davul ve bayraklarla yola düştü, Musul'a yollandı. Sayısız asker, şehri mahvetmek üzere tarlanın çevresine üşüşen çekirgeler gibi oraya üşüştüler.

3850. Elçi gelip maksadı söyleyince, o erkek padişah dedi ki: Bu suret eksik olsun, tez götür. Ben iman ahdinde puta tapanlardan değilim. Putun puta tapanda olması daha doğru. Elçi, kızı getirince o yiğit er, derhal âşık oldu. Aşk bir denizdir, gökyüzü bu denizde bir köpük. Aşk, Yusuf'un hevasına kapılan Zeliha gibi insanı hayran eder. Gönüllerin dönüşünü aşktan bil. Aşk olmasaydı, dünya donar kalırdı.

3860. O yiğit er de kuyuyu yol sanmış, çorak yerden hoşlanmış, oraya tohum ekmeye kalkışmıştı. O yatıp uyuyan rüyada bir hayal görür, onunla buluşur, düşü azar. Uyanıp kendine gelince, görür ki o oyunbazlık uyanırken olmamış. Vah der, beyhude yere erlik suyumu zayi ettim, o işveli hayalin işvesine kapıldım. O yiğit er de beden yığidiydi, asıl erliği yoktu. O yüzden erlik tohumunu öyle bir kuma saçtı gitti.

3865. Aşk bineği yüzlerce gemi atmış, ölümden bile korkmam diye nara atmaktaydı. Aşk ve sevdada halifeden pervam bile yok. Varlığımla ölümüm birdir bence diyordu. Fakat böyle ateşli ateşli ekmeye kalkışma. Bir iş eriyle danış. Fakat meşveret nerde akıl nerde? Hırs seli adama yıkık yerleri kazdırır, tırnaklarını uzatır. Bir güzele âşık olanın önünde de set vardır, ardında da. Öyle adam artık önünü ardını az görür.

3875. O yiğit er de Musul'dan döndü, yola düştü. Yolda bir ormana, bir yeşilliğe geldi. Aşk ateşi öyle bir parlamıştı ki yerle göğü fark etmiyordu. Çadır içinde o ay parçasına kastet-

ti. Akıl nerde, halifeden korkma nerde? Şehvet bu ovada davul dövdü mü akıl dediğin ne oluyor ki a turp oğlu turp: Yüzlerce halife o anda o erin ateşli gözüne bir sinekten aşağı görünür.

3880. O kadına tapan er, şalvarını çıkarıp cariyenin ayakucuna oturdu. Aleti dosdoğru gideceği yere giderken, ordu da bir gürültü bir kızılca kıyamettir koptu. Er sıçradı, götü başı açık bir halde ateş gibi zülfikar elinde dışarı çıktı. Bir de ne görsün, ormandan kara bir erkek aslan kendisini ordunun içine kapmış koy vermiş. Atlar ürküp köpürmüşler, her çadır ve ahır yeri yıkılmış herkes birbirine girmiş.

3885. Erkek aslan ormanın gizli bir yerinden fırlamış, havaya deniz dalgası gibi tam yirmi arşın sıçramıştı. Er pek yığitti, aldırış bile etmeden sarhoş bir erkek aslan gibi aslanın önünü kesti. Kılıçla bir vurdu başını ikiye böldü. Derhal o ay yüzlü dilberin bulunduğu çadıra koştu. O hurinin yanına gelince aleti hâlâ gergedan boynuzu gibiydi. Öyle bir aslanla savaştı da erliği yine sönmedi, hâlâ ayaktaydı.

3890. O tatlı ve ay yüzlü güzel, onun erliğine şaşıp kaldı. İstekle ona kendisini teslim etti. O anda o iki can birleştiler. Bu iki canın birbirleriyle birleşmesi yüzünden gaybdan bir başka can gelir erişir. Kadının rahminde meniye kabule mâni bir şey yoksa, bu can doğuş yol ile gelir yüz gösterir. Her nerde iki adam sevgiyle yahut kinle birleşseler, bir üçüncü can mutlaka doğar.

3900. Kadının canı da kıyamet gününü bekler, erkeğin canı da. Bu âlemde emeklemen nedir ki? Daha çabuk adım at. O er o yalancı sabah yüzünden yolunu kaybetti de sinek gibi ayran kabına düştü işte. Birkaç gün murat alıp murat verdiler. Fakat sonra o büyük suçtan pişman oldu. Ey güneş yüzlü, bu işe dair halifeye bir şey söyleme diye cariyeye yemin verdi. Halife cariyeyi görünce sarhoş oldu, onun tası da damdan düştü.

Halife buluşmayı diledi, bu maksatla o cariyenin yanına gitti. Onu andı, aletini kaldırdı. O cana canlar katan, sevgisini git-tikçe artıran güzelle buluşmaya niyetlendi. Kadının ayakları arasına oturdu. Oturdu ama takdir zevkinin yolunu bağladı.

3945. Farenin çatırtısı kulağına değdi. Aleti indi, uyudu, şehveti tamamıyla kaçtı. Bu ıslık yılan ıslığı olmasın, çünkü hasır kuvvetle oynamakta dedi. Cariyecığın halifenin şehvetinin zayıflığını görüp o beyin kuvvetini hatırına getirerek gülmeye başlaması ve halifenin bu gülüşten bir şey anlaması. Cariye halifenin gevşekliğini görünce kahkahalarla gülmeye başladı. O erin aslanı öldürüp geldiği halde hâlâ aletin ger-gedan boynuzu gibi olduğunu hatırladı. Kahkahası arttıkça arttı, uzadıkça uzadı. Kendini tutmaya çalışıyordu ama bir türlü dudaklarını kapatamıyordu ki.

3950. Esrara alışık olanlar gibi boyna gülüyordu. Kahkaha kârına da üstün gelmişti ziyanına da. Ne düşündü, aklına ne getirdiyse fayda vermedi; aklına getirdiği şeyler de gülmesini artırıyordu. Sanki bir selin bendi birden yıkılmıştı. Ağlayış, gülüş gönlün gamı neşesi. Bu ki her birinin ayrı bir made-ni vardır. Her birinin bir ayrı mahzeni vardır ve o mahzenin anahtarı kapalı kapıları açan Tanrı'nın elindedir. Bir türlü gül-mesi dinmiyordu. Nihayet Halife alındı, huysuzlandı.

3955. Hemencecik kılıcını kınından sıyrdı. Habis dedi, neden gülüyorsun? Söyle. Bu gülüşten gönlüme bir şüphe düştü. Hileye kalkışma, doğru söyle. Yalanla beni kandırmaya kalkışırsan yahut boş bir bahane icat edersen ben bunu an-larım, gönlümde bunu anlayan bir nur vardır. Doğruyu söy-lemek gerek vesselam. Bil ki padişahların gönüllerinde ulu bir ay vardır. Bazı bazı gaflet yüzünden bulut altına girer ama ehemmiyeti yok.

3965. Cariye âciz kalınca ahvali anlattı. O yüz Zâl'e bedel olan Rüstem'in erliğini söyledi. Yoldaki gerdeği o sırada vukua gelen halleri bir bir nakletti. Erin kılıcını çekip gidişini, aslanı öldürdükten sonra gelişini, aletin hâlâ gergedan boynuzu gibi ayakta olduğunu söyledi. Ondan sonra namuslu halifenin gevşekliğini ve farenin bir çıtırtısından aletin sönüğünü görünce dayanamayıp güldüğünü bildirdi. Tanrı sırları meydana çıkarır. Mademki sonunda bitecek, kötü tohum ekme. Padişahın işi anlayınca o hıyaneti örtüp affetmeyi ve kendisinin Musul padişahına zulmettiği için "Kim kötülük ederse kendine eder" ve "Şüphe yok Rabbin gözetleme yerindedir, seni görür" âyetleri mucibince bu kötülüğe uğradığını anlayıp intikam almaya kalkışırsa, bu zulüm ve tamahın cezasını çektiği gibi o intikamın cezasına da uğrayacağını kestirerek cariyeyi o beye vermeyi kurması.

3995. Padişah kendi kendisine suçunu, kabahatini kızı ele geçirmek için ettiği ısrarı anıp tevbe etti, Tanrı'dan bağışlanmayı diledi. Dedi ki: Başkalarına yaptığım şeyler ceza haline geldi, bana gelip çattı. Mevkiime güvenip başkalarının eşine kastettim. Bu kasıt bana döndü, kuyuya düştüm. Başkasının kapısını dövdüm, o da tuttu benim kapımı dövdü. Kim başkalarının karısına kötülük ederse, bil ki kendi karısına pezevenklik eder.

4010. Rabbimiz biz nefsimize zulmettik, bir hatada bulunduk. Ey merhameti büyük Tanrı, bize acı! Ben onu affettim, sen de yeni suçumu da affet eski suçlarımı da. Sonra cariyeye sakın dedi bu senden duyduğum sözü kimseye söyleme. Seni beyinle evlendireceğim. Tanrı hakkı için sakın bu hikâyeyi bir daha anma. Anma da o benden utanmasın. Çünkü o bir kötülükte bulundu ama yüz binlerce de iyilik etti.

4015. Ben onu defalarca sınıadım ona senden de güzel kadınları emniyet ettim. Hiç dokunmadı. Bu olan şey benim

yaptığının cezası. Bundan sonra o beyi huzuruna çağırdı. Âlemi kahretmeyi düşünen hışmını yendi. Ona kabul edilecek bir bahane buldu. Dedi ki: Ben bu cariyeden soğudum. Sebebi de şu: Çocuğumun anası bu cariyeyi kıskanmada âdeta bir tencere gibi kaynayıp durmada yüzlerce sıkıntılara uğradı.

4020. Oğlumun anasıdır, onun nice hakları vardır. Böylece cevir ve cefalara layık değildir o. Kıskançlığa başladı kanlar yutmada. Bu cariye yüzünden pek şiddetli acılara düştü. Hasılı bu cariyeyi birine vereceğim. Buna karar verdikten sonra azizim efendim, senden daha iyisini bulacak değilim ya. Sen onun için canınla oynadın. Artık onu senden başkasına vermek doğru değil. Onu o beye nikâhlayıp verdi, öfkesini ve hırsını kırdı geçirdi.⁵⁸

Din âlimi olarak ün kazanmış Celaleddin Rûmi'den (Mevla Allah'ın ismidir, bir beşer koruyucumuz olamaz) aldığım bu örneklerin benzerini Erzurumlu İbrahim Hakkı'nın Marifetname ya da Gazâlî'nin Kimya-yı Saadet, Geylânî'nin Fütûhu'l-gayb gibi Kur'an harici bütün eserlerde âyetlere aykırı menkıbe, beyit ve hikâye bulmanız mümkündür.

Kalabalıklardan etkilenmeyen temiz akıl sahipleri, verdiğim örneklere bakarak bunlara inanan kişilerle aynı dinden olmadıklarının farkına varacaklardır.

58 MEB baskısı Veled İzbudak. Beyit numaraları Farsça orijinal metinde ve tüm çevirilerde aynıdır.

Din adına hüküm koymak kimler için mümkündür?
Haram-helal koyma yetkisi kimlere verilmiştir, delilleri nelerdir?

Aşağıda vereceğimiz meşhur hadis; haram, helal koyma yetkisini Allah ile beraber Rasûl'e verildiğinin delili olarak kullanılıyor. Sanki normalde Rasûl yasa, haram-helal koyarmış fakat daha sonra birileri gelip karnı tok, sırtı pek, karnı tok olarak Kur'andaki haram-helal bana yeter dermiş! Bu hadis özellikle sadece Kur'an diyenler için kullanılıyor.

Üzücü olan lüks mekanlarda, süslü koltuklarda sohbetler veren bu obez hocalar, hadiste bahsedilen tiplere daha uygun. Ben Cübbesiz Mahmut yıllardır evsizlere çorba dağıtan biri olarak bu insanları iftira attıkları için esefle kınıyorum. Benim vekilim Allah'tır, O bana yeter!

“Bana, Kur'an-ı Kerim ve onun bir misli (hüccet olmada eş değer bir benzeri) daha verilmiştir. Karnı tok vaziyette koltuğunda oturarak, “Sadece şu Kur'an'a sarılınız; içinde helal olarak gördüğünüz şeyleri helal sayın, haram olarak gördüğünüzü de haram kabul edin.” diyecek bazı kimselerin gelmesi

yakınlaşmıştır. Şüphesiz Allah Resûlünün haram kıldığı şey, Allah'ın haram kılması demektir.”⁵⁹

Hadisler yoluyla Rasûl'e haram ve helal koyma yetkisini verenler maalesef burada duramadılar. Mezhep âlimleri, fıkıh âlimleri ve Allah dostları derken herkes haram-helal yetkisine kavuştu. Şimdi buna birkaç örnek verelim.

Mezhep imamlarının aynı coğrafyada, aynı kültürde yaşadıkları halde (birlerinin mezarlarını ziyaret ettiği anlatılır) aynı dine inandığını söyleyen, aynı kitaba ve aynı Rasûl'e iman ettiğini savunan bu dört din adamının aldıkları bu kararlar nasıl hepsi birden doğru olabilir. Şia ya da kabul etmediğimiz sayısız mezhepten örnekler vermeye gerek bile yok. Bunlara iman edenlerle aynı dinden değiliz.

Konular:

		Hanefî	Maliki	Şafîî	Hanbeli
1	Ölü hayvanın derisi helal midir?	Haram	Helal	Haram	Helal
2	Pislikle beslenen hayvanların eti helal midir?	?	Helal	Haram	?
3	Yılan balığı yemenin hükmü nedir?	Haram	?	Helal	?
4	Erkeğin kırmızı elbise giymesinin hükmü nedir?	Mekruh	Helal	Haram	Mekruh
5	Erkeğin sarı elbise giymesinin hükmü nedir?	Haram	Helal	Haram	Haram
6	Ud, zurna, dümbelek, boru davul çalmak nedir?	Mekruh	Helal	Helal	Haram
7	Karga eti yemenin hükmü nedir?	Mekruh	Mekruh	Mekruh	Haram
8	At eti yemenin hükmü nedir?	Mekruh	Mekruh	Mübah	Mübah

59 Müsned, 4/130-133; Tirmizî, İlm, 2660 nolu hadis

9	Midye yemenin hükmü nedir?	Haram	Helal	—	—
10	İstiridye yemenin hükmü nedir?	Haram	Helal	—	—
11	Istakoz yemenin hükmü nedir?	Haram	Helal	—	—
12	Kırlangıç eti yemenin hükmü nedir?	Helal	Helal	Haram	Haram
13	Kartal eti yemenin hükmü nedir?	Haram	Helal	Haram	Haram
14	Yarasa eti yemenin hükmü nedir?	Haram	Mekruh	Haram	Haram
15	Beyt-i Tavaftan öne abdest almak nedir?	Vacip	Farz	Farz	Farz
16	İlk iki rekâtta Fatiha okumanın hükmü nedir?	Vacip	Farz	Farz	Farz
17	Rükû ve secdelerde tesbih etmek nedir?	Sünnet	?	Sünnet	Vacip
18	İlk iki rekâtta Fatihadan sonra sure okumak nedir?	Vacip	Mübah	Sünnet	Sünnet
19	Fatihadan evvel Besmele çekmek nedir?	Sünnet	Mekruh	Farz	?
20	Namazda ayakların arası ne kadar açık olmalı?	4 parmak	2 karış	1 karış	2 karış
21	Vitir namazının hükmü nedir?	Vacip	Sünnet	Sünnet	Sünnet
22	Tüysüz bir delikanlıya değen erkeğin abdesti bozulur mu?	Hayır	Evet	Hayır	Hayır
23	Namazda selam almak abdesti bozar mı?	Evet	Hayır	?	?
24	Namaz kılan kimsenin önünden geçilmesinin haram olduğu mesafe ne kadardır?	40 kulaç	1 kulaç	3 kulaç	3 kulaç
25	Namaz içinde unutarak konuşmak namazı bozar mı?	Evet	Hayır	Hayır	Evet
26	Namazda hatayla yanlış bir kelime geçerse namaz bozulur mu?	Evet	Hayır	Hayır	Hayır

27	Namazda af ve of demek namazı bozar mı?	Evet	Hayır	Evet	Evet
28	Eti yenen hayvanların sidiği ve artığı necis midir?	Evet	Hayır	Evet	Hayır
29	Eti yenen hayvanların menisi necis midir?	Evet	Evet	Hayır	Hayır
30	Abdestin farzları kaçtır?	4	7	6	7
31	Abdesti belli bir sıra ile almak farz mıdır?	Hayır	Hayır	Evet	Evet
32	Abdesti ara vermeksizin almak farz mıdır?	Hayır	Evet	Hayır	Evet
33	Abdestin sünnetlerinin sayısı kaçtır?	18	8	30	20
34	Misvak kullanmak sünnet midir?	Evet	Hayır	Evet	Evet
35	Abdestte ellerin, yüzün ve kolların üçer kere yıkanması sünnet midir?	Evet	Hayır	Evet	Evet
36	Abdestte başın üç defa mesh edilmesi sünnet midir?	Hayır	Hayır	Evet	Hayır
37	Abdestte kulakların içten ve dıştan meshi sünnet midir?	Evet	Evet	Evet	Hayır
38	Abdestte kulaklar kaç defa mesh edilmelidir?	1	1	3	1
39	Abdesti bozan şeylerin sayısı kaçtır?	12	3	5	8
40	Cinsellik organına dokunmak abdesti bozar mı?	Hayır	Evet	Evet	Evet
41	Namazda kakhaha ile gülmek abdesti bozar mı?	Evet	Hayır	Hayır	Hayır
42	Deve eti yemek ve cenazeyi yıkamak abdesti bozar mı?	Hayır	Hayır	Hayır	Evet
43	Abdest şüphe ile bozulur mu?	Hayır	Hayır	Hayır	Evet

44	Kan akması abdesti bozar mı?	Evet	Hayır	Hayır	Hayır
45	Delikli meshin üzerinden mesh etmek caiz midir?	Evet	Evet	Hayır	Hayır
46	Gusül abdesti almayı gerektiren sebeplerin sayısı kaçtır?	7	4	5	6
47	Gusül abdestinin farzları kaç tane-dir?	11	5	3	?
48	Umursamazlıktan veya tembellikten dolayı namaz kılmayanın hükmü nedir?	Hap-sedilir, kanatılana kadar dövülür, öldürülür	Tevbe etmezse öldürülür	Üç gün içinde tevbe etmezse öldürülür	Üç gün içinde tevbe etmezse öldürülür.
49	Ezanın sözleri peş peşe okunmasa da geçerli olur mu?	Evet	Evet	Hayır	Hayır
50	Arapça bilmeyen kimsenin kendisi için ezanı kendi dilinde okuması caiz midir?	Hayır	Hayır	Evet	Hayır
51	Ezanda niyet şart mıdır?	Hayır	Evet	Hayır	Evet
52	Ezan ve kamet esnasında selam almak caiz midir?	Hayır	Hayır	Hayır	Evet
53	Fatiha suresi okunmadan kılınan namaz geçerli olur mu?	Evet	Hayır	Hayır	Hayır
54	Namazı bitirirken selam vermenin farz olduğu miktar nedir?	Farz değildir	1 tarafa vermek farzdır	1 tarafa vermek farzdır	2 tarafa vermek farzdır.
55	Erkeğin avret yeri neresidir?	Göbeği ile diz kapağı arası	Ön ve arka uzuvları	Göbeği ile diz kapağı arası	Göbeği ile diz kapağı arası
56	Ölünün yıkanmasının farz olması için cesedin ne kadarının bulunması gereklidir?	?	Az da olsa olur	Az da olsa olur	?

57	Ölüyü yıkarken ağzına ve burnuna su vermek gerekir mi?	Hayır	Evet	Evet	Hayır
58	İhramlı iken hacda ölen kişinin üstüne hoş koku sürülüp başı örtülür mü?	Evet	Evet	Hayır	Hayır
59	Cenaze namazını kimin kaldırması gerekir?	Sultan Devlet Başkanı	Kaldırması vasiyet edilen kişi	Velisi Kaldırması vasiyet edilen kişi	—
60	Cenaze namazı, namaz kılmanın yasak olduğu kaç vakitte kılınmaz?	5	3	Her vakitte kılınabilir	3
61	Ölü gömülmek için, öldüğü yerden başka bir yere nakledilebilir mi?	Evet	Evet	Hayır	Hayır
62	Oruç için dil ile söyleyerek niyet etmek şart mıdır?	Evet	Evet	Hayır	Evet
63	Ramazan orucu için her gün ayrı ayrı niyet etmek şart mıdır?	Evet	Hayır	Evet	Evet
64	Kan aldirmek orucu bozar mı?	Hayır	Hayır	Hayır	Evet
65	Zekâtın farz olması için hangi mallardan borçlu olmamak şarttır?	Zirai ürün dışındaki mallardan	Altın ve gümüş	Böyle bir şart yoktur	Bütün mallardan
66	Erkek ve kadının ziynet eşyalarından zekât vermeleri farz mıdır?	Evet	Hayır	Hayır	Hayır
67	Kâğıt paradan zekât vermek farz mıdır?	Evet	Evet	Evet	Hayır
68	Madenlerden ne kadar zekât verilmesi gereklidir?	1/5	1/40	1/40	1/40

69	Ticarî bir eşyanın zekâtının şartları kaçtır?	4	5	6	2
70	Topraktan çıkan her şey için zekât vermek farz mıdır?	Evet	Hayır	Hayır	Hayır
71	Balın zekâtını vermek farz mıdır?	Evet	Hayır	Hayır	Evet
72	Vakfedilen topraktan zekât vermek farz mıdır?	Evet	Evet	Hayır	Hayır
73	Kiralanan veya emanet alınıp ekilen toprağın zekâtını vermek farz mıdır?	Hayır	Evet	Evet	Evet
74	Zeytinin zekâtını vermek gerekli midir?	Evet	Evet	Hayır	Evet
75	Yem ile beslenen ve çalıştırılan hayvanlardan zekât vermek farz mıdır?	Hayır	Evet	Hayır	Hayır
76	Koyun ile keçi kaç yaşlarında olursa zekâtı farzdır?	Koyun 1 Keçi 1	Koyun 1 Keçi 1	Koyun 1 Keçi 2	Koyun 1/2 Keçi 2
77	Kadın yanında kocası olmadan hacca gidebilir mi?	Hayır	Evet	Evet	Hayır
78	Acizlik veya zaruret yüzünden hacca gidemeyen kişinin kendi yerine başkasını göndermesi caiz midir?	Evet	Hayır	Evet	Evet
79	Haccın şartı kaç tanedir?	2	4	5	4
80	Şeytan taşlarken atılan taşın cemreye düşmemesi caiz midir?	Evet	Hayır	Hayır	Hayır
81	Müslüman olmayan bir fakire yemek verilmesi caiz midir?	Evet	Hayır	Hayır	Hayır
82	İpeğin üzerine oturmak, yaslanmak, yastık olarak kullanmak, duvar örtüsü yapmak haram mıdır?	Hayır	Evet	Evet	Evet

83	Erkek çocuğa ipek giydirmek caiz midir?	Hayır	Hayır	Evet	Evet
84	Gümüş ile süslenmiş kaptan su içmek ya da abdest almak caiz midir?	Evet	Hayır	Hayır	Hayır
85	Sakalı kesmek haram mıdır?	Evet	Evet	Hayır	Evet
86	Tavla oynamak haram mıdır?	Hayır	Evet	Evet	Evet
87	Satranç oynamak haram mıdır?	Evet	Evet	Hayır	Evet
88	Ölen bir kişinin borçları ödenmeli midir?	Hayır	Evet	Evet	Hayır
89	Kişi kendi arazisinde bulunan maddenin ne kadarını devlete vermelidir?	Emek harcanmışsa 1/40	Emek harcanmışsa 1/5	1/40	1/5
90	Bir araziye gasp edip eken kimse çıkan ürünün sahibi midir?	Evet	Evet	Evet	Hayır
91	Yapılan bir sözleşmeyi değiştirmek veya feshetme süresi ne kadardır?	3 gün	İhtiyaç gereği kadar	3 gün	Anlaşma ile belirlenir
92	Cinsi tecavüzde bulunulan hayvanın hükmü nedir?	Öldürülür, etiyenmez	Öldürülmez, etiyenebilir	Öldürülmez, etiyenebilir	Öldürülmesi gerekir
93	Şarap ve diğer sarhoş edici maddelerin içilmesinin cezası kaç değnektir?	80	80	40	80
94	Şarap kokan veya şarap kusan kişiye değnek cezası uygulanır mı?	Hayır	Evet	Hayır	Hayır
95	Dinden döndüğü için öldürülen bir kişinin malı mirasçılara verilebilir mi?	Evet	Hayır	Hayır	Hayır
96	Dinden dönen kadın öldürülür mü?	Hayır	Evet	Evet	Evet

97	Terketmek, hapsedmek, aç ve susuz bırakmak suretiyle bir kişiyi öldürmek, kasten öldürmek gibi midir?	Hayır	Evet	Evet	Evet
98	Bir kadının hakimlik yapması caiz midir?	Evet	Hayır	Hayır	Hayır
99	Köpek necis bir hayvan mıdır?	Hayır	Hayır	Evet	Evet
100	Müezzin okuduğu ezandan dolayı ücret alabilir mi?	Hayır	Evet	Evet	Hayır

Fıkıh âlimlerinin aldığı hükümler;

Dikkat edilmesi gereken ayrıntı ise bu âlimlerin hepsi aynı bölgenin insanları, aralarında Avrupalı, Amerikalı ya da Avusturalyalı yok. Aynı din, aynı kitap, aynı elçi, hepsinin kaynağı var, netice birbirinin tam tersi.

ALLAH'TAN BAŞKASINA DUA EDEN İLE (YARDIM İSTEYEN) AYNI DİNDEN DEĞİLİZ!

Aslında müşrik nedir sorusunun cevabı ile bağlantılı bir konudur.

Müşrik; Allah'ın birliğini kabul etmeyen, Allah'tan başka kavram, obje ya da kişiye tapan ve bu nesnelere Tanrı'ya özgü özellikler yükleyen yani Tanrı'ya ortak koşan kimsedir.

Kur'an'ın ilk suresi Fatihâ'da, "Sadece Senden yardım dileriz" geçtiği halde neden başkalarından yardım istenir? Bir yere gitmek için yardım istemek ile sadece Allah'tan yardım istemek konusundaki fark nedir? Sadece Allah'tan yardım isteyeceksek, arızalanmış arabayı yoldan çekmek için başkasından yardım istemek doğru olur mu?

Allah'a ortaklar koşanların yaptığı hatayı gösterdiğimiz zaman, bize sorulan mantıksız sorularla başladım.

Kur'an Allah tarafından bize dinimizi yaşamak için yollanmış kullanma kılavuzudur. Allah dinini tamamlamıştır. (5/ Mâide 3)

İnsanları uydurdıkları fikirlere çağırarak için türbelerden ya da yaşadığı halde binlerce kilometre uzaktaki evliya dedikleri kişilerden yardım aldıklarını iddia eden bu uydurulmuş dinin adamları, bu hikayeleri mebzul miktarda kitapta yazarak sanki doğruymuş gibi bir kanaat oluşturmayı başarmışlar.

Örnek Menkıbe 1)

Gavs Hazretlerinin Misafiri

Köyün birinde oldukça şerli bir adam hanımıyla birlikte yaşarmış. Bütün köy halkı bu adamın şerrinden yaka silkip şikâyet ederlermiş. Her türlü melaneti işleyen bu adamın hanımı da kendisinden şikayetçiymiş ve kocasına;

- “Bey, böyle giderse sen öldüğünde cenazeni kaldıracak kimseyi bulamayacaksın.” diye kocasının halini kendisine göstermeye çalışmış. Ancak adam bildiğinden şaşmaz ve şer işlemeye devam edermiş. Gün gelir emri hak vaki olur, ecel bu adama da gelir. Hanımı biçare vaziyette kocasının cesedine bakarak ne yapacağını düşünürken, cami imamından yardım istemek gelmiş aklına. Hemen camiye koşup imam efendiye olup biteni anlatıp kocasının cenazesini kaldırmak için kendisinden yardım istemiş. İmam hemen tepki göstererek;

- “Olmaz kardeşim, ben bu adamın cenazesini yıkayıp namazını kıldırıma kalksam, köy halkı beni topa koyar.” diye rek kadının isteğini geri çevirmiş.

Kadın biçare vaziyette her kimden yardım istediye ret cevabı almış. Hal böyle olunca iş başa düşmüş ve kocasının cesedini bir çuvala koyup mezarlığın yolunu tutmuş. Tam mezarlığın önüne geldiğinde bakmış ki köylü mezarlığın kapısını tutmuşlar, yol vermiyorlar. Kadın sebebini sorunca;

- “Biz bu adamın dirisinden çok çektik. Ölüsünden de burada yatan bizim ölülerimizin sıkıntı çekmelerini istemiyoruz. Bu yüzden git kocanı köy dışında bir yere göm.” diyerek mezarlığa sokmazlar. Kadın iki gözü iki çeşme ağlayarak sırtında kocasının cesedini koyduğu çuvala dağın yolunu tutar. Maksudı dağın eteğinde bir çukur kazıp kocasını oraya gömecektir. Yolda giderken bir çobana rastlar, çoban da kendisine doğru gelen kadını görünce “bana misafir geliyor.” diye sevinir

ve kadının yardımına koşar. Hemen kadının sırtından çuvalı indirip kendi çıkınında bulunan nevaiesinden kadına ikram eder. Sonra da kadının hikayesini dinleyip;

- “Üzülme kardeşim, ben sana yardım ederim, şimdi onu gömerim. Sen hele otur istirahat et, gerisini bana bırak.” diyerek bir çukur kazar ve kadının kocasını oraya gömüverir. Kadın çobana bin bir hayır duası ederek evine döner...

O gece köyün imamı yattığında bir rüya görür. Rüyasında bütün peygamberler Hz. Muhammed (s.a.v.) efendimizin peşinden gelerek o gün ölen o şerli adamın cenaze namazını kılarlar ve dua ederler. İmam dehşet içinde uykudan uyanır ve bakar ki rüya görmüş ve pek ehemmiyet vermez. Tekrar yatar ve tekrar aynı rüyayı görür. Bütün peygamberler cenaze namazındadırlar. Tekrar uyanır ve tekrar uyur, yine aynı rüyalar... Sabaha kadar bu böyle sürüp gider.

Sabah kalktığı anda oldukça şaşkın vaziyettedir ve gördüğü rüyalara bir mana veremez. Ölen adam bir eşkiyadır ve herkese zararı dokunan günahkâr bir kişidir. Oysa gece defalarca gördüğü rüya rahmani bir rüyadır ve adamı tasdik etmektedir. İmam kendi kendine şöyle düşünür;

- “Bu rüyalar rahmani olduğuna göre biz bir yeri atladık ve hata yaptık.” diyerek köyün meydanına gider. Meydanda diğer köylülerle bir araya gelir ve her köylü buna benzer rüyalar görmüşlerdir. Hepsi şaşkıncıdır. Aralarında istişare ederek nerede hata yaptıklarını bulmak üzere adamın evine giderek karısını sorguya çekerler.

- “Hanım, bizim bildiğimiz kadarıyla senin kocan şaki, günahkâr bir adamdı. Hepimize el aman dedirtmişti. Ancak dün gece hepimiz böyle bir rüya gördük. Sen ne yaptın da bütün peygamberler senin kocanın cenaze namazına geldiler?” diyerek kadına sorarlar.

Kadın cevaben;

- “Vallahi ben bir şey yapmadım, yolda bir çobana rastladım. Daha sonra o çoban kocamı gömdü, olan biten budur.” der. İmam bakar ki olup bitenle çoban ilgilidir. Hemen dağa doğru yola çıkarlar ve çobanı bulup olan biteni ona da anlatırlar. Daha sonra da;

- “Ey Allah’ın kulu, sen ne yaptın da bu adam böyle oldu?” derler. Çoban başlar anlatmaya;

- “Ben bu arazide bir garibim, tarlada bağda çalışanlar buradan gelip geçerler. Ben de onları görünce “İşte Allah bana misafir gönderdi.” diyerek onlara koyunlardan sağdığım sütü ikram ederim. Buradan her kim geçse, onları Allah’ın misafiri kabul ederek ikramda bulunmaya çalışırım.” diyerek hikayenin devamını anlatır.

- “O gün kadıncağız kocasını getirdiği sırada ben yine “Allah’tan misafir geldi.” diyerek ağırladım ve kadının kocasını kazdığım çukura gömdüm. Toprağı örtüp defin işlemini bitirdikten sonra Allah’a şöyle dua ettim;

“Ya Rabbi bugüne kadar hep sen bana misafir gönderdin, ben ağırladım. Bugün de ben sana bir misafir gönderiyorum. Sen de onu şanına yakışır şekilde ağırla.” diye dua ederek cenaze işini bitirdim.” diyerek işin aslını ortaya çıkartır...

Gavs Hazretlerinin misafiri olmak değerli ziyaretçilerimiz, olayda görüldüğü üzere duanın bereketi ve dua eden gönlün safiyeti üzerine âlemlerin Rabbi olan Allah (c.c.) şaki büyük günahkâr bir insanı dahi affederek tüm peygamberlerini onu karşılamaya göndermiştir. Eğer olaydaki misal bir çobanı arayıp bulmaya kalkarsanız çok uğraşırsınız. Bugün Ümmet-i Muhammed’in çobanlığını Allah dostları yapmaktadırlar.

Her kim ki Gavs-ı Sani Hazretlerinin ziyaretine gitse, o kişi Allah’ın misafiri olarak huzura varıp o niyete göre muame-

le görerek ağırlandı izzeti ikramda bulunulur ve Allah'a affettirilir. Aynı şekilde o büyük Allah dostu Rabbu'l-Âlemin'in kendisine misafir olarak yolladığı kulunu vakti saati geldiğinde,

“Ya Rabbi biz de sizin bize yolladığınız kulunuzu size misafir olarak gönderiyoruz.” diyerek çoban misali sofîyi Allah'a yolcu eder. Bu kapı çok büyüktür, kapının çobanı da çok büyüktür. Her kim ki yolu düşerse misafir olmaya gayret etsin.⁶⁰

Gördüğünüz gibi Gavs'ın nasıl yardım ettiğine dair örnek bir menkıbe aldık, içindeki sayısız iftirayı fark edebilmek için Kur'an okumuş olmak yeterlidir.

İkinci örneğimizi farklı bir tarikattan alalım:

Örnek Hadis 1)

Buhârî'deki hadis-i şerifte, Beni İsrâîl'den gaybı bilen, keramet sahibi zatların bulunduğu ve bu ümmetten de Hz. Ömer'in onlar gibi keramet sahibi bir zat olduğu bildirilmektedir.

Hz. Âdem, çok dua etti ise de kabul olmadı. Peygamber Efendimizi vesile ederek, onun hürmeti için dua edince duası kabul oldu.

Allahü Teâlâ, “*Ya Âdem! Habibimin ismi ile her ne isteseydin kabul ederdim, o olmasaydı seni yaratmazdım.*” buyurdu. (Beyhakî)

Hülasat'ül-kelam'da Rasûlullah'ı ve evliyayı vesile ederek dua etmenin caiz olduğu bildiriliyor.

Örnek hadisler vermeden önce hadislerin içinde bolca geçen “ebdal” kelimesinin manasını verelim.

Ebdal; Allahü Teâlâ'nın evliya kullarından. Dünyadan kendini çekmiş, ibadete vermiş derviş.

Allahü Teâlâ'nın ümmet-i Muhammed'e yapmış olduğu ikram ve ihsanlardan birisi de böyle mübarek zâtları aralarında bulundurmasıdır.

Bu husustaki hadis-i şeriflerden birkaçı da şöyledir:

"Ya Rabbi senden isteyip de verdiğin zatların hatırı için senden istiyorum." [İbni Mâce]

"Çölde yalnız kalan kimse bir şey kaybederse, "Ey Allah'ın kulları bana yardım edin!" desin; çünkü Allahü Teâlâ'nın sizin göremediğiniz kulları vardır." [Taberani]

"Hayvanı kağan "Ey Allah'ın kulları bana yardım edin, Allah da size acısın." desin!" [Hısn-ül hasin]

"İbrahim Peygamber gibi 40 kişi her zaman bulunur. Onların bereketiyle gökten yağmur yağar, suya kavuşulur, yardım görülür ve zafere kavuşulur. Onların yerine yeni birisi gelmedikçe içlerinden biri ölmez." [Taberani]

"Çölde veya ıssız bir yerde hayvanını kaybeden kimse, "Benim için o hayvanı bulun" desin! Çünkü yeryüzünde [sizin görmediğiniz] Allahü Teâlâ'nın öyle hazır kulları vardır ki o hayvanı o kimse için bulup getirirler." [Ebu Ya'la, Taberani, İbni Sünni]

"Ebdal kırk kişidir. Bunların bereketi ile düşmana galip gelirsiniz ve belâ gelmesinden kurtulursunuz." [İbni Asakir]

"Her asırda iyiler bulunur. Bunlar beşyüz kişi olup kırkı ebaldır. Her ülkede bulunur." [Ebu Nuaym]

"Yeryüzünde her zaman [ebdallerden] kırk kişi bulunur. Her biri İbrahim aleyhisselam gibi bereketlidir. Bunların bereketi ile yağmur yağar. Biri ölünce, Allahü Teâlâ, onun yerine başkasını getirir." [Taberani]

"Dünya ebdaller sayesinde ayakta durur. Allahü Teâlâ'nın yardımını onların bereketi ile gelir." [Taberani]

"Ebdaller, bid'at ehli değildir. Bâtıl ve günah söze dalmazlar." [İbni Ebi'd-dünya]

Elçiler arasında ayırım yapmanın âyetler ile yasaklandığı halde ısrarla elçilerini diğer elçilerden üstün görme problemi her dinin içindeki fanatiklerin ortak noktasıdır. Hristiyanların İsa Rasûl için yaptıklarını Yahudiler Musa Rasûl için yapıyorlar. Müslüman olduğunu iddia edenler de âyetlerin uyarısına rağmen uydurma hadislere inanarak âyetlerin tersi bir inancı sahipleniyorlar.

Buna alet ettikleri âyetin saklanan kısmını göstermeden **"Sorularla İslamiyet"** sitesinin Muhammed Rasûl'ü övmek için kullandıkları âyeti bu şekilde veriyorlar. Sizler için site-den kopyaladım.

"Peygamberlerin bir kısmını bir kısmına üstün kıldık."⁶¹

Şimdi aynı âyeti orijinal kesilmemiş haliyle veriyorum.

2/Bakara 253)

"O rasûllerin bir kısmını bir kısmına üstün kıldık. Örneğin kimileriyle ALLAH konuştu, kimilerini de derecelerle yükseltti.

61 Bakara, 2/253; İsrâ, 17/21, 55

Meryem oğlu İsa'ya apaçık deliller verdik ve onu Kutsal Ruh ile destekledik. ALLAH dileseydi onların ardından gelenler, kendilerine apaçık deliller geldikten sonra birbirleriyle kavga etmezlerdi. Fakat anlaşmazlığa düştüler. Kimisi inandı, kimisi inkâr etti. ALLAH dileseydi birbirleriyle savaşımazlardı. Fakat, ALLAH dilediğini yapar.

Gördüğünüz gibi makasla yarısı kesilmiş âyet ile Muhammed Rasûl'e övgüyü çıkarttıkları âyetin konusu Musa ve İsa rasûller! Allah'ın övgüsünü alarak yasak olmasına rağmen kendileri övüyorlar, oysaki Allah kendisi övüyor bize ayırım yapmayın diyor.

Diğer suiistimal edilen âyet ise;

21/Enbiya 107

"Seni âlemlere ancak rahmet olarak gönderdik."

Bu âyet hemen hemen birçok vaaz ve sohbetin konusunu oluşturur. Neredeyse birçok mevzu buraya bağlanır. Oysaki rahmet; Kur'an için de kullanılır, başka rasûl için de kullanılır.

12/Yusuf 111

"Onların tarihinde, bilinç sahipleri için bir ders vardır. Bu uydurma bir "HADİS" değil; fakat kendisinden öncekilerin doğrulayıcısı her şeyin detaylı açıklaması ve inananlar için bir hidayet ve RAHMETTİR."

16/Nahl Suresi 64

"Sana bu kitabı indirdik ki anlaşmazlığa düştükleri konuları kendilerine bildiresin. Bu kitap inanan bir topluluk için bir yol göstericidir, bir RAHMETTİR."

16/Nahl Suresi 89

"Her topluluk içinden, kendilerine karşı bir tanık gönderdiğimiz şunlara karşı da seni tanık olarak getirdiğimiz gün... Biz sana bu kitabı her şeyi açıklayan bir yol gösterici, bir RAHMET ve müslümanlara bir müjde olarak indirdik."

6/Enam Suresi 156-157

"Kitap yalnız bizden önceki iki topluluğa indirildi. Biz onların okumalarından habersiz idik" demeyesiniz yahut "Eğer bize kitap indirilseydi biz onlardan daha çok doğru yolda olurduk" demeyesiniz diye bu Kur'an'ı indirdik. İşte size Rabbinizden açıkça bir delil, bir hidayet ve RAHMET geldi. Artık Allah'ın âyetlerini yalanlayan ve onlardan yüz çeviren kimseden daha zalim kimdir? İnsanları âyetlerimizden alıkoymaya kalkışanları yapmakta oldukları engellemeden dolayı azabın en kötüsü ile cezalandıracağız."

12/Yusuf Suresi 56

"Böylece Yusuf'a dilediği yerde oturmak üzere ülkede imkân ve iktidar verdik. Biz RAHMETimizi istediğimize veririz ve iyi davrananların mükafatını zayi etmeyiz."

Bu âyetle okuduğunuz gibi Yusuf Nebî için de rahmetin kullanıldığını görüyorsunuz.

19/Meryem Suresi

16-17 Kitapta Meryem'i de an. Hani ailesinden ayrılarak doğru tarafında bir yere çekilmiş ve onlarla arasında bir perde germişti. Biz ona Cebrâil'i göndermiştik de ona tam bir insan şeklinde görünmüştü.

18. Meryem "Senden Rahmân'a sığınırım. Eğer Allah'tan çekinen biri isen (bana kötülük etme). dedi."

19. Cebrâil, "Ben ancak Rabbinin elçisiyim. Sana tertemiz bir çocuk bağışlamak için gönderildim. dedi."

20. Meryem, "Bana hiçbir insan dokunmadığı ve iffetsiz bir kadın olmadığım hâlde benim nasıl çocuğum olabilir? dedi."

21. Cebrâil dedi ki: "Evet, öyle. Rabbin diyor ki: O benim için çok kolaydır. Onu insanlara bir mucize, katımızdan bir RAH-MET kılmak için böyle takdir ettik. Bu zaten hükme bağlanmış bir iştir."

Bu âyette de İsa Rasûl'ün rahmet olarak geçtiğini görüyoruz. Rahmet kökünden merhametli sıfatı ile geçen âyetleri de konu ile ilgilenmek isteyenler inceleyebilir.

Bu kadar âyeti görmezden gelenler, aslında rahmetten kastedilenin Kur'an olduğunu saklamak isteyenlerdir.

Öncelikle rasûller arasında ayırım yapmanın yasaklandığı âyetleri okuyalım, daha sonra çevremizde bize anlatılan uydurma hadislerin birkaç tanesini düşünmeniz amacı ile vereyim.

Örnek Âyet 1)

2/Bakara 285

Rasûl, Rabb'inden kendisine indirilene iman etti, mü'minler de. Hepsî; Allah'a, meleklerine, kitaplarına ve resullerine iman ettiler: "Biz, O'nun resullerinden hiçbirini diğerinden ayırt etmeyiz. İşittik ve itaat ettik. Rabb'imiz! Bizi bağışla, dönüşümüz ancak Sanadır." dediler.

Örnek 2)

3/Âl-i İmran 8

De ki: "Biz; Allah'a, bize indirilene, İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakup'a ve onun soyundan gelenlere indirilene; Musa'ya,

İsa'ya, nebilere Rablerinden verilene iman ettik. Onları birbirinden ayırt etmeyiz. Biz O'na teslim olanlarıdır."

Bu kadar açık âyetlere rağmen sayısı belirsiz iftiralar ile rasûller yarıştırıldı.

Şimdi iftiralardan birkaç örnek verelim;

Örnek Hurafe 1)

"Ehl-i Sünnet âlimlerinin tamamına yakın kısmı Hz. Peygamber'in (s.a.v.) bütün meleklerden üstün olduğu görüşündedir."⁶²

Örnek Hurafe 2)

Önceki peygamberlere verilmeyen beş özelliğin Rasûlullah'a (s.a.v.) verildiğine dair rivayettir.⁶³

- 1) Hz. Peygamber'e (s.a.v.) bir aylık mesafeden düşmanlarının kalbine korku salma özelliği verilmiştir.
- 2) Yeryüzü namazgah, temiz ve temizlik sebebi kılınmıştır.
- 3) Ganimetler ona helâl sayılmıştır.
- 4) Diğer nebiler sadece kendi kavimlerine gönderildiği halde, o bütün insanlığa peygamber olarak gönderilmiştir.
- 5) Kendisine şefaet etme hakkı tanınmıştır. Başka bir rivayete göre bu özelliklerin yanında kendisine az sözle çok mâna ifade etme (**cevâmiu'l-kelim**) kabiliyeti verildiği ve rüyasında yeryüzü hazinelerine ait anahtarların getirilip önüne konulduğu bildirilir.

"Beş maddelik rivayet diğer rivayetler ile birleşince, çelişkiyi kapatmak için altı demek yerine ayrıca diyerek ilaveler devam ediyor."

62 Nebhâni, el-Fezâ'ilü'l-Muhammediyye, s. 68-70

63 Buhârî, Teyemmüm 3, Salât 56; Müslim, Mesâcid 3

Örnek Hurafe 3)

Resûl-i Ekrem'in (s.a.v.) dünyaya ait üstünlüklerinden biri de en temiz ve en şerefli bir soydan gelmesidir.

"Amcası Ebu Leheb olduğu halde böyle bir iddia yazılması çok ilginç bir çelişki ortaya koyuyor. Aslında soy ile ilgili en doğru detay İbrahim nebînin babasının örneği olmasına rağmen ısrarla "şerefli soy" vurgusu tam bir Kur'an cahilliği örneğidir."

Bunu çeşitli ifadelerinde belirten Hz. Peygamber (s.a.v.)⁶⁴ soyunun hep meşru evliliklerle süregeldiğini söylemiştir.⁶⁵

Onun bu üstünlüğü, kendisinden sonra neslini sürdüren Ehl-i beyt ile devam etmiştir.

"Soyuna yapılan bu iltifatın altında yatan gerçek, seyyid olduğunu iddia eden kişilere karşı saygıda kusur edilmesin, düzen bozulmasın diye yapılmaktadır."

Örnek Hurafe 4)

Hz. Âdem'in (a.s.) Allah nezdinde seçilmiş bir kul vasfı taşımasını hayret verici bulan bazı sahâbîlere Rasûlullah (s.a.v.) bunların hepsinin doğru olduğunu söylemiştir. Ancak kendisinin de Allah'ın habibi olduğunu, kıyamet gününde Âdem'in (a.s.) ve diğer peygamberlerin kendisinin dûnunda bir mevki de bulunacağını, hamd sancağını kendisinin taşıyacağını, ilk defa kendisinin şefaet edeceğini, cennetin kapı halkalarını ilk önce kendisinin hareket ettireceğini, Allah'ın ilk defa kendisini içeri alacağını, beraberinde de mü'minlerin fakirlerinin bulunacağını ve Allah katında öncekilerin ve sonrakilerin en değerlisinin kendisi olduğunu belirtmiş, bu özelliklerin her

64 Müsned, II, 373; Buhârî, Menâkıb 23

65 Süyûtî, Hasais, I, 37

birinin sonunda, “**Bunu övünmek için söylemiyorum.**” cümlesini tekrarlamıştır.⁶⁶

Örnek Hurafe 5)

Ayrıca Resûl-i Ekrem (s.a.v.) kabirden ilk defa kendisinin çıkacağını, kimsenin konuşmaya cesaret edemeyeceği o dehşetli günde bütün insanlar adına konuşup huzûr-ı İlâhîde onların dertlerini anlatacağını, Arafat meydanındaki vakfenin uzayıp insanların alabildiğine bunalacağı kıyamet gününde hesabın başlaması için kendisinin şefaati edeceğini, ümitsizliğe düştükleri zaman şefaatinin kabul edildiğini onlara müjdeleyeceğini bildirmiştir.

Hız. Peygamber (s.a.v.) ve ümmeti dünyada son peygamber ve son ümmet olmakla beraber ahirette en önde buluncaklardır.⁶⁷

Resûl-i Ekrem'in (s.a.v.) ahiretle ilgili faziletleri arasında şefaati hakkı önemli bir yer tutar.

Her peygamberin kabul edilmiş bir duası olduğunu söyleyen Rasûlullah (s.a.v.), kendi duasını kıyamet gününde ümmetine şefaati etmek için sakladığını haber vermiştir.⁶⁸

“Her satırına âyetler ile itiraz edilecek bu iddialar savuncanlar ile aynı dinden değiliz!”

66 Dârimî, Mukaddime 8; Tirmizî, Menâkıb 1

67 Buhârî, Cuma 1, 12; Müslim, Cuma 19-21

68 Müslim, İmân 335; Kaynak: Ahatlı, Erдің; Hasâisu'n-Nebî; TDİA, Hasâisu'n-Nebî Maddesi.

KIYAMET GÜNÜNDE ALLAH'TAN BAŞKASINDAN YARDIM BEKLEYENLERLE AYNI DİNDEN DEĞİLİZ!

Gerçek İslam ile uydurulmuş dinin arasındaki en belirgin özellik "**şefa**at" inancıdır. Şefaatin tümü Allah'a ait olduğu halde sayısız şefaatchiler bulan mezhep, tarikat ve cemaatler sayısız Kur'an âyetlerini saklamak ya da manasını değiştirmek zorunda kalmışlar. Bu bölümde Kur'an'daki şefa

at ile kıyamet günü kurtarıcı olarak görülen şefaatchilerin delillerini karşılaştıracğız.

Öncelikle mevcut şefa

Örnek Uydurma Hadis 1)

Sahih bir hadiste Rasûlullah: "**Şefa**atim ümmetimden büyük günah sahibi kimselerdir." buyurdu. Tirmizî şu ziyadeyi kaydeder: Hz. Cabir (radıyallahu anh) dedi ki: "**Kebâir** (büyük günah) ehli olmayanın şefaate ne ihtiyacı var!"⁶⁹

Cenab-ı Hak'ın bazı kullarına şefaathetme hakkını vermesi ve günahkar kullarını cehennemden o kişilerin eliyle kurtarması o kişilerin dünyadaki yaşantılarının hürmetinedir.

Onların dünyadaki takvaları, ibadetleri, zühdleri, muhabbetleri ve diğer sıfatları bu makama ulaşmalarının sebebi olmuştur. Cenab-ı Hak başta Peygamber Efendimiz (s.a.v.) ve diğer şefaathet edicilerin şefaathetinden istifade etmeyi bizlere nasip etsin.”

Diyerek savunulmaktadır.

Birkaç şefaathet hadisi daha verelim.

Örnek Uydurma Hadis 2)

Nakledeceğimiz **bu hadis-i şerifi** Enes b. Malik Hazretleri rivayet etmiştir. Peygamber Efendimiz (s.a.v.) şöyle buyurmuştur:

*Benim şefaathetim ümmetimden büyük günah sahipleri içindir.*⁷⁰

Örnek Uydurma Hadis 3)

Üçüncü hadisimizi Zeyd b. Erkam Hazretleri nakletmiştir. Efendimiz (s.a.v.) şöyle buyurmuştur:

*Kıyamet günündeki şefaathetim haktır. Kim şefaathetime inanmazsa onun ehlinden olmayacaktır. Yani şefaathetime inanan mayan ona kavuşamayacaktır.*⁷¹

Örnek Uydurma Hadisi 4)

Dördüncü hadisimizi Osman İbni Affan Hazretleri nakletmiştir. Efendimiz (s.a.v.) şöyle buyurmuştur:

70 Tirmizî, Kıyame: 11; İbni Mâce, Zühd: 26; Ahmed ibn Hanbel, 3/113

71 El-Mutteki, Kenzü'l-Ummân: 14/399

*Kıyamet gününde üç zümre şefaate edecektir. Peygamberler sonra âlimler sonra da şehitler.*⁷²

Örnek Uydurma Hadis 5)

Beşinci hadisimizde, Peygamberimiz (s.a.v.) şöyle buyurmuştur:

*Her peygamberin müstecab -yani Allah'ın kabul edeceği- bir duası vardır. Her peygamber o duayı yapmada acele etti. Ben ise bu duayı kıyamet gününde ümmetime şefaate olarak kullanmak üzere sakladım. Allah'ın izniyle şefaate ümmetimden Allah'a hiçbir şeyi şirk koşmadan ölenler nail olacaktır.*⁷³

Örnek Uydurma Hadis 6)

Hiz. Ali'den rivayet edilen bir hadis-i şerifte Peygamberimiz (s.a.v.) şöyle buyurmuştur:

*"Her kim Kur'an okur ve ezberlerse, Allah onu cennete sokar. Ehli cennet cehennemlik olan on kişiye şefaate etmesi için ona yetki verir."*⁷⁴

Örnek Uydurma Hadis 7)

Cabir İbni Abdullah Hazretlerinden rivayet edilen hadis-i şerifte Peygamberimiz (s.a.v.) şöyle buyurmuştur:

*"Her kim ezanı işittiği zaman şu duayı yaparsa kıyamet günü şefaate ona helal olmuştur..."*⁷⁵

72 İbni Mâce, Züh'd:37, 2/1443

73 Buhârî, Daavat 1, Tevhid 31; Müslim, İman 334, (198); Muvatta, Kur'an 26, (1, 212); Tirmizî, Daavat 141, (3597)

74 İbni Mâce, Mukaddeme, 212; Tirmizî, Kur'an, 2830; Müsned-i Ahmet, 1203

75 Buhârî, Ezan, 579; Nesâî, Ezan, 673; Tirmizî, Salât, 195; Ebu Davud, Salât, 445; İbn Mâce, Ezan 714

Örnek Uydurma Hadis 8)

Ebu Hüreyre Hazretleri şöyle demiştir: *“Ey Allah’ın Rasû-lü! Kıyamet gününde senin şefaatine en ziyade kim mazhar olacak?”* Rasûlullah (s.a.v.) şöyle buyurdu:

*“Ya Eba Hüreyre! Hadise düşkünlüğünden dolayı senden önce bunu kimsenin sormayacağını tahmin ediyordum. Kıyamet günü şefaatine en çok nail olacak kimse kalbinden veya içinden ihlâsla ‘Lâ ilâhe illallah.’ diyendir.”*⁷⁶

Örnek Uydurma Hadis 9)

Yine Ebu Hüreyre Hazretleri şöyle demiştir: Peygamberimiz (s.a.v.) bir sohbetinde, **“Rabbinin seni Makam-ı Mahmud’a göndereceğini umabilirsin.”** ayetini okuduğunda Makam-ı Mahmud’un ne olduğu ona soruldu. Peygamberimiz: **“O şefaattir.”** cevabını verdi.⁷⁷

Örnek uydurma hadis 10)

Ubey İbni Ka’b’ın babasından rivayetine göre Peygamberimiz (s.a.v.) şöyle buyurdu:

*“Kıyamet günü olunca ben peygamberlerin imamı, hatibi ve şefaatlerin sahibi olurum. Bununla beraber övünmem.”*⁷⁸

Örnek Uydurma Hadis 11)

Cabir İbni Abdullah Hazretlerinden rivayete göre Peygamberimiz (s.a.v.) şöyle buyurmuştur:

“Bana benden önce kimseye verilmeyen beş şey verilmiştir. Bir aylık yola kadar düşmanlarıma korku salmak ile yardım olundum. Yeryüzü bana temiz olarak mescit kılındı. Onun için ümmetimden namaz vaktine erişen her kimse namazını kılsın.

76 Buhârî, İlim, 97

77 Tirmizî, 3062; Müsned-i Ahmed, 9307, 9358, 9810, 10419

78 İbni Mâce, Zühd, 4305; Tirmizî, Menâkıb, 3546

Ganimetler bana helal kılındı. Hâlbuki benden önce kimseye helal kılınmamıştı. Bana şefaât verildi ve her peygamber kendi kavmine gönderilirken ben bütün insanlara gönderildim.”⁷⁹

Örnek Uydurma Hadis 12)

İbni Ömer Hazretlerinden rivayete göre Peygamberimiz (s.a.v.) şöyle buyurmuştur:

“Kim Medine’de ölmeye güç yetirirse orada ölsün. Zira ben orada ölenlere şefaât ederim.”⁸⁰

Örnek Uydurma Hadis 13)

Ebu Said el-Hudri Hazretlerinden rivayete göre Peygamberimiz (s.a.v.) şöyle buyurmuştur:

Rasûlullah’ın yanında Ebu Talib’in adı geçmiş bunun üzerine: *“Umulur ki kıyamet gününde benim şefaâtım ona bir fayda verir de cehennemden sığ yerine konur, topuklarına kadar erişir, ondan beyni kaynar.”* demiştir.⁸¹

Örnek Uydurma Hadis 14)

“Cennette ilk şefaât eden ben olacağım ve yine ben peygamberlerden en çok tâbisi olanım.”⁸²

Örnek Uydurma Hadis 15)

Enes İbni Malik Hazretleri der ki: *“Rasûlullah’tan şefaâtini istedim.”* Dedi ki: **“Evet, ederim.”** Ben dedim ki: *“Nerede isteyeyim?”* Dedi ki: **“Beni talep edeceğin ilk yerde yani sıratıta iste.”** Peki ya seni orada bulamazsam? **“O zaman Mi-**

79 Buhârî, Teyemmüm, 323; Müslim, Mesacid, 810; Nesâî, Güsl, 429; Mesacid, 728

80 Tirmizî, Menâkıb, 3852; İbn Mâce, Menasik, 3103; Müsned-i Ahmed, 5180, 5555

81 Müslim, İman, 310; Buhârî, Menâkıb, 3596; Müsned-i Ahmet, 10636, 11044, 11094

82 Müslim, İman, 289-291; Müsned-i Ahmed, 11969; Dârimî, Mukadde-me, 51

zan'da ara.” Ya orada da bulamazsam? “Havzın yanında ara.”⁸³

“Şefaât konusunda daha başka hadisler de var. Sözü daha fazla uzatmamak için bu kadarıyla yetiniyoruz. Daha fazlasını bulmak isteyenler hadis kitaplarının ilgili bölümüne müracaat edebilirler.”

Son paragraftaki tavsiye bana ait değil ben de aynısını yazacaktım. Aynısını kendileri yazmış onlar da biliyor binlerce farklı farklı hadis var yazmaya gerek yok.

Bu iftiralara karşı biz de âyetler ile cevap verelim.

Öncelikle en çok yaptıkları hileyi gösterelim Âyetlerin manalarını kaydırırlar. (5/Mâide 13)

Şefaât inancını savunan cahiliye dönemindeki insanların bir benzerini hatta aynısını savunan gelenekçi din adamları öncelikle kişilerin günahlarından dolayı cehenneme gideceklerini söyledikten sonra kendileri gibi din adamlarının onlar için dua edeceğini ve onları kurtaracaklarına inandırdı.

Allah ile kulu arasında kendilerine bir yer bulan bu din adamları şeytanın en büyük hilelerinden biri olan şefaât inancını ürettiler. Âyetleri bağlamından kopararak konu içindeki yerinden saklayarak ve özellikle Kur'an bütünlüğünden kaçırarak birçok âyetin manasını kaydirdılar. Bunları örnekler ile verelim.

ÖRNEK ÇEVİRİ: 19/Meryem 87

Diyanet Çevirisi Meryem: 87

Rahman'ın katında bir ahd almış olandan başkası asla şefaatte bulunamayacaktır.

83 Tirmizî, Kıyame, 2357; Müsned-i Ahmed, 12360

Çevirimiz Meryem: 87

Rahman'ın katında ahit/söz almışlar dışında şefaate sahip olmayacaklardır.

Yukarıdaki âyetin çevirisinde yapılan hata sebebiyle söz almış kişilerin şefaate edebileceği anlamı çıkartılıyor. Böylece âyet konunun başından itibaren verdiğimiz âyetlerle ve diğer birçok Kur'an âyeti ile çelişkili bir durum ortaya çıkarıyor. Oysa âyet Rahman'dan ahid/söz almış olanların ŞEFAATE MALİK/SAHİP OLACAKLARINI söylüyor. Yani âyetle şefaate etme değil; şefaate sahip olma/ulaşma durumu söz konusudur. Şefaate/yardım edecek olan Allah'ın bizzat kendisidir. Kur'an'ın şefaati reddetmediğini fakat şefaatin tümünün yalnız Allah'a ait olduğunu belirttiğini önceki bölümde işlemiştik.

(39/Zümer: 44)

ALINAN ÇOK ÖNEMLİ AHİD/SÖZ NEDİR?

- Rahman'ın katında tüm insanlardan alınan söz şeytana kulluk etmemek ve erdemli bir yaşam sürmektir. Bu sözlere sadık kalmak veya kalmamak ahiretteki sonsuz yaşamımızın sonucunu belirleyecektir.

Alınan Ahidlerden/Sözlerden Biri:

Şeytana Kulluk Etmemek!**36/Yasin: 60**

Ey Adem'in çocukları şeytana kulluk etmeyeceğinize/tapmayacağınıza dair sizden ahid/söz almamış mıydım? O sizin açık düşmanınızdır.

Alınan Diğer Bir Ahid/Söz:

Erdemli Bir Hayat Sürmek!

3/Âl-i İmran: 76

Kim ahdini/sözünü yerine getirir ve erdemli bir yaşam sürerse bilsin ki ALLAH erdemlileri sever.

Şefaatchiler Edinmek, Kullara Tapmak ve Ahdi/Sözü Bozmak Manasına Gelir!

"ALLAH'ı bırakıp kendilerine ne zarar ne de yarar veremeyenlere kulluk ediyorlar/tapıyorlar ve "Bunlar ALLAH'ın yanında bize şefaate edecekler." diyorlar. De ki: "ALLAH'ın göklerde ve yerde bilmediği şeyleri mi O'na bildiriyorsunuz? O çok yücedir ortak koştuklarınızdan uzaktır." Erdemli Bir Hayat Sürmemiş Olanlar Ahdini/Sözünü Bozmuş Olurlar! (10/Yunus 18)

"Kim sözünü yerine getirir ve erdemli bir yaşam sürerse, bilsin ki ALLAH erdemlileri sever." (3/Âl-i İmran /76)

Ahdini Bozmuş Olanların Ahirette Payı Olmayacak!

"ALLAH'a verdikleri sözü ve yeminlerini az bir fiyata değişenlerin ahirette bir payları yoktur. ALLAH onlarla konuşmaz, diriliş gününde onlara bakmaz ve onları arındırmaz. Onlar için acıklı bir azap var. (3/Âl-i İmran 77)

Âyetlerin Mesajını Özetleyelim:

- Alınan birinci söz şeytana kulluk etmemektir. 36/Yasin 60
- Alınan diğer bir söz erdemli bir hayat sürmektir. 3/Âl-i İmran 76
- Şefaatchiler edinmek, onlara tapınmak ve ahdini/sözü bozmak manasına gelir. 10/Yunus: 18
- Erdemli bir hayat sürmeyenler de ahdini/sözünü tutmamış şeytana kulluk etmiştir. 3/Âl-i İmran: 76-77
- Alınan ahidleri/sözleri tutmayanlar, ahirette kesin olarak kaybederler. Allah onlarla konuşmaz, arındırmaz ve onlar azabı tadarlar. 3/Âl-i İmran: 77

Kur'an'da şefaât âyetlerinden örnekler verince konunun net olarak anlaşılacağı kanaatindeyim.

Örnek Âyet 1)

(39/Zümer 43-44)

"Yoksa onlar kendilerine Allah'tan başka şefaâtçiler mi edindiler? De ki: "O şefaâtçiler hiçbir şeye güç yetiremez, hiçbir şeyi kavrayamaz olsalar da mı?"

De ki: "Şefaât etme yetkisi bütünüyle Allah'a aittir; göklerin ve yerin hükümrânlığı O'nun elindedir, sonunda kaçınılmaz olarak dönüp O'na varacaksınız."

Örnek âyet 2)

(2/Bakara 48-123)

"Ve hiç kimsenin, hiç kimse adına bir şey ödemeyeceği, hiç kimsenin şefaatinin kabul edilmeyeceği, hiç kimseden bir fidye alınmayacağı ve yardım görülmeyeceği bir günden sakının."

Örnek âyet 3)

(6/En'am 94)

"Andolsun sizi ilk defa yarattığımız gibi 'teker teker, yapayalnız ve yalın (bir tarzda) bize geldiniz ve size lütfettiklerimizi arkanızda bıraktınız. İçinizden, gerçekten ortaklar olduklarını sandığınız şefaâtçilerinizi şimdi yanınızda görmüyoruz. Andolsun aranızdaki bağlar parçalanıp-koparılmıştır ve haklarında zanlar besledikleriniz sizlerden uzaklaşmıştır."

Örnek âyet 4)

(2/Bakara 254)

"Ey iman edenler hiçbir alış-verişin, hiçbir dostluğun ve hiçbir şefaatin olmadığı gün gelmezden evvel size rızık olarak verdiklerimizden infak edin. Kafirler... Onlar zulmedenlerdir."

Örnek âyet 5)

(6/En'am 70)

Dinlerini bir oyun ve eğlence edinenleri ve dünya hayatı kendilerini mağrur kılanları bırak. Onunla hatırlat ki bir nefis kendi kazandıklarıyla helake düşmesin; Allah'tan başka ne bir velisi ne bir şefaatchisi vardır; her türlü fidyeyi verse de kabul olunmaz. İşte onlar kazandıkları nedeniyle helake uğrayanlardır; küfre saptıklarından dolayı onlar için çılgınca kaynar sular ve acıklı bir azap vardır."

Örnek âyet 6)

(10/Yunus 18)

"Allah'ı bırakıp kendilerine zarar vermeyecek ve yararları dokunmayacak şeylere kulluk ederler ve "Bunlar Allah katında bizim şefaatchilerimizdir." derler. De ki: "Siz Allah'a göklerde ve yerde bilmediği bir şey mi haber veriyorsunuz? O sizin şirk koştuklarınızdan uzak ve yücedir."

Bütün şefaatile ilgili âyetleri yazmak yerine konu ile ilgili bir eseri tavsiye ederim.⁸⁴

Kapsamlı ve akıcı bir üslupla yazılmış basit ve önemli bir çalışmadır.

84 Kur'an'da Şefaate Gerçeği Ahmet Murat Sağlam, Ozan Yayınları

ÖLÜLER İLE İLETİŞİME GEÇENLER İLE AYNI DİNDEN DEĞİLİZ!

2/Bakara suresi 186)

"Kullarım beni sana soracak olursa muhakkak ki ben (onlara) pek yakınım. Bana dua ettiği zaman dua edenin duasına cevap veririm. Öyleyse onlar da benim çağırma cevap versinler ve bana iman etsinler. Umulur ki doğru yolu bulmuş olurlar."

Bu güzel âyete rağmen aracı arayanlar maalesef müşriklerin söylemeye cesaret edemeyeceği şeyleri (ayetlerden sonra vereceğim örnekler) savunuyorlar.

Genelde en çok kullandığımız 27/Neml sûresinin 80. âyetini ölülerden yardım istenmez demek için kullanıyoruz. Aslında oradaki ölüler hem gerçekten mezardaki ölüler hem de hakikati göremeyen cahil kişiler olduğu âyetten anlaşılabilir.

27/Neml Suresi;

79) O halde sen Allah'a güvenip dayan. Çünkü sen apaçık hakikat üzeresin.

80) Bil ki sen ölülere işittiremezsin arkalarını dönüp giderlerken sağırlara da çağırıp duyuramazsın.

81) Sen körleri yanlış yoldan doğruya yönlendiremezsin. Sen (çağırını) ancak âyetlerimize inanıp teslim olanlara duyurabilirsin.

Fakat ölülerden bir şey istenmeyeceği ya da onlara bir şey veremeyeceğimiz hediye edemeyeceğimiz yani iletişime geçmenin imkânsız olduğunu anlatan delil âyetlerimizden birkaçını sırası ile verelim.

7/Araf Suresi 195

Onların yürüyecek ayakları mı var? Yahut tutacak elleri mi var? Veya görececek gözleri mi var, ya da işitecek kulakları mı var? De ki: "Haydi çağırın ortaklarınızı, sonra bana tuzak kurun da bana göz açtırmayın bakalım!"

35/Fatır suresi 14

Onları çağırırsanız çağırınızı duymazlar. Duysalar da size cevap veremezler. Kıyamet günü de sizin onları ortak koştüğünüzü inkâr ederler. Hiç kimse sana Habîr olan Allah'ın verdiği gibi haber veremez.

35/Fatır Suresi 19-22

Görmeyen ile gören, karanlık ile aydınlık, gölge ile sıcak bir olmaz. Diriler ile ölüler de bir olmaz. Şüphesiz ki Allah dileye-ne işittirir. Sen kabirdekilere işittiremezsin.

36/Yasin Suresi 70

O diri olanları uyarmak ve gerçeği yalanlayan nankörlerin üzerine sözün hak olması içindir.

46/Ahkaf 5

Allah'ı bırakıp da diriliş gününe kadar kendilerine cevap veremeyen ve hatta onların dualarından bile habersiz olanları çağırarlardan daha sapık kim olabilir?

Ölülerden yardım istemek için kullandıkları âyeti de verelim... Yapılan hile aynı, kelimelerin manasını kaydırmak (5/ Mâide 13), aslında bizim onların şirkini göstermek için kullanmamız gereken âyeti onlar kullanıyor ve âyetle geçen dua kelimesini **istiğase** (yardım) olarak kabul ediyorlar.

2/Bakara 23

“Eğer kulumuza indirdiğimiz (Kur'an)den şüphedeyseniz bu durumda siz de bunun benzeri bir sure getirin. Ve eğer doğru sözlüyseniz Allah'tan başka şahitlerinize dua edin/çağırın.”

Şimdi de onların eserinden bakalım.

“Allah'tan başka şahitlerinize dua edin/çağırın. Dua edin size bu konuda yardım etsinler.” Burada duadan kast edilen istiğasedir.”⁸⁵

İSTİĞASE: Kelime ğa-ve-se/ثوغ kökünden gelir. Kök anlamı yardımdır. Kullanım amacı; içinde bulunulan sıkıntı da bir başkasından yardım talebinde bulunmaktır.⁸⁶

Zor durumda kalan birinin Allah katında muteber olduğuna inandığı evliya ve şeyh gibi birinden yardım istemesidir. Destek ve yardım istediği bu sözde evliyanın ölü ya da diri olması fark etmez, hatta yaşıyorsa uzakta olması da fark etmez. Kışının ‘Yardım et ey Allah'ın Rasûlü, yardım et ya Abdülkadir Geylani, yardım et ya Seyda, yardım et ya Cüneyt’ ve benzeri

85 Ğaribu'l Kur'an İbni Kuteybe 1/43

86 El-Külliyat 1/114, Tacu'l Arus 5/314

sözlerle yalvararak dua ederek içinde bulunduğu sıkıntıdan kurtulmak için yardım isteme metodudur. Kendisini Allah'ın duymadığını duysa bile yardım istediği kişinin Allah katında daha çok sevildiğini düşünerek yapılan bu uygulama maalesef İslam'ın yakınından bile geçmeyen bir şirk uygulamasıdır.

Allah'ın bize yolladığı biricik Kur'an'ın âyetlerine rağmen ölümlerden yardım isteyen onlar ile konuştuklarını iddia eden, türbesine gittiği kişinin ölmediğini savunan, adı anılınca geldiğine inandıkları bu kişileri Allah ile arasında vesile kılan inanışın birkaç iddiası ile kıyas yapalım.

Örnek Hurafeler)

1) “Abdülkadir el-Geylani der ki: “Kim bir derdi olduğunda benden yardım talep ederse onun derdini gideririm. Kim bir sıkıntısında benim ismimi nida ederse sıkıntısını çözerim. Kim bir ihtiyacında benimle Allah'a tevessül ederse sıkıntısı giderilir...”⁸⁷

2) “Faide: Efendimiz ve dayanağımız olan Ğavs-i A'zama nisbet olan istigâsenin keyfiyeti:

“Senin bir derdin olursa ve bunu Allah'ın gidermesini istersen şöyle yap: Yatsı namazından sonra ya da seher vaktinde iki rekât namaz kıl. Her rekâtta Fatihadan sonra on bir İhlas suresi okursun. Selam verdikten sonra Allah'a secde edersin. İhtiyacını ister ve Allah Rasulüne on bir defa salavat getirirsin. Sonra kalkar ve kıblenin sağ tarafına Irak yönüne doğru on bir adım atarsın. Birinci adımda ‘Ya Şeyh Muhyiddin’ dersin. İkinci de ‘Ya Mevlâna Muhyiddin’ de. On birincide ‘Ya seyyidu'l Sadat/Efendiler efendisi Abdülkadir Muhyiddin Ya Ubeydullah beni Allah'ın izniyle kurtar. Ya Şeyhu'l Sakaleyn/ İnsanların ve cinlerin şeyhi beni kurtar ve ihtiyacımın gide-

rilmesinde bana yardım et.' Sonra üç defa şu duayı okursun: Allah'ım her şey senden, seninle ve sanadır. Sen her şeyin her şeyisin. Ey merhametlilerin en merhametlisi senden rahmetinle istiyorum."⁸⁸

3) Mahmut Ustaosmanoğlu şöyle der:

"İmdat; yardım, yardıma yetişmek demektir. Hazreti Rasûlullah'ın yardım etmesi hakkında, sağlığında neyse yardım edebilir ama öldükten sonra ne yapabilir denilemez. Çünkü onun peygamberliği vefat etmesiyle bozulmamıştır."⁸⁹

4) "Cüneyd el-Bağdadi Dicle nehrini geçmek için geldi. Ya Allah dedi ve yerde yürüdüğü gibi suyun üzerinde yürümeye başladı. Onu gören bir adam Dicle nehrinden geçmek istedi fakat gemi bulamadı.

Cüneyd'e: 'Ben bu nehri geçmek istiyorum. Yol nedir?' diye sordu. Cüneyd dedi ki: 'Ya Cüneyd ya Cüneyd diyerek geçebilirsin.' Adam onun ismini çağırarak nehirde yürümeye başladı. Nehrin ortasına geldiğinde şeytan ona vesvese vermeye başladı.

"Cüneyd ya Allah diyerek nehri geçmesine rağmen sana ya Cüneyd diyerek geçmeni tavsiye etti. Sen neden ya Allah demeyesin ki?" Adam 'Ya Allah' diyerek yürümek istedi suyun içine battı. Adam Cüneyd'e seslendi:

"Ya Hazret batıyorum.' Cüneyd: 'Defalarca ya Cüneyd de' dedi. Adam dediğini yapınca boğulmaktan kurtuldu ve nehri geçti. Adam bunun sırrını Cüneyd'e sordu. Cüneyd: 'Ey ahmak! Sen henüz Cüneyd'in makamına ulaşmış değilken, direkt Allah'a ulaşmayı mı umuyorsun? Allahu Ekber."⁹⁰

88 Fuyudatu'l Rabbaniyye fi'l Measir ve Vurud el-Kadiriyye 42-43

89 Risale-i Kudsiyye Şerh ve İzahı 2/521

90 El-Melfuzat 1/131

Maalesef bu örnek ölümlerden yardım istemenin Allah'tan yardım istemekten daha doğru olduğunu anlatmaya çalışan bir amaç içinde görünüyor.

5) Yusuf en-Nebehani bazı tasavvuf âlimlerinin Allah Rasulü'yle istiğaseye cevaz vermemenin küfür olduğunu söylediklerini aktarıyor.

(Yardım istenmez dersin küfre girersin)

“Hatta Rasulle tevessül ve onunla istiğasenin meşru olduğunu bilmek âlimlerin tamamının ve İslam ehlinin avamının yanında dinde zorunlu bilinmesi gereken/Ma'lum mine'l din bid-darure meselelerdendir. Öyle ki es-Subki'nin 'Şifau'l Sikam' da İbni Hacer'in 'Cevheri-u'l Munazzam'da Maliki imamlarından aktardığına göre bazıları bunu yasaklayanların kafir olduklarına inanmıştır.”⁹¹

Bol bol eski Türkçe, Farsça ve Arapça kelimeler ile toplumun canını okuyan bu çok bilmiş kitle üstteki paragrafta diyor ki; “Ölüden yardım istenir itiraz eden kafirdir!”

6) “Sakın ama sakın bir iş başına geldiğinde Allah'tan yardım isteme. Çünkü senin hâlinin kötülüğü Allah'ı ilgilendirmez ve sana hemen yardım etmez. Geçmiş velilerden yardım istemeye bak. Onlar senin sıkıntını hemen giderirler, senin kötü hâlin onları ilgilendirir.”⁹²

7) Ebu Hasan el-Harakani'yi bir grup mürid ziyaret eder. Oradan ayrılıp gidecekleri zaman Ebu Hasan el-Harakani onlara:

“Başınıza herhangi bir şey gelirse beni vesile ederek Allah'tan yardım isteyiniz. Beni aracı yapınız.” diyor. Kafil oradan ayrılıyor, memleketlerine giderken gecenin bir vaktinde

91 Şevahidu'l Hak 106

92 Ruhu'l-Meani 14/166

hırsızlar, yol kesiciler ve eşkıyalar kervanı soyuyor. Ve bu arada kervanda bulunan insanların tamamı ‘Allah, Allah’ diye bağırıyor ve Allah’tan yardım istiyor. Amma o anda müridlerden birisi Ebu Hasan el-Harakani’nin nasihatini hatırlıyor. ‘Ne olur Ebu Hasan hürmetine bizi kurtar’ diyor. Ve sabah olduğunda bakıyorlar herkes soyulmuş, malı mülkü her şeyi alınmış. Ama ‘Ya Ebu Hasan’ diyen kişiye hiçbir şey olmamış.

Sabah olunca tekrar hazrete gidiyorlar, diyorlar efendim biz “Allah” dedik soyulduk, bu ‘Ebu Hasan’ diyen kurtuldu. Bunun sırrı nedir?

Ebu Hasan el-Harakani diyor ki: ‘Evlatlarım ben size söylemiştim, siz isyan ettiğiniz için, günah işlediğiniz için Allah sizin duanıza icabet etmez. Ama o beni aracı yapınca ben Allah’a dua ettim. Allah benim duamı kabul etti.’⁹³

Bir televizyon programından alıntıdır. (Semerkant TV)

Sayırsız örnekleri bulunan bu meşhur şirkin bazı eserlerini yazarak bu konuyu kapatalım. Merak edenler bu eserlere ulaşarak nasıl bir din anlayışına sahip olduklarını görebilirler. Bu eserlerde yazılı olan konulara iman edenler ile aynı dinden değiliz.

• Misbahu’l Zalam Fi’l Mustegisine bi Hayri’l Enam Fi’l Yakazati ve’l Menam⁹⁴

• Tahridu’l Ağbiya A’la İstiğaset-i bi’l Evliya-i ve’l Enbiya⁹⁵

• Envaru’l İntibah bi Hilli en-Nida biya Rasûlillah⁹⁶

• Şevahidu’l Hak fi’l İstiğaseti bi Seyyidi’l Halk⁹⁷

93 <https://www.youtube.com/watch?v=D9IH3b4psvk>

94 Kitabın Türkçe karşılığı: Yarattılmışların en hayırlısına uykuda ve uyanıklık halinde istiğase yapanların karanlığını aydınlatan kandil

95 Ahmakları Nebiler ve Velilerle İstiğaseye Teşvik

96 Ya Rasûlullah diye nida etmenin helal olduğuna dair bilinç nurları

97 Yarattılmışların efendisine istiğase yapmanın cevazına dair hak şahitler/deliller

Özü itibari ile aslında ayrı bir din olduğu çok belli olan Tasavvuf akımı çıktığı dönemde Ehlisünnet savunucuları tarafından red edilmiş ve uzun yıllar hem fikir hem de fiziki çatışmalar yaşanmıştır. Maalesef neticede Tasavvuf kendini Ehlisünnete kabul ettirmiş ve mistik bir akım olarak gelişmiştir.

Tasavvuf ehli dedikleri önderlerinin yazdıkları eserlerin Allah tarafından yazdırıldığına iman eden bu inanış Kur'an'la alakası olmayan birçok Ritüel icat ederek bunlarında ibadet olduğunu kendi taraftarlarına kabul ettirmişlerdir.

Yıllarca çilehane adı verdikleri mağara ya da odalarda inzivaya çekilmek, günlerce topaç gibi dönmeleri (Abartı olabilir fakat saatlerce dönseler netice aynı, Namazı kaçırır.) Kafalarda yarım metre külah, dönerken bir el havaya bir el aşağıya bakıyor, yani Allah'tan alıp kula veriyorlar.

Meşhur tasavvuf ehli büyüklerinin en önemli iddialarından birkaçını vererek aynı dinden olmadığımızı göstermek istiyorum.

İlk örnek tasavvuf ehli ile Ehlisünnetin birbirine kafır dedirten birçok kişinin bildiği örnek ile başlayalım.

Örnek Tasavvuf Özelliği 1)

**“Cennet cennet dedikleri birkaç köşkle birkaç hurî
İsteyene ver sen onları, bana seni gerek seni!”**

Yunus Emre

Bu şiir **Şeyhülislâm Ebu Suud Efendi**’ye okunup ,şeriat açısından durumu sorulduğunda, **Şeyhülislâm bunu küfr-i Sarih (açık küfür) olarak niteleyip, bunu inanarak söyleyip okuyanın katlinin vacip olduğu yolunda fetva vermekte tereddüt etme miştir,**”

(Ebu Suud Efendi Hanefi mezhebine bağlı olmasına rağmen bazı Hanefi hükümlerini kaldırmıştır.)

Benzer fetvayı Mehmet Zait Kotku “Küfre mucip haller” eserinde “Kim ki cennet nimetlerini küçümseyerek ben yalnız Allah’ı istiyorum derse Küfre girer! Çünkü Allah Peygamberlerini Cennet ile müjdeliyor.” der.

Günümüzde bu fetvayı verenlerin müridleri Yunus Emre aşığı olmuş durumdalar.

Örnek Tasavvuf Özelliği 2)

**“Eblehan ta’zim-i mescid mîkünend Der cefâ-i ehl-i dil
cidd mikunend An mecazest, in hakikat, ey haran! Niş
mescid cüz derjun-i serverân.”**

(Camiye hürmet eden aptallar, durmadan gönül ehlini incitiyorlar! Ey Eşekler, o mecaz, bu hakikattir! Büyüklerin ve gönül ehlinin derunundan başka mescid mi var?)

**“Mâ zi Kur’an bergüzidem magzrâ Post ra piş-i seghan
endahtim.”**

(Biz Kur’an’ın özünü, ruhunu, içini ve cevherini aldık. Postunu köpeklerin önüne attık.) (Uludağ, 141, 204)

Vahiyden Kültüre, Celaleddin Vatandaş, Pınar Yayınları, İst-1991 – Yunus Emre ve Celaleddin şeriatı aşığılama tavırları (s. 71-72)

Camilere ve Kur'an'a yapılan bu tür hakaretler cümle içindeki kutsal değerlerin mecaz olduğu, tasavvuf ehli kişilerin üslubunun böyle olduğu gerekçesi ile hoşgörü gösterilmesi isteniyor.

Örnek Tasavvuf Özelliği 3)

Hallacı Mansur'un Küfür ve Şirk Sözleri

“Senin ruhum benim ruhuma şarabın saf su ile katışması gibi karışmıştır.

Sana herhangi bir şey dokunduğunda bana da dokunur,

Ey ALLAH' ım, her durumda sen, benimsin.

Ben sevdiğim O'yum ve sevdiğim O benim,

Biz bir vücudda sakın iki ruhuz

Eğer sen beni görürsen O'nu görmüş olursun,

Ve eğer sen O'nu görürsen ikimizi birlikte görmüş olursun.

O yücelikte “Ben, “Biz”, veya “Sen” yoktur,” Ben”, “Biz”, “Sen” ve “O” hep biziz. ”

Vahiyden Kültüre – Celaleddin Vatandaş, Pınar yayınları, İst-1991 – Hallacı Mansur'un küfür ve şirk sözleri (S.160-161)

Enel Hak sözüyle meşhur olan Mansur onu linç edenler tarafından da artık seviliyor.

Örnek Tasavvuf Özelliği 4)

Mesnevinin giriş bölümünden şirk sözler;

“Bu kitap, Mesnevi kitabıdır. Mesnevi, hakikate ulaşma ve yakîn sırlarını açma hususunda din asıllarının asılları-

nın asıllarıdır. Tanrı'nın en büyük fıkhi, Tanrı'nın en aydın yolu, Tanrı'nın en açık burhanıdır.

Mesnevi, içinde kandil bulunan kandilliğe benzer, sabahlardan daha aydın bir surette parlar... Kalplere cennettir; pınarları var. Dalları var, budakları var. O pınarlardan bir tanesine bu yol oğulları Selsebil derler. Makam ve keramet sahiplerince en hayırlı duraktır, en güzel dinlenme yeridir. Hayırlı ve iyi kişiler orada yerler, içerler... Hür kişiler ferahlanır, çalıp çağırırlar.

Mesnevi Mısır'daki Nil'e benzer; Sabırlılara içilecek sudur, Firavun'un soyuna sopuna ve kafirlere hasret. Nitekim Tanrı 'da "Hak onunla çoğunun yolunu azıtır, çoğunun da yolunu doğrultur" demiştir.

Şüphe yok ki, Mesnevi gönüllere şifadır, hüznüleri giderir, Kur'an'ı apaçık bir hale koyar, rızıkların bolluğuna sebep olur, huyları güzelleştirir. Şanları yüce, özleri hayırlı katiplerin elleriyle yazılmıştır, temiz kişiden başkasının dokunmasına müsaade etmezler. MESNEVÎ ALEMLERİN RABB'İN-DEN İNMEDİR; Bâtıl ne önünden gelebilir ne ardından. Tanrı onu korur gözetir; Tanrı en iyi koruyandır, merhametlilerin en merhametlisidir. Mesnevî'nin bunlardan başka lakkardeşri da var, o lâkkardeşn verende Tanrı'dır."

Mesnevi gibi müstehcen edepsiz bir kitabın Allah tarafından indirildiğini iddia etmeleri bizim ile aynı dinden olmadıklarının en açık delilidir.

Örnek Tasavvuf Özelliği 5)

Mevlâna, Şems-i Tebrizi ve Kimya meselesi Büyük şirk örneği;

Mevlânâ Şems-i Tebrizî'nin Kimya adında bir karısı vardı. Bir gün Şems hazretlerine kızıp Meram bağları tarafına gitti. Mevlânâ hazretleri medresenin kadınlarına işaretle:

“Haydi gidin Kimya Hatuna buraya getirin; Mevlâna, Şemseddin’in gönlü ona çok bağlıdır” buyurdu.

Bunun üzerine kadınlardan bir grup onu aramaya hazırlandıkları sırada Mevlânâ, Şems’in yanına girdi. **Şems, şahane bir çadırda oturmuş, Kimya Hatunla konuşup oynuyor ve Kimya Hatun da giydiği elbiselerle orada oturuyordu.**

Mevlânâ bunu görünce hayrette kaldı. Onu aramaya hazırlanan dostların karılan da henüz gitmemişlerdi. Mevlânâ dışarı çıktı. Bu karı kocanın oynaşmalarına mâni olmamak için medresede aşağı yukarı dolaştı. Sonra Şems “içeri gel” diye bağırdı. Mevlânâ içeri girdiği vakit, Şems’ten başkasını görmedi. Bunun sırrını sordu ve: “Kimya nereye gitti” dedi Mevlânâ.

Şems: **“YÜCE TANRI BENİ O KADAR SEVER Kİ İSTEDİĞİM ŞEKİLDE YANIMA GELİR. ŞU ANDA DA KİMYA ŞEKLİNDE GELDİ”** buyurdu, **işte Bayezid’in hali de böyle idi. Tanrı ona daha sakalı bitmemiş bir genç şeklinde göründü.**

Vahiyden Kültüre – Celaleddin Vatandaş, Pınar yayınları, İst-1991 – s.236,237 (Eflaki’dan/2/67,70))

MENAKİB’ÜL ARİFİN II (Arifler’in Menkıbeleri) Ahmed Eflaki – Sultan Veled, Mevlâna, Şems ve Kimya Hatun şirki (S.56-57)

Kaynak olarak verdiğim eserden istediğiniz kadar örnek okumanız mümkündür. İslam dinine en büyük zararı veren tasavvufekolünden kurtulmadıkça gerçek din ile tanışmak mümkün değildir.

Uzakdoğunun dinlerinin bir harmanı durumunda olan Allah’ı insanın bir parçası kabul eden bazen kâinata Allah diyen, bazen zaman’a Allah diyen, bazen duygulara Allah diyen egzotik bir görüntü veren fakat kesinlikle inanç, ibadet, kelim olarak İslam ile bir alakası olmayan bu inanışta olanlar ile aynı dinden değiliz.

“**T**ek yol İslam” slogan olmasına rağmen sayısız mezhep ve tarikata bölünen İslam âlemi yüzlerce yıldır açıktan veya gizli rekabet içinde bir hayat yaşıyorlar. Her tarikat kendi şeyhinin Rasûl’ün vekili kabul ederek kendi koydukları yasalara kendileri Allah’tan gelen bir vahiy gibi saygı göstermeleri, bunu yaparken de fıkıh ya da icma ile bir delil getirerek sözde geçerli kılıyorlar.

Öncelikle bölünmenin yanlış olduğunu âyetler ile gösterelim...

Örnek Âyet 1

3/Âl-i İmran 103

“Allah’ın ipine topluca sınıksız sarılın; ayrılığa düşmeyin. Allah’ın size olan nimetini anımsayın. Siz birbirinize düşmanlar idiniz de kalplerinizi birleştirdi ve O’nun nimeti sayesinde kardeşler oldunuz. Bir ateş çukurunun kenarında idiniz sizi ondan kurtardı. Yola gelesiniz diye ALLAH âyetlerini böyle açıklıyor.”

Örnek Âyet 2

8/Enfal Suresi 46

"Allah ve Rasûlüne itaat edin ve çekişip birbirinize düşmeyin. Yoksa dağılıp gevşersiniz ve kuvvetiniz gider. Sabredin Allah sabredenlerle beraberdir."

Örnek Âyet 3

10/Yunus 19)

"İnsanlar sadece tek bir ümmetti. Sonra anlaşmazlığa düştüler. Şayet Rabbinin katında önceden verilmiş bir hüküm olmasaydı anlaşmazlığa düştükleri konularda hemen karar verilirdi."

Örnek Âyet 4

6/Enam 159)

"Dinlerini bölük bölük edip, her biri bir kişinin taraftarı olmuş olanlar var ya, sen hiçbir konuda onlardan olamazsın. Onların işi Allah'a kalmıştır. Daha sonra Allah onların yaptıklarını kendilerine bildirecektir."

Örnek Âyet 5

42/Şura)

13. "Allah Nuh'a ne emretmişse onu, sizin için bu dinin kuralı (şariat) yapmıştır. Sana vahyettiğimiz, İbrahim'e, Musa'ya ve İsa'ya emrettiğimiz şudur: "Bu dini ayakta tutun ve birbirinizden ayrı düşmeyin." Senin çağırdığın şey müşriklere ağır gelir. Allah bu dini tercih edeni kendi tarafına (yoluna) seçer ve O'na yöneleni doğruya yönlendirir."

14. Ayrılığa düşmeleri kendilerine bu bilgi geldikten sonra birbirlerini kıskanmalarından dolayı oldu. Sahibinin o belirlenmiş ecellerine kadar özgür bırakma sözü olmasaydı hemen yargılanırlardı. Onlardan sonra kitaba mirasçı olanlar ise kuşku içinde bocalayıp dururlar.

15. Bütün bunlardan dolayı sen çağrını yap ve emredildiği gibi doğru ol, onların arzularına da uyma. De ki "Allah'ın indirdiği her kitaba inanırım. Ben aranızda adil davranma emri aldım. Allah bizim sahibimizdir; sizin de sahibinizdir. Bizim yaptığımız bizim, sizin yaptığınız sizindir. Bizimle sizin aranızda belgeye de ihtiyaç yoktur. Bizi bir araya getirecek olan Allah'tır. Dönüş O'nadır."

Örnek Âyet 6

23/Müminun 51-53

51. Siz ey elçiler! Güzel şeylerden yiyn ve yaptığınız işin en iyisini yapın. Şüphesiz Ben yaptıklarınızı bilmekteyim.

52. Ve şüphesiz; işte bu sizin ümmetinizdir bir tek ümmet! Ben de sizin Rabbinizim. Öyleyse benden korkup sakının!

53. Derken aralarında dinlerini çeşitli kitaplara parçalayıp böldüler. Her cemaat/her grup kendi yanlarında bulunan ile yetinip sevinmektedir!

Allah fırkalara ayrılmayın diye âyetler indirmiş ama müslümanlar grup grup mezheplere bölünmüş. Her mezhep kendi kitaplarıyla hükmediyor.

54. Artık onları bir süreye kadar gafletleri/taşkınlıkları içinde bırak!

55. Sanıyorlar mı ki; kendilerine bolca verdiğimiz mal/hammaddeler ve çocuklar ile,

Örnek Âyet 7

Fâtırum 31-32, 56

31. O'na yönelen kişiler olun, O'ndan çekinerek kendinizi koruyun. Namazı düzgün ve sürekli kılın. Müşriklerden (Allah'ı ikinci sıraya koyanlardan) olmayın.

32. Dinlerini ayıran ve farklı cemaatler (mezhepler) oluşturanlardan olmayın. Zaten her hizip kendinde olanla övünüp durur.

56. Onların iyiliklerine koşuyoruz? Hayır onlar farkında olmuyorlar.

Bu kadar örneği verdikten sonra Kur'an'ı yetersiz görenlerin bölünmeyi savunmak için kullandıkları delillere de bakalım.

Örnek Hurafe 1)

Nakşibendi tarikatının üstünlüğü;

Hamd ve salattan sonra Seyyid Hüseyin Mankpurî'ye hitaben 10 maddede Nakşibendi tarikatının üstünlüğünü anlatıyor.

1) Bu tarikatın önderi Hz. Ebubekir'dir. (Peygamberlerden sonraki en üstün insan)

2) Başka tarikatların son basamağı bizim tarikatın ilk basamağıdır.

3) Enfûsi yolculuk bu tarikatta zirvedir. (İçe yolculuk)

4) Yalnızlıkta yalnızlık değil toplulukta yalnızlık bizdedir.

5) Cezbe seyri sülukten önce gelir.

6) Sufilerin yanlışlarına kanmazlar.

7) Musikiyi caiz görmezler.

8) Şeyhinin (tasarruf) müsaadesi olmadan mürit mesafe alamaz.

9) Şeyh verdiği her ilmi almaya da yetkilidir, buna gücü yeter.

10) Susmak bu tarikatın gereğidir, diğer tarikatlardan üstün olduğu farktır.⁹⁸

Üstünlük vasıfları diye yazdıkları aslında sadece tarikatın özellikleri.

Örnek Hurafe 2)

SELEFİLİK

SELEF-İ SALİHİN AKİDESİ

“Yaş ve fazilet itibarıyla kişiden daha ileri mertebede bulunan, ondan önce gelip geçmiş ataları ve akrabaları demektir. İşte bundan dolayı tabiîlerin ilk nesline de Selef-i Salih adı verilmiştir.”

Selef “öncekiler, geçmişte yaşamış insanlar” demektir.

“Selef” için “Salihin” sıfatı yakıştırılır âlimler tarafından.

Selef-i Salihin'den “Rıdvanullahi Teâlâ aleyhim ecmain / salih olan önceki insanlar, Allah onlardan razı olsun” şeklinde söz edilir.

Peki önceki müslümanlar derken kimler kastedilir acaba...?

“Selef” kelimesi ilk üç kuşak için kullanılır.

1-) Sahabe.

2-) Sahebeyi görenler.

3-) Sahabeyi görenleri görenler.

Aynı zamanda bu üç zümreye “Selef-i Müttekaddimîn” (Önceki Selefiler) denmektedir.

98 İmamı Rabbani (Mektubat-ı Rabbani) 1. Cilt 221. Mektup

Zira 13. asırda inançta, akidede hurafeler ve bidatlar meydana geldiğinde, Şeyhülislam İbni Teymiyye ve talebeleri (Radıyallahu Anhum Cemiy'a) Selef devrine dönüşü başlatmışlardır ve onlara "Selef-i Müteahhirîn" (Sonraki Selefiler denilmektedir.)

Gerek kelim ilmini gerekse itikadi mezhepler konusunu ele alan kitaplar, seleften yani önceki nesillerden söz ederken bu üç zümreyi kastederler.

Âlimler onlardan "Salihin" diye söz etmişlerdir. Zira Rasûlullah, *"En hayırlı nesil benim dönemimde yaşayanlardır. Sonra onları izleyenler sonra onların ardından gelenlerdir."* buyurmaktadır.

Her müslüman onlara mensup olmaktan iftihar eder.

"Selefilik (es-selefiye)" lafzı artık İslam'ı algılamak, anlamak ve uygulamak hususunda selef-i salihînin izlediği yolun özel ismi haline gelmiştir."

Gördüğünüz gibi selefiler de kendini böyle yüceltiyor, en doğru yolun kendilerinin olduğunu iddia ediyorlar. Sayısız tarikat, hizip ve cemaati bu şekilde sıralamak mümkün tabi ki fakat kitap diye yola çıktık ansiklopedi olmasın diye bu kadar örnek yeterli.

"Bana Namazı Göster" kitabımda tek tek açıkladığım güncel 18 tarikatın hepsi aynı şekilde kendilerini üstün görme hastalığı içindeler. Bunu da fırka-i nâciye olarak isimlendiriyorlar. Kâdirî, Cerrâhî, Rıfâî, Bektaşî, Mevlevî, Üveysiyye, Melâmî, Halvet, Yesevîlik, Bayramîlik, Celvetiyye, Sadiyye, Nureddinî, Süleymancılar, Eşarîlik, Maturidîlik...

Ortak noktaları Kur'an'ı yetersiz görmek olan bu gruplar ile aynı dinden değiliz!

Kur'an'ı dini yaşamak için yetersiz gören bu zihniyet İslam'ın yaşanabilmesi için iddia ettikleri, ihtiyaç duydukları Allah'ın sıfatlarına ortak koştukları içi çelişki dolu diğer kaynakları beraber inceleyelim.

Bir Ehl-i Sünnet sitesinden aldığım dinin kaynakları şu şekilde ifade edilmektedir.

1. Kur'an-ı Kerim

İslam dininin en temel kaynağı Kur'an-ı Kerim'dir. Allah'ın, Cebrâil (a.s.) aracılığıyla son peygamber olan Hz. Muhammed Mustafa'ya (s.a.v.) gönderdiği kutsal kitaptır.

2. Sünnet

Hız. Muhammed Mustafa'nın (s.a.v.) yaptığı davranışlar ve söylediğı sözler dinimizde sünnet olarak bilinmektedir. İslam dininin Kur'an-ı Kerim'den sonra gelen temel kaynağı Hz. Muhammed'in (s.a.v.) sünnetidir.

3. İcma

İslam dininin bir diğer temel kaynağı da icmadır. Kelime anlamı olarak aynı kararda bulunmak anlamına gelmektedir.

Belirli dönemde yaşamış olan din âlimlerinin belirli konular hakkında tek bir ortak karara varması temeline dayanmaktadır.

4. Kıyas

Kelime anlamı iki şeyi birbiriyle ölçmek olan kıyas bir diğer temel kaynaktır. Genellikle hüküm verilirken kıyas kaynağı esas alınır. Şer'î bir olayda verilen karar benzer diğer şer'î olaylar için de geçerlidir.

Maalesef normal vatandaşa verilen olmazsa olmaz gücündeki bu maddeler de bu kişilere yetmemiş, ihtiyaç bitmemiş, üretmeye devam etmişler. İlk dört maddeye asli deliller diyen bu zümre, fer'î deliller diyerek devam etmişlerdir.

B. FER'Î DELİLLER

İslâmî hükümlerin dayandığı dört ana delilden başka kökünde yine bu delillere dayalı bulunan ikinci derecede deliller daha vardır. İstihsân, maslahat, örf, bizden önceki şeriatler, sahabe sözü ve istishab gibi. Bunları kısaca açıklayacağız.

1. İstihsân:

İstihsân sözlükte bir şeyi güzel bulmak, güzel saymak demektir. Bir fıkıh usulü terimi olarak ise şöyle tarif edilir: İstihsan, müctehidin bir meselede kendi kanaatince o mesele-nin benzerlerinde verdiği hükümden vazgeçmesini gerektiren nass (âyet-hadis), icma, zarûret, gizli kıyas, örf veya maslahat gibi bir delile dayanarak o hükmü bırakıp başka bir hüküm vermesidir.

Bazen şer'î bir mesele, genel nitelikli naslardan birinin veya fıkhıta yahut bazı mezheplerde benimsenip yerleşmiş bulunan bir genel kuralın kapsamına girer. Fakat bu meselede o genel nassın veya genel kuralın aksi yönde hüküm vermeyi gerektiren başka bir nass, icmâ, zarureti, örf ve maslahat gibi

özel bir delil daha bulunur. İşte müçtehidin böyle bir durumda benzerlere uygulanan hükümden vazgeçip, özel delile göre hüküm vermesine “**istihsan**” adı verilir.

Arapça ya da eski Türkçe kelimelerin manasını bilmeyen biri bile bu maddenin nasıl bir problem olduğunu anlayacağı kanaatindeyim... (Genel kuralın aksi yönünde karar vermeyi gerektiren...) aslında temelde buldukları çözüm şöyle; “Gerekli makama ulaşan kişi kendi hükmünü koyabilir.”

Kur’an’ı yetersiz görenlerin çözüm aramak maksadı ile aslında ulaştıkları nokta kendilerinin hüküm koyma gücünü arttırmaktan ileri gitmeyen sözde çözümlerdir.

Diğer (sözde) olması gereken maddeleri de incelersek ne demek istediğimiz daha iyi anlaşılacak.

2. Maslahat:

İslam’da muteber olan maslahatlar şu beş şeyi koruma amacına yöneliktir. Din, mal, can, akıl ve nesil. Düşmana savaşız teslim oluvermenin sağlayacağı bazı yararlar olsa bile, İslam bu yararları geçerli saymamış, bunun yerine düşmanla savaşmayı emretmiştir. İşte geçerli olup olmaması âyet veya hadislerle belirlenmiş bulunan maslahatların dışında kalan, hükmün kendisine bağlanması ve üzerine hüküm bina edilmesi, insanlara bir yarar sağlayan veya onlardan bir zararı gideren fakat geçerli ya da geçersiz olduğuna dair belirli bir delil bulunmayan maslahatlara da “**mesâlih-i mürsele** (icthada bırakılmış maslahatlar)” denir.

Maslahat, kamu yararı manasına gelir. Eski Türkçe olunca daha bir havalı oluyor ya da çelişki saklanmış oluyor. Sanki diğer hüküm ve maddeler kamu zararına çıkarılmış, bu madde de kamu yararına düzeltiyormuş gibi bir durum söz konusu.

Dikkatli (birkaç defa) okunduğu taktirde ne kadar tehlikeli bir iddia olduğunun farkına varabilirsiniz. Güncel bir örnek ile anlatmak gerekirse; askeriye tarafından yapılan bütün ihtilaller kamu yararına yapıldığı iddia edilir.

3. Örf:

İnsanların çoğunun benimseyip alışkanlık haline getirdiği işlere veya duyulduğunda hatıra başka bir anlam gelmeyecek derecede özel bir anlamda kullanılmayı teâmül haline getirdikleri lafızlara “örf” denir.

“Müslümanların güzel gördüğü şey Allah katında da güzeldir.”⁹⁹ hadisi örfün bir delil olduğunu gösterir.

*“Örfen ma’rûf olan şey, şart kılınmış gibidir.”*¹⁰⁰

*“Örf ile tayin, nass ile tayin gibidir.”*¹⁰¹ maddeleri örfün beşerî muamelelerdeki önemini belirtir.

4. Önceki Şeriatler (Şer’u men kablenâ):

Önceki şeriatlerden maksat, Allah Teâlâ’nın Hz. Muhammed’den (s.a.v.) önceki toplumlar için koyduğu ve Hz. İbrahim, Hz. Musa ve Hz. İsa gibi peygamberleri aracılığı ile onlara bildirdiği hükümlerdir. Bu hükümler Hz. Muhammed’in (s.a.v.) ümmeti için de geçerli ve bağlayıcı mıdır?

Önceki şeriatler İslam toplumu bakımından ikiye ayrılır.

a) Kur’an-ı Kerim’de veya Hz. Peygamber’in (s.a.v.) sünnetinde yer almayan İncil, Tevrat ve Zebur hükümleri. Bunların müslümanlar için bağlayıcı olmadığı konusunda, İslâm bilginleri arasında görüş birliği vardır.

99 Ahmed İbn Hanbel, Müsned, I, 379.

100 Mecelle, Mad. 43

101 Mecelle, Mad. 45

b) Kur'an-ı Kerim'de veya Hz. Peygamber'in (s.a.v.) sözlerinde zikri geçen hükümler. Bunları da üç grupta toplamak mümkündür.

b.1) Müslümanlar bakımından yürürlükten kaldırıldığına dair delil bulunan hükümler. Bunların müslümanlar için bağlayıcı olmadığına görüş birliği vardır.

“Yahudilere aşırı gitmeleri ve zulme sapmaları yüzünden ceza olarak bütün tırnaklı hayvanların ve sığır ile koyunun iç yağlarının haram kılınması.” gibi. (6/Enam 145-146)

Hâlbuki bunların içinde müslümanlara helal kılınanlar vardır.

“İbnü'l-Hümâm, Fethu'l-Kadîr, VIII, 81, 82; Meydânî, Lübbâb, IV, 159, vd.; Zuhaylî, el-Fıkhü'l-İslâmî ve Edilletüh, Dimâşk 1405/1985, III, 506 vd.

“Ganimetlerin yalnız İslam toplumuna helal kılınıp, önceki ümmetlere helal kılınmaması da buna örnek verilebilir.”¹⁰²

b.2) Müslümanlar hakkında da geçerli olduğuna dair delil bulunan hükümler. Bunlar müslümanlar için de bağlayıcı olur. Orucun daha önceki dinlerde farz olduğu gibi İslam'da da farz kılınması, (2/Bakara 283) kurbanın Hz. İbrahim hakkında konulmuş bir hüküm iken, İslam toplumuna da gerekli kılınması gibi. (İbn Mâce, Edâhî, 3.)

b.3) Kur'an veya hadislerde kabul veya reddedildiği açıkça belirtilmeyen ve hakkında müslümanlar bakımından yürürlükten kaldırıldığına dair bir delil de bulunmayan hükümler. Buna örnek olarak şu âyeti verebiliriz: **“Biz orada (Tevrat'ta) onlara cana can, göze göz, buruna burun, kulağa kulak, dişe diş ile kısas yazdık. Kim hakkından vazgeçerse bu ona kefâret olur. Kim Allah'ın indirdiği ile hükmetmezse işte onlar zâlimlerdir.”** (5/Mâide 45)

Çoğunluk fakihlere göre bu gibi âyetler bizim için de geçerli olup bağımsız bir delil teşkil ederler. Âyet ve hadislerde belirli bir millet ve belirli bir zamana ait olduğuna veya neshe-dildiğine dair bir delil yoksa, nasslarda zikredilen aslın hükmü sabit olarak kalır. Nitekim Hz. Muhammed (s.a.v.) “*Kim bir namaz vaktinde uyur kalırsa veya unutup vaktini geçirirse hatırladığında onu kilsin.*”¹⁰³ buyurduktan sonra; “**... Ve beni anmak için namaz kıl.**” âyetini (20/Tâhâ 14) okumuştur. Aslında bu son âyet Hz. Musa’ya yapılan bir hitapla ilgilidir.

Hanefiler yukarıdaki kısas âyetine dayanarak gayrimüslimi öldüren müslümanın kısas yoluyla öldürüleceğini söylemişlerdir.¹⁰⁴

Diğer yandan Rasûlullah (s.a.v.); “*Cana can kısas vardır.*”¹⁰⁵ buyurarak kısas hükmünün bu ümmeti de kapsadığını ifade etmiştir.

5. Sahabe Sözü:

Hz. Peygamber’e yetişmiş, ona iman etmiş ve onu görmüş olan herkese “sahabi” denir. Çoğulu “sahabe” ve “ashâb” gelir. Fıkıh usulü bilginleri Hz. Peygamber’le görüşmenin örfen “arkadaş” diye anılabilecek ölçüde uzunca bir süreyi kapsaması gerektiğini söylerler.

Çoğunluk İslam hukukçularına göre sahabe kavli; re’y ve ictihat ile kavranamayacak bir konuda ise bir delil teşkil eder ve bağlayıcı olur. Çünkü böyle bir görüşün Hz. Peygamber’den duyulan bir bilgiye dayanması kuvvetle muhtemeldir. Hanefîlerin kadınların en kısa âdet görme süresinin üç gün oluşunu İbn Mes’ûd’un (r.a.), en uzun gebelik süresinin iki yıl oluşunu

103 Nesâî, Mevâkit, 53; Dârimî, Salât

104 Ebû Zehra, age, s. 307-308

105 Buhârî, Diyât, 6; Müslim, Kasâme, 25-26

ise Hz. Âişe'ye (r.anhâ) ait sözlere dayandırmaları buna örnek gösterilebilir.

Ebu Hanife, içtihat yaparken izlediği metodu şöyle belirtir: “Allah’ın kitabındakini alır kabul ederim. Onda bulamazsam Rasûlullah’ın güvenilir, âlimlerin bildiği, meşhur sünnetiyle amel ederim. Onda da bulamazsam ashabından dilediğim kimsenin reyini alırım, toptan terk etmem. Ancak iş İbrahim en-Nehaî, Şa’bî, Hasan el-Basrî ve Ata gibi tâbiilere gelince ben de onlar gibi içtihat ederim.”¹⁰⁶

En üzücü kelimelerden biridir “çoğunluk” kelimesi... Bu bölümün en başındaki cümleyi hatırlayın; “Çoğunluk İslam hukukçularına göre...” Yani bir kısım hukukçulara göre yasal olmayabileceği manasına geliyor. "Çoğunluk haklıdır" prensibine bağlı bir anlayış ile karşı karşıyayız.

Asıl problem Kur’an’da olmayan konulardır. Sünnet de, âlimler de ve diğer uydurdukları hususlar da çözüm olmuyor değil mi? Sayısız kaynaktan iktibas yapıldığı halde halen bulunamayan konu çıkabiliyor! Bunun sebebi yetersizlik değil, bulunan sorun dinin konusu değil bilakis sosyal hayatın konusudur.

Örneğin; “Tuvalete hangi ayağınızla gireceksiniz?” sorusunun cevabı, “Hangi ayağınızla girdiğinizde kaymayacak iseniz o ayağınızı tercih edin!”dir.

6. İstishâb:

Sözlükte sohbetle bulunmak veya sohbeti devam ettirmek demektir. Bir fıkıh usulü terimi olarak istishâb; geçmişte sabit olan bir durumun değiştiği konusunda bir delil bulunmadıkça halihazırda da varlığını koruduğuna hükmetmek anlamına

106 İbnü'l-Kayyim, İ'lâm, tahk. M. M. Abdülhamîd, Mısır, 1374/1955, I, 25; Mekki, Menâkib, I, 74-78

gelir. Bir meselede kitap, sünnet, icma veya kıyas delillerinde özel bir hüküm bulunmadığı zaman müçtehit “**istishâb**” yoluyla çözüm getirebilir.

Mesela bir kimsenin bir kadınla evliliği sabitse, evliliğin sona erdiğine dair delil ikame edinceye kadar aralarında nikâh bağının devam ettiğine hükmedilir. Bir kimse abdest aldıktan sonra abdesti bozan durumlardan birisi bilinmedikçe onun abdestli olduğu kabul edilir. Kaybolmuş ve sağ olup-olmadığı bilinmeyen kimse (mekûd)nin durumu istishab kuralına göre çözümlenmiştir. Kısaca; mefkûda ait olduğu bilinen haklar konusunda (öldüğüne dair delil bulunmadıkça) sağlara uygulanan hükümler uygulanır. Malları mirasçılarına taksim edilmez, karısı başkası ile evlenemez. Çünkü kaybolduğu zaman sağ olduğu kesin olarak biliniyordu. Öldüğüne dair delil bulununcaya kadar “sağ olma” vasfının devam ettiği kabul edilir. Ancak bu konuda mirasçıların özellikle eşinin karşılaşacağı sıkıntıları hafifletmek için kaybolan kişi hakkında mahkemece hükmen ölümüne karar verilebilir. Hanefilere göre bu hüküm için mefkûdun akrasının göçüp gitmesi veya 90 yaşına ulaşması, Malikilere göre ise dört yılın geçmesi gereklidir. Savaş sırasında kaybolanlar için gerekli süre ise muharip ve esirlerin dönüşünden itibaren bir yıldır.¹⁰⁷

Bu kaynaklardan kendilerine özgü metotlarla hüküm çıkaran büyük müçtehitlerin çevresinde fıkıh veya akid ile ilgili ekoller oluşmuştur.¹⁰⁸

İşte bu son paragraftaki itirafa dikkat edelim....

“Bu kaynaklardan kendilerine özgü metotlarla hüküm çıkaran büyük müçtehitler...”

107 İbnü'l-Hümmam, Fethu'l-Kadir; IV, 440 vd.; İbnü'l-Kayyim, İ'lâm, I, 125 vd; Z. Şa'ban age, s. 188 vd

108 Prof. Dr. Hamdi Döndüren, Delilleriyle İslam İlmihali, Erkam Yayınları

Farkında olsunlar ya da olmasınlar bu cümleyi kuranlar ile aynı dinden değiliz.

Bunu savunanların ilave olarak, **“Hüküm kapısı kapanmıştır, söylenen söylenmiştir.”** şeklindeki anlı şanlı iddiaları günümüz İslam dünyasının önündeki ayak bağıdır, kamburudur.

Kur'an bize yetmez diyenlerin muhtaç olduğu (sözde) ilim kolları aslında (kendilerine özgü metotlar ile hüküm çıkarma ilmi!) dallarını sorarsanız kendileri bile “Ömür yetmez okumaya.” diyorlar.

Bu kadar iddiaya bizim de Kur'an'dan cevap vermemiz gerekirse; Rabbimizin “Size dinimi tamamladım.” âyetidir.

“Leş, kan, domuzun eti ve Allah'tan başkasına adananlar size haram kılındı. Canları çıkmadan kesmeniz hariç boğulmuş, vurulmuş, düşmüş, boynuzlanmış ve canavar tarafından yenmiş hayvanlar, kutsallaştırılmış taşlar üzerinde boğazlanarak fal oklarıyla dağıtılanlar, evet bunlar kötüdür. Bugün size dininizi olgunlaştırdım, size nimetimi tamamladım ve size din olarak İslam'ı beğendim. Kim açlıktan dolayı zorda kalırsa, günaha istekle yönelmeden yerse ona günah yoktur. Çünkü ALLAH Bağışlayandır, Rahimdir.” (5/Mâide 3)

KUR'AN HARİCİ MUCİZELERE İNANANLAR İLE AYNI DİNDEN DEĞİLİZ!

Kur'an'da müşriklerin Rasûl'e meydan okurken, ondan bekledikleri göğe yükselmek, ölüleri diriltmek ya da sular fışkırtmak vb. mucizeler, ne yazık ki hadisler yoluyla âdeta fazlasıyla yerine getirilmiş durumda.

29/Ankebut suresi 50-51. âyetine muhatap olan bu zümre ile aynı dinden değiliz.

50) Onlar hâlâ, "Rabbinden ona bazı mucizeler indirilmeli değil miydi?" diyorlar. De ki: "Mucizeler yalnız Allah'ın katındadır; ben sadece bir uyarıcıyım."

51) Kendilerine okunan bu kitabı sana göndermiş olmamız onlara yetmiyor mu? Elbette inanan bir topluluk için onda rahmet ve ibret vardır.

İşte Kur'an'ın yetmediğini kabul eden bu kişiler, yine âyet-te bahsi geçen mucize talep eden kişileri ve sonraki kuşakları uyduruk hadis külliyatı ile kendilerince cevaplamış oldular.

6/Enam Suresi 35

"Yüz çevirmeleri sana ağır geldiyse gücün yetiyorsa yeryüzünün dibinde bir delik veya gökte bir merdiven arayarak

onlara bir mucize getir. Oysa Allah dileseydi onların tümünü doğru yola erıştırirdi. Artık sakın bilinçsizler arasında olma."

Bu âyetle bahsedilen miraç vakası maalesef hadisler yoluyla getirilmiş.

13/Ra'd Suresi 7

"Küfre sapmış olanlar şöyle derler: "Ona Rabbinden bir mucize indirilseydi ya!" Sen sadece bir uyarıcısın ve her topluluk için doğruyu ve iyiyi gösteren bir önder vardır."

Bu kadar açık olan Kur'an harici mucizeyi isteyen kişilerin müşrikler olmasına rağmen övünerek mucizeleri uyduran ve anlatanların bu âyetlerden haberdar olmadıkları belli değil mi?

17/İsrâ Suresi 59

"Bizi mucizeler göndermekten alıkoyan daha öncekilerin onları yalanlamış olmasından başka bir şey değildir. Semûd kavmine o dişi deveyi açık bir mucize olarak verdik de onulla kendilerine zulmettiler. Biz mucizeleri yalnız korkutup sindirmek için göndeririz."

Neden mucizeler gönderilmediğini gerekçesiyle anlatan bu âyete rağmen ısrarla mucizelere inanan bu tarikat ve cemaatlerin gerçek amacı, rasûllerin mucizesini kabul edenler haliyle şeyhlerinin kerametlerine de delil bulmuş oluyorlar. Gerçek hedef Rasûl'ü yüceltirken "*Âlimler peygamberlerin vârisidir.*" ilkesi ile kendi tarikat liderlerini yüceltmış oluyorlar.

Hadis ve sünnet savunucularının çelişkiler içindeki kitaplarından ne kadar örnek versek de maalesef işlerine gelen hadisi kabul edip işlerine gelmeyen hadislere tabiri caiz ise çamur atmaktan çekinmezler.

Onların içinde bulunduğu zavallı ve çaresiz durumu göstermek için önce Kur'an'ı yeterli gören hadisleri, sonra da mucizeye örnek hadisleri verelim. Tekrar etmekte fayda var, bu hadisleri verme gerekçem ihtiyacımız olduğu için değil, "bana Kur'an yeter". Aynı şeyi kasteden sayısız âyet var, amaç hadis ilmi dedikleri çelişkiler dünyasını tanımanızdır.

1) “Bana mucize olarak verilen ise ancak Allah’ın bana vahyettiğidir / Kur’an’dır.”¹⁰⁹

2) Rasûlullah ölüm döşeginde şöyle dedi: **“Ben yalnızca Kur’an’ın haram kıldıklarını haram kılarım. Allah’a yemin ederim ki benim adıma bir şeye (beni bahane ederek) sarılmasınlar.”¹¹⁰**

3) **“Allah’ın kitabında helal kıldığı helal, haram kıldığı haramdır. Hakkında sustuğu ise serbesttir. Allah’ın serbest bıraktıklarını kabul edin ve bilin ki Allah hiçbir şeyi unuttuğu değildir.”¹¹¹**

4) “Din konusundaki ihtilaflarda size Kur’an yeterlidir.”¹¹²

İnsan aklıyla alay eder gibi aynı kişilerin aynı kitapları, bakın ne mucizeler yazıyor. Rasûl’ün mucizeleri olarak yazılan, anlatılan binlerce iftiradan sadece üç tanesini sizlerle örnek olarak paylaşmak istiyorum.

Örnek Uydurma Mucize 1)

Bitmeyen keçi yavrusu (oğlak) eti;

109 Sahihi Buhârî, Fedailu'l-Kur'an, 1, İ'tisâm, 1; Müslim, İman, 239

110 Ebu Yusuf er-Redd, 31, s.85

111 Ebu Davud, Etime 39; Tirmizi, Libas 6; İbni Mâce, Etime 60.

112 5424-Buhârî-Müslim; Nesâî; 4727; Muvatta-Müslim; 5406-Buhârî-Müslim

“Biz Hendek günü çukur kazıyorduk. Bir ara çok sert bir yer karşımıza çıktı. Bunun üzerine sahâbîler Peygamber’e (s.a.v.) geldiler ve:

“Hendek’te (taş parçası gibi) sert bir damar karşımıza çıktı.” dediler.

Peygamber (s.a.v.): **“Ben hendeğe ineyim.”** buyurdu.

Sonra Peygamber (s.a.v.) karnına (açlıktan) bir taş parçası sarılmış olarak kalktı. Çünkü biz üç gün yiyecek içecek bir şey tatmadan orada kalmıştık. Peygamber (s.a.v.) sivri balyozu eline aldı ve o kayaya vurdu. O sert kaya ince kum gibi dağıldı. Ben: *“Yâ Rasûlullah eve gitmeme izin ver.”* dedim. Evime geldiğimde eşime (Mes’ûd kızı Suheyle’ye):

“Ben Peygamberde bir açlık hâli gördüm ki artık sabır gösterilecek / dayanılacak şey değildir. Evinde yiyecek bir şey var mı?” diye sordum.

O da: **“Yanımda biraz arpa ile bir keçi oğlağı var.”** dedi. Hemen keçi oğlağını kestim. Eşim de o arpayı öğüttü. Nihayet eti çömlğe koyduk. Hamur mayalanıp fırına, etin bulunduğu çömlük de tandıra konulduktan ve bunlar güzel pişmeye başladıktan sonra ben Peygamber’e geldim ve:

“Yâ Rasûlullah biraz yiyeceğim var, bir veya iki kişi ile kalk buyur gel.” dedim. Rasûlullah:

“Yiyeceğin ne kadardır?” diye sordu. Ben de miktarını bildirdim. O da, **“Hem çok hem de güzel!”** buyurdu. Aynı zamanda:

“Hanımına söyle! Ben evinize gelinceye kadar çömlęği tandırdan, ekmeği de fırından ayırmasın!” diye tembih etti. Bunun ardından Rasûlullah orada bulunanlara: **“Ey Hendek ahalisi! Kalkınız, Câbir’in ziyafetine gideceğiz.”** buyurdu.

Bu umumi davet üzerine Muhacirler ve Ensar kalktılar. Cabir karısının yanına girince, telaşından:

“Allah sana iyilik versin! Peygamber Muhacirleri, Ensarı ve yanında bulunan kimseleri getiriyor.” diye endişesini belirtti.

Kadın, *“Peygamber yemeğimizin miktarını sana sordu mu?”* dedi.

Ben de: *‘Evet sordu.’* dedim. Eşim, *“Mademki biz evimizdeki yiyeceği Peygamber’e bildirdik, gerisini Allah ve Rasûlü bilir.”* dedi.

Peygamber (hendek halkıyla evimizin önüne gelince yanındaki topluluğa):

“Giriniz ve birbirinizi sıkıştırmayarak serbest oturunuz.” buyurdu. (Sahâbiler bölük bölük oturdular.)

Sonra Rasûlullah kendi eliyle ekmeği fırından alıp parçalamaya ve üzerine et koyup davetlilere sunmaya başladı. (Bir bölük yiyip kalkınca diğerlerine) Rasûlullah bu suretle ekmek bölüp üstüne et koymaya ve hendek halkına dağıtmaya devam etti. Nihayet davetliler doydular. Yemek de arttı kaldı. Rasûlullah, Câbir’in hanımına:

“Bu geri kalanı sen ye ve başkalarına da hediye et. Çünkü bütün insanlara açlık isabet etmiştir.” buyurdu.”¹¹³

Bu mucize ile ilgili aklın gereği soruları sormaya gerek yok, sizler düşündükçe sorarsınız! Madem Rasûl’ün böyle bir gücü var, üç gün aç susuz neden bekledi, hadi kendisi dayanıyor, çoluk çocuğa yazık değil mi?

Rasûl’ü yüceltirken düşünmeyi unutan zavallılar, sadece altına yazılan isimlere saygılarından itiraz edemeyen atalarına bağlı milyonlar.

Örnek Uydurma Mucize 2)

Mescid-i Nebevi ilk yapıldığı sırada minbersizdi. Resûl-i Ekrem, hutbe irâd buyurdıklarında kuru bir hurma kütüğüne

dayanırdı. Uzun müddet böyle devam etti. Bilâhare ashabın isteği üzerine üç basamaklı bir minber yapıldı. Artık Peygamber Efendimiz buraya çıkıp halka hitapta bulunuyordu.

Resûl-i Ekrem yapılan minbere çıkıp ilk hutbesini okuduklarında hamile deve ağlayışını andıran acı sesler ve ağlamalar duyuldu. Baktılar ortalıkta ne hamile deve ve ne de deve yavrusu vardı. Ağlayan o kuru direkti. Kütüğün deve gibi ağlayışını Peygamber Efendimizle birlikte Ashab-ı Güzin de duyuyordu. Bir türlü susmuyordu. Fahr-i Âlem, minberden inip yanına geldi. Elini üstüne koyup teselli edince sustu. Hatta hurma kütüğünün deve gibi sızlamasını işiten sahabiler de göz yaşlarını tutamamışlar, hüngür hüngür ağlamışlardı.

Evet kuru direk Efendimizden uzak kaldı diye ses verip ağlıyordu. Üzerinde yapılan “Zikrullah”dan ayrı kaldı diye hamile deve gibi enin ediyordu. Kuru direği teselli edip susturan Resûl-i Ekrem Ashabına dönerek şöyle buyurdu:

“İstersen seni daha önce bulunduğun bahçeye göndereyim. Köklerin tekrar bitsin hilkatın tamamlansın, yaprak ve meyvelerin yenilenip tazelensin. Ve eğer istersen Evliyaullahın meyvenden yemesi için seni cennete dikeyim?” diye sordu.

Kuru ağaç arzusunu şöyle dile getirdi:

“Beni cennette dik ki meyvelerimden Cenâb-ı Hakkın sevgili kulları yesin. Hem orası bir mekândır ki orada çürüme yoktur, beka bulayım.”

Bunun üzerine Resûl-i Ekrem arzusunu yerine getirdiğini ifade buyurdu ve sonra da ashabına dönerek şu dersi verdi:

“Ebedî âlemi fani âleme tercih etti.”¹¹⁴

Resûl-i Ekrem'in emriyle bu kütük minberin altına kazılan bir çukura gömüldü. Sonraları Hz. Osman devrinde

mescit yıktırılıp yeniden tamir edildiğinde, Übeyy bin Ka'b Hazretleri onu evine aldı ve çürüyünceye kadar sakladı. (Tabakat 1-252)

İnanın hadis devam edip gidiyor, kitabımızın hacmi el-vermediği için özet alıyorum.

On parmağından su akıtmak, ölen Yahudi kızı mezardan getirmesi, Ay'ı parmağı ile ikiye bölmesi meşhur olanlarıdır devamını internetten okuyabilirsiniz.

Yorum sizlere aittir.

KADINLARI ERKEKLERDEN AŞAĞI GÖRENLER İLE AYNI DİNDEN DEĞİLİZ!

Başlık için biraz fazla düşünmek zorunda kaldım. Kadına, uydurma hadis ve sünnette o kadar çok hakaret var ki, bu konuya dair birçok video yaptık. Elimden geldiği kadar ki-bar bir başlık vermeye çalıştım. Kadını şeytan gibi tarif eden, onu ötekileştiren uydurulmuş dinin iftira dolu hadislerinden birkaç örnek vermeden önce Kur'an bu konuda ne diyor, bir görelim isterseniz.

49/Hucurat Suresi 13

"Ey insanlar, sizi bir erkek ile bir diğiden yarattık ve birbirinizle tanışmanız için sizi ırklara ve boylara ayırdık. Allah yanında sizin en değerliniz en erdemli olanınızdır. Allah bilendir, haberdardır."

Gördüğünüz gibi âyete göre üstünlük takvada. Fakat nasıl olduysa Ebu Cehil'in torunları âdetla ölmemiş, eski Arap toplumundaki kadın anlayışını uydurma rivayetler ile İslam'ın içine sokmuşlar.

4/Nisâ Suresi 1)

"Ey insanlar! Sizi, tek bir nefisten yaratan, ondan eşini yaratan ve o ikisinden birçok erkek ve kadını üreten Rabbinize

karşı takvâlı olun. Birbirinizden yararlanasınız diye akrabalık bağını kuran Allah'a karşı takvâlı olun. Kuşkusuz, Allah, sizi gözetmektedir."

Bu âyetteki bütün zamirler dışıdır.

3/Âl-i İmran Suresi 195

"Ve Rableri onlara cevap verdi: "Ben sizden; erkek olsun, kadın olsun (ki hepiniz birbirinizdensiniz) iyi şeyler yapanların yaptıklarının karşılığını boşa çıkarmam." Onlar ki benim yolumda hicret edenler, yurtlarından çıkarılanlar, yolumda eziyet görenler, savaşımlar ve öldürülenlerdir. İşte bunların kötülüklerini örterim. Onların yaptıklarının karşılığı Allah'ın yanındadır. Kuşkusuz onları içinden nehirler akan cennetlere koyacağım. Karşılıkların en iyisi Allah katındadır."

فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَامِلٍ مِّنْكُمْ مِّمَّنْ
ذَكَرَ أَوْ أَنْتِي بُغْضُكُمْ مِّنْ بَعْضِ الْفَالِذِينَ هَاجَرُوا وَأُخْرِجُوا
مِنْ دِيَارِهِمْ وَأُودُوا فِي سَبِيلِي وَقَاتَلُوا وَقُتِلُوا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ
سَيِّئَاتِهِمْ وَلَأُدْخِلَنَّهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ثَوَابًا
مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ

9/Tevbe Suresi 71)

"İnanan erkekler ve inanan kadınlar birbirlerinin dostudur. İyiliği emrederler, kötülükten menederler, namazı gözetirler, zekâtı verirler, Allah'a ve elçisine uyarlar. İşte onlara Allah rahmet edecektir. Allah üstündür, bilgedir."

Âyetlerimizi verdikten sonra "Kur'an yetersizdir" diyenlerin kitaplarından kadına bakış açılarını gözler önüne serelim.

Uydurma Hadis 1)

"Kadın şeytan suretinde gelir, şeytan suretinde gider. Sizden birisi bir kadın görür de cinsel arzuları kabarırsa eşine varsın (onunla beraber olsun!) Çünkü bu onun nefsinde uyanan şeyi giderir."¹¹⁵

Buradaki şeytanın aslında mecaz olduğunu savunmak zorunda kalan uydurulmuş dinin Kur'an'ı yetersiz gören sözde âlimleri, cehennemin çoğunluğunun kadınlardan olacağı hadisini verdiğimiz zaman kısa bir sessizlik yaşıyorlar. Düşünen, sorgulayan şuurlu kişilerin sorularının böyle bir susturma özelliği var.

Uydurma Hadis 2)

İbnu Ömer (radıyallahu anhümâ) anlatıyor: "Rasûlullah (aleyhissalâtu vesselâm) bir bayram namazında kadınlar tarafına geçerek:

"Ey kadınlar cemaati! (Allah yolunda) sadakada bulunun, istiğfarı çok yapın. Zira ben, siz kadınların cehennemde çoğunluğu teşkil ettiğini gördüm." buyurdular.

Dinleyenlerden cesaretli bir kadın:

"Niye cehennemliklerin çoğunu kadınlar teşkil ediyor, neyiz var?" diye sordu. Aleyhissalâtu vesselâm:

"Ağzınızdan kötü söz çıkıyor ve kocalarınıza karşı nankörlük ediyorsunuz."

Sahabenin her birini gökteki bir yıldız gibi yol gösterici kabul eden bu zihniyet, aynı dönemin kadınları için böyle bir iddiada bulunuyor.

115 Ahmed b. Hanbel, Müsned, Mısır trs., III / 330; Krş. Müslim, Nikâh 9; Ebû Dâvûd, Nikâh 43; Tirmizî, Radâ' 9

Buna inanan kişilerin şunu düşünmesi lazım. Rasûl, sahabe eşleri için bunu nasıl söyler. Ahir zamanda diyerek başlayan bir hadis değil. Lütfen tehlikenin farkına varın.

Örnek Uydurma Hadis 3)

Ebu Hüreyre radiyallahu anhu rivayet eder,

“Peygamber (s.a.v.) şöyle buyurur: Namaz kılan bir adamın önünden eşek, kara köpek ve KADIN geçerse namazı bozulur.” (Buhârî 8/102; Hanbel 4/86)

Mecaz diyemedikleri meşhur hadisleri budur. Bu hadisten daha kötüsü sahabe kadınların namusuna atılan iftira hadislerdir. Son örneğimizi bu konuya ayıralım.

Örnek Uydurma Hadis 4)

- İbn Abbas’tan gelen bir rivayette Hz. Peygamber’in (s.a.v.)

“Seferden dönüldüğünde insanların geceleyin evlerine gitmelerini yasakladıktan sonra iki kişi bu yasağa uymamış ve her birisi evinde hanımlarıyla birlikte bir adam görmüş.”¹¹⁶

Sadece bir sahabi olsa münferit olay denir fakat kasıtlı olarak iki kişinin başına gelen olay olarak anlatılıyor. Amaç ilk müslümanların ahlakını zan altında bırakarak, “Bunlar nasıl müslüman?” dedirterek insanları İslam’dan uzaklaştırıyorlar.

Bunlara inanan kişilerle aynı dinden değiliz!

116 Mecmau’z-Zevaid, h. No: 7739

Zor olan bölüm, müslüman olduğunu iddia edenlerin aslında atalarının izini takip eden bir inanışa sahip oldukları için Kur'an'ın tarif ettiği İslam'dan çok uzak olduklarını anlatmak ve ispat etmek istediğimiz bölüm idi.

Kolay olan bölüme gelmiş bulunuyoruz fakat asıl dikkatinizi çekmek istediğim nokta bundan önceki ayırım noktalarının aslında buralardan geldiğine dikkat çekmektir.

İsevilik ya da Musevilik dinlerinin topluma verdiği en büyük öğreti, rasullerini aşırı yüceltme problemidir. Elçiler arasında yapılan bu ayrımlar, üç dinin de en önemli özelliği haline gelmiştir. Her inanış kendi elçisini yüceltirken, diğer elçileri ya inkâr etti ya da kendi elçisine ümmet olarak bağladı.

Hristiyanların da mezhepleri ve İslam'daki birçok hadis İncil'in bir sayfasında mevcuttur.

İncil Matta 6-3 “Siz sadaka verdiğiniz zaman, sol eliniz sağ elinizin ne verdiğini görmesin.”

İncil'i Tevrat'tan ayıran en önemli özellik, onda katliam âyetlerinin olmayışındır. Ortak noktası Muhammed Rasûlü kabul etmeyişleridir.

İncil'in sağlam orijinal Allah'ın kitabı olduğunu savunanlar, mevcut Hristiyanların İncil'i yanlış anladıklarını,

müslüman mezhep sahiplerinin yaptıkları hatanın benzerini yaptıklarını savunmaktalar. İncil’i savunmak için üretilen bu tez, maalesef dört İncil’i yazdıran kişilerin vahiy aldığını savunmaktalar.

“İsa’ya İncil’i verdik!” âyetine rağmen dört havarinin vahiy aldığını savunan bu kitle, dört farklı kitap arasındaki çelişkileri görmek istemiyorlar.

Mevcut İncil’in içinde bulunan üç örnek ile iddiamızı dile getirelim. Dört çeşit İncil’i tek İncil kabul eden Hristiyanlar, Ehl-i Sünnet’in dört mezhebindeki ortak ifadeleri kullanıyorlar. “Çelişkide rahmet vardır.” sözünü hatırlarsınız.

Örnek 1) Matta ile Luka arasında İsa’nın soyunun Davud’un hangi oğluna dayandığı konusundaki fark en bariz çelişkidir.

Matta 1:6

“İşay kral Davut’un babasıydı, Davut, Uriya’nın karısından doğan Süleyman’ın babasıydı.”

Luka; 3-31

“Mala oğlu, Menna oğlu, Mattata oğlu, Natan oğlu, Davut oğlu.”

Örnek 2); Matta ile Luka arasındaki başka bir problem Meryem’in kocası Yusuf kimin oğlu sorusuna verilen cevaptır.

Matta 1:16)

“Yakup, Meryem’in kocası Yusuf’un babasıdır. Meryem’den Mesih diye tanınan İsa doğdu.”

Luka 2:23)

“İsa göreve başladığı zaman otuz yaşlarındaydı. Yusuf’un oğlu olduğu sanılıyordu. Yusuf da Eli oğlu, Matta oğlu.”

Örnek 3) İncil’de adı geçen Yahya İlyas mıdır sorusuna verilen iki farklı cevaba bakalım.

Matta 11: 12-15)

12) Vaftizci Yahya’nın ortaya çıktığı günden bu yana Göklerin Egemenliği zorlanıyor, zorlu kişiler onu ele geçirmeye çalışıyor.

13) Yahya’ya dek bütün peygamberlerle Kutsal Yasa olcıkları önceden bildirdiler.

14) Eğer bunu kabul etmek isterseniz gelecek olan İlyas odur.

15) Kulağı olan işitsin!

Yuhanna 1: 19-21)

19) Yahudi yetkililer Yahya’ya, “Sen kimsin?” diye sormak üzere Yeruşalim’den kâhinlerle Levililer’i gönderdikleri zaman

20) Yahya’nın tanıklığı şöyle oldu (açıkça konuştu, inkâr etmedi) “Ben Mesih değilim.” diye açıkça konuştu.

21) Onlar da kendisine “Öyleyse sen kimsin? İlyas mısın?” diye sordular. O da “Değilim” dedi.

İki farklı cevap... Birisi İlyas derken, diğeri de bizzat kendi dilinden “İlyas değilim” diyor.

Benim göstermek istediğim yüzlerce çelişki barındıran bu dört nakilcinin eseri olan İncil’in bölümleri, İslam’ın da en büyük problemi olan mezhepler ile aynı özelliklere sahiptir.

Hadislerin de vahiy olduğunu kabul eden Ehl-i Sünnet ve Şia, benzer çelişkileri cemaatlerine rahmet olarak veriyorlar. Tutarsızlık gösterildiğinde sayılardan, âlimlerden ve müctehitlerden bahseden bu dinin adamları, dört milyarlık Hristi-

yan âlemindeki çelişkileri çok rahat görürken, kendi eserlerindeki problemleri göremiyorlar.

İncil'in çoğunlukla aynı konuları anlatan dört kitabı Mat-ta, Markos, Luka ve Yuhanna takipçilerinin hepsine birden “doğru” demeleri ile Ehl-i Sünnet'in dört mezhebinin hepsine birden “haktır” demeleri arasında hiçbir fark yoktur.

Farzları, haramları ve helalleri farklı olduğu halde, aynı yörenin ve aynı kültürün insanları olduğu halde farklı hükümler veren bu (sözde özel) insanlar, toplumu gruplara ayırdılar ve yüzlerce yıl birbirleriyle savaştılar.

Katolikler (her şeyi kucaklayan) Papanın İsa'nın 12. Havarisi olduğunu kabul edip ona saygı gösterirken, Protestanlar (protestocular) merkezî kilise anlayışını kabul etmeyerek bölünüp ayrılan her tarikatın ayrı bir kilisesi olması gerektiğini iddia edenlerdir.

Sizlerin anlayacağı şekilde tarif edersek, Katolikler bizdeki tarikatlar gibi zam yapan gruptur, rahipler evlenemezler. Protestanlar bizdeki normal vatandaş gibidir, inanırlar fakat dinî eylemleri çok azdır.

İslam'ın kılıç medeniyeti olduğunu savunurlar fakat Haçlı seferlerini görmedikleri gibi kendi aralarındaki din savaşları ile milyonlarca insanın ölümünü görmezden gelirler.

İsa'nın tekrar dünyaya geleceğine inanan, Muhammed Rasûl'ün elçiliğini kabul etmeyen bu inanışı savunanlar ile aynı dinden değiliz.

Dinler tarihinin bana göre en esrarengiz inanışıdır Yahudilik. Bir din düşünün, başka dinden birisine gel benim gibi inan diyemiyor, yani tebliğ ve davet yok. Bunun sebebi Yahudi olunmaz, Yahudi doğulur şartıdır. Yahudi olabilmeniz için annenizin Yahudi olması gerekiyor. Babanın Yahudi olma şartı yok, anne Yahudi ise çocuk Yahudi olmuş oluyor.

Bu gerekçe de “Aynı dinden değiliz” demek için yeterlidir.

Kur’anda İsrâiloğulları olarak da anılan bu zihniyet (Yahudilik bir millet değil bir zihniyettir), tüm tarih boyunca her din mensubu millet gibi kendi dinlerini ve kutsal kitaplarını kendi elleri ile bozdular. Kendi tarikat ve cemaatlerini kurdular ve kendi hadislerini ürettiler.

Dehşet verici (tahrif edilmiş) Tevrat âyetlerinden bazıları;

Örnek 1)

“Sen benim topuzum, cenk silahımsın, seninle milletleri kıracağım, ülkeleri helak edeceğim... ve seninle erkeği ve kadını kıracağım; ve seninle kocamış adamı ve genci kıracağım; ve seninle genç adamı ve ere varmamış kızı kıracağım; ve seninle çobanı ve sürüsünü kıracağım; ve

seninle çiftçiyi ve çiftini kıracağım; ve seninle valiyi ve kaymakamı kıracağım.” (Yeremya 51/20-23)

Örnek 2)

“İşte Rab’bin acımasız günü geliyor.” (İşaya: 13/9)

“Yakalananın bedeni delik deşik edilecek.

Ele geçen kılıçtan geçirilecek.

YAVRULARI GÖZLERİNİN ÖNÜNDE PARÇALANACAK. Evleri yağmalanacak, KADINLARIN IRZINA GEÇİLECEK.” (İşaya: 13 / 15-16)

Örnek 3)

“Hem yığidi hem kızı, emzikteki çocukla ak saçlı adamı, dışarıdan kılıç ve içeriden dehşet telef edecek. Hasımlarından öç alacağım ve benden nefret edenlere ödeyeceğim.” (Tesniye, 32/25)

Örnek 4)

“Onları tamamen yok edeceksin, onlarla ahdetmeyeceksin, onlara acımayacaksın.” (Tesniye: 7/1-3)

Google'a Tevrat'tan dehşet âyetleri diye yazarsanız devamını okuyabilirsiniz. Sadece kendi milletini üstün gören bu zihniyet, inancına da ipotek koyarak kimsenin kendi dinine geçmesini istemiyor. Fakat ısrarla onlara katılmak isterseniz onun da çözümünü bulmuşlar.

Sabatay Sevi'nin başlattığı sabataycılık, müslüman görünümlü Yahudiliği temsil eder. Görünüşte müslüman ama aslında Yahudilik için mücadele verilmektedir.

Biz de bu zihniyetle aynı dinden değiliz!

SÖZÜN SONU

Neticede şöyle bir soru çıkacaktır; nereye kadar günahkâr, nereden itibaren dinden çıkılır (kafir olunur)? Kırılma noktası tam burasıdır!

Örneğin; “Allah’tan başkaları da haramlar ve helaller koyar!” demek kişiyi sizinle aynı dinden olmadığının delili olması gerekir. Bu ifadeyi kullanan kişi günahkâr değil kafir (hakikatin üstünü örten) olur.

Kitabımızdaki maddelerin sayısı tabi ki artabilirdi. Sizin de aklına gelen birçok ayırıcı özellik vardır. Benim amacım sadece farkına varmanızı sağlamak için birkaç örnekle yetinmektir. Arasından bir örneği iptal etmeniz, sizi bu insanlarla din kardeşi yapmayacaktır.

Bütün dinlerin ortak noktasıdır, deliye hesap sorulmaz. Yani akli olan dinden sorumludur. Bizimle aynı dinden olmayanların inanç sistemlerini İslam’ın temel kurallarıyla karşılaştırdırca neticeyi gördünüz.

Uydurulmuş dinin de temel kabullerinden biri her dinde olduğu gibi akıllı olma şartıdır. Deliye sorgu yok, dedikten sonra düşünen kişiye de aklını kullanmayı yasaklayan uydurulmuş dinin savunucuları; “İslam dini akıl dini değil nakil dinidir!” demektedirler.

Günümüzün atalarının takipçisi kişilerle aynı İslam'ı yaşamadığımız ve inanmadığımızın örnekler ile delillerini vermiş oluyoruz.

Okuyucularımdan isteğim tarafınız belli olsun. Unutmayın, tarafsız olan bertaraf olur. Taraf olmak da yetmez, tebliğ edin, aktif olun, doğru yoldaki oturan şeytanı hatırlayın. Gelene gidene çelme takan, yolda uyuyan ya da duran kişi olmayın. Yolun hakkını verin, aktif iyi olun.

“Son söz” yerine, “sözün sonu” dememin sebebi, bu konudaki sözümün sonu budur fakat son söz okuyucularıma ait olduğuna dair vurgudur.

Selam ve dua ile.